ΨΗΦΙΣΜΑ

του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τις παρατηρήσεις που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της απόφασης σχετικά με τη χορήγηση απαλλαγής όσον αφορά την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2002 (Επιτροπή)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ,

— έχοντας υπόψη το γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2002,

— έχοντας υπόψη τους ετήσιους οριστικούς λογαριασμούς των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που αφορούν τις πράξεις σχετικά με τον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2002 — Τόμος I — Ενοποιημένες καταστάσεις σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού και ενοποιημένες δημοσιονομικές καταστάσεις [SEC(2003) 1104 — C5-0564/2003, SEC(2003) 1105 — C5-0565/2003] (1),

— έχοντας υπόψη την ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 2002 καθώς και τις ειδικές εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ακολουθούμενες αντιστοίχως από τις απαντήσεις των θεσμικών οργάνων που ελέγχθηκαν (C5-0583/2003) (2),

— έχοντας υπόψη τη δήλωση η οποία βεβαιώνει την ακρίβεια των λογαριασμών και τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών πράξεων που παρέχεται από το Ελεγκτικό Συνέδριο βάσει του άρθρου 248 της συνθήκης ΕΚ (C5-0583/2003) (3),

— έχοντας υπόψη τη σύσταση του Συμβουλίου της 9 Μαρτίου 2004 (C5-0145/2004),

— έχοντας υπόψη τα άρθρα 274, 275 και 276 της συνθήκης ΕΚ και τα άρθρα 179α και 180β της συνθήκης Ευρατόμ,

— έχοντας υπόψη το άρθρο 3 της απόφασης 2003/76/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1 Φεβρουαρίου 2003, για τον καθορισμό των αναγκαίων μέτρων για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου που προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όσον αφορά τις δημοσιονομικές συνέπειες της λήξης της συνθήκης για την ίδρυση της ΕΚΑΧ και σχετικά με το Ταμείο Έρευνας για τον Άνθρακα και το Χάλυβα (4),

— έχοντας υπόψη το σημείο 3 του παραρτήματος 1 της απόφασης 2002/234/ΕΚΑΧ των εκπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, που συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου, της 27 Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με τις δημοσιονομικές συνέπειες της λήξης της συνθήκης για την ίδρυση της ΕΚΑΧ και σχετικά με το Ταμείο Έρευνας για τον Άνθρακα και το Χάλυβα (5),

— έχοντας υπόψη τον δημοσιονομικό κανονισμό της 21 Δεκεμβρίου 1977, και ιδίως το άρθρο 89 και τον δημοσιονομικό κανονισμό της 25 Ιουνίου 2002 (6), και ιδίως τα άρθρα 145 έως 147,

— έχοντας υπόψη το άρθρο 93 και το παράρτημα V του εσωτερικού κανονισμού του,

— έχοντας υπόψη την έκθεση της επιτροπής ελέγχου του προϋπολογισμού και τις γνωμοδοτήσεις των άλλων σχετικών επιτροπών (A5-0200/2004),

A. επισημαίνοντας ότι η εφαρμογή της πολιτικής της ΕΕ χαρακτηρίζεται κυρίως από «επιμερισμένη διαχείριση» μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών,

B. επισημαίνοντας ότι «θα ανατεθούν καθήκοντα εφαρμογής στα κράτη μέλη» στα θέματα για τα οποία η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό με επιμερισμένη διαχείριση, σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 3 του δημοσιονομικού κανονισμού,

---

(1) ΕΕ C 316 της 29.12.2003, σ. 1.

(2) ΕΕ C 286 της 28.11.2003, σ. 1.

(3) ΕΕ C 286 της 28.11.2003, σ. 12.

(4) ΕΕ L 29 της 5.2.2003, σ. 22.

(5) ΕΕ L 79 της 22.3.2002, σ. 42.

(6) ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1.

Γ. επισημαίνοντας ότι ένας από τους κύριους στόχους του εκσυγχρονισμού του λογιστικού συστήματος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (MAS), όπως παρουσιάζεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 17 Δεκεμβρίου 2002 [COM(2002) 755], είναι η ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου συστήματος στη βάση της αυτοτέλειας των χρήσεων, που θα προσφέρει μια πληρέστερη εικόνα της οικονομικής κατάστασης της Κοινότητας, καταγράφοντας όλα τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού ευθύς μόλις εμφανίζονται και όχι μόνο μετά την πραγματοποίηση μιας είσπραξης ή πληρωμής,

Δ. επισημαίνοντας ότι η διοικητική μεταρρύθμιση υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους στόχους της σημερινής Επιτροπής, ότι η Λευκή Βίβλος «Η μεταρρύθμιση της Επιτροπής» [COM(2000) 200] ενεκρίθη την 1 Μαρτίου 2000 και ότι η Επιτροπή δεσμεύθηκε να εφαρμόσει φιλόδοξο πρόγραμμα με σκοπό την ενίσχυση της ανεξαρτησίας, της υπευθυνότητας, της αποτελεσματικότητας, της διαφάνειας και της εφαρμογής των πλέον απαιτητικών στόχων υπευθυνότητας,

Ε. επισημαίνοντας ότι η διαδικασία έγκρισης της διαχείρισης αποσκοπεί μεταξύ άλλων στη βελτίωση της δημοσιονομικής διαχείρισης της ΕΕ δημιουργώντας, με βάση τις εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου και τις απαντήσεις και τις γνωμοδοτήσεις των θεσμικών οργάνων, μία σταθερότερη βάση για τη λήψη αποφάσεων,

ΣΤ. υπενθυμίζοντας την ανάγκη να υπάρχουν σαφείς δείκτες απόδοσης για κάθε μείζονα τομέα δαπανών της Επιτροπής, προκειμένου να αξιολογείται η πρόοδος στη χρηματοοικονομική διαχείριση από έτος σε έτος,

Α. ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επιμερισμένη διαχείριση

Γενικά θέματα

1. υπενθυμίζει ότι στους σημαντικότερους δημοσιονομικούς τομείς -τη γεωργία και τα διαρθρωτικά ταμεία- υφίσταται επιμερισμένη διαχείριση, και παρατηρεί ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο συνιστά ιδιαίτερα προσεκτικούς ελέγχους σε αυτούς τους τομείς «λόγω της πολυπλοκότητας και της πολυμορφίας των αντίστοιχων διοικητικών επιπέδων» (ετήσια έκθεση για το οικονομικό έτος 2002, παράγραφος 0.11)·

2. συμφωνεί με την άποψη του Ελεγκτικού Συνεδρίου ότι είναι ανάγκη τόσο η Επιτροπή όσο και τα κράτη μέλη να αποδώσουν μεγαλύτερη προσοχή σε μια μορφή διαχείρισης η οποία να διαχωρίζει την χρηματοδότηση μιας κοινοτικής πολιτικής από την υλοποίησή της και ότι, στην περίπτωση της Κοινότητας, τούτο αφορά το 77,6 % των πιστώσεων υποχρεώσεων του 2002·

3. υπενθυμίζει ότι η λεγόμενη «επιμερισμένη διαχείριση» βασίζεται στην κοινοτική νομοθεσία αφενός, ως πρωτογενές δίκαιο, στο άρθρο 274 της συνθήκης ΕΚ («Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με τη Επιτροπή προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι πιστώσεις χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης») καθώς και στο παράγωγο δίκαιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 53 του δημοσιονομικού κανονισμού («Όταν η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό με επιμερισμένη διαχείριση, καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού μεταβιβάζονται σε κράτη μέλη ...»)·

4. υπογραμμίζει ότι από την ανάγνωση των κανόνων αυτών προκύπτει σαφώς η υπεροχή της Επιτροπής όσον αφορά τη διαχείριση των κοινοτικών ταμείων· κατά συνέπεια, ζητεί από την Επιτροπή την επεξεργασία μέτρων τα οποία να καταδεικνύουν την υποδεέστερη αυτή θέση των κρατών μελών και να εξασφαλίζει με τον τρόπο αυτό τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση σε αυτόν τον τομέα·

5. έχει την άποψη ότι δεν υπάρχουν κανόνες που επιτρέπουν με σαφήνεια στην Επιτροπή να διατηρεί την δημοσιονομική της ευθύνη, μεταβιβάζοντάς την στα κράτη μέλη σε περιπτώσεις που αυτά έχουν διαπράξει παραβάσεις·

6. εκτιμά, ως εκ τούτου, ότι η αποτελεσματική εφαρμογή της έννοιας «επιμερισμένη διαχείριση» πρέπει να βασίζεται στη θεμελιώδη αρχή ότι η Ένωση είναι αυτή που παραχωρεί τμήμα των αρμοδιοτήτων της στα κράτη μέλη και ότι αυτά υποχρεούνται να εκτελέσουν το τμήμα της δικής τους εργασίας σύμφωνα με τις οδηγίες που εγκρίνει η Ένωση·

7. υπενθυμίζει ότι η δημοσιονομική ιδιαιτερότητα της επιμερισμένης διαχείρισης συνίσταται στο γεγονός ότι οι εθνικές αρχές που υποδεικνύονται από τα κράτη μέλη είναι αυτές που εκτελούν τις πληρωμές στους δικαιούχους των ενισχύσεων και ότι, παρά το γεγονός ότι τα κράτη μέλη είναι αυτά που εισφέρουν στα κοινοτικά ταμεία, σε περιπτώσεις όπου οι απάτες και οι παρατυπίες δεν ανακαλύπτονται ή δεν γίνονται γνωστές, οι δαπάνες βαρύνουν τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι αυτόν των κρατών μελών·

Ευθύνη της Επιτροπής

8. υπογραμμίζει ότι μολονότι η καθημερινή διαχείριση είναι επιμερισμένη, η δημοσιονομική ευθύνη είναι αδιαίρετη και την τελική ευθύνη για την εκτέλεση του προϋπολογισμού φέρει η Επιτροπή, όπως επισημαίνει και το άρθρο 274 της συνθήκης ΕΚ («η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό ... με δική της ευθύνη ...σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης»)·

9. ζητεί από την Επιτροπή να αυξήσει σημαντικά το πλήθος των ρητρών σταδιακής κατάργησης που περιλαμβάνονται στη νομοθεσία καθώς και τις λεπτομερείς αξιολογήσεις επιπτώσεων·

10. επισημαίνει ότι η παράγραφος 5 του άρθρου 53 του νέου δημοσιονομικού κανονισμού επιβεβαιώνει το αδιαίρετο της δημοσιονομικής ευθύνης: «Στις περιπτώσεις επιμερισμένης ή αποκεντρωμένης διαχείρισης, προκειμένου να εξασφαλισθεί η χρήση των πόρων σύμφωνα με τις εφαρμοστέες ρυθμίσεις, η Επιτροπή δημιουργεί διαδικασίες εκκαθάρισης των λογαριασμών ή μηχανισμούς δημοσιονομικών διορθώσεων που της δίνουν τη δυνατότητα να αναλαμβάνει την τελική ευθύνη για την εκτέλεση του προϋπολογισμού σύμφωνα με το άρθρο 274 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 179 της συνθήκης Ευρατόμ»·

Ευθύνη των κρατών μελών

11. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η ευθύνη των κρατών μελών διατυπώνεται ειδικά στις εξής διατάξεις:

— Άρθρο 280 της συνθήκης ΕΚ:

«Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη καταπολεμούν την απάτη ή οιαδήποτε άλλη παράνομη δραστηριότητα κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, λαμβάνοντας σύμφωνα με το παρόν άρθρο μέτρα τα οποία θα έχουν αποτρεπτικό χαρακτήρα και θα προσφέρουν αποτελεσματική προστασία στα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ίδια μέτρα καταπολέμησης της απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας με εκείνα που λαμβάνουν για την καταπολέμηση της απάτης κατά των ιδίων οικονομικών συμφερόντων.

Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων της παρούσας συνθήκης ΕΚ, τα κράτη μέλη συντονίζουν τη δράση τους σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας κατά της απάτης. Για το σκοπό αυτό, διοργανώνουν μαζί με την Επιτροπή, στενή και τακτική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών.»

— Άρθρο 274 της συνθήκης ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε από τη συνθήκη του Άμστερνταμ:

«Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι οι συγκεκριμένες πιστώσεις χρησιμοποιούνται σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.»

Η άποψη του Ελεγκτικού Συνεδρίου για την επιμερισμένη διαχείριση

12. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι, από το 1994, το Ελεγκτικό Συνέδριο, στις δηλώσεις του αξιοπιστίας των λογαριασμών, επεσήμανε ότι οι αντίστοιχες πράξεις συχνά εμφανίζουν λάθη, ειδικότερα όσον αφορά τις πληρωμές που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη στους τομείς στους οποίους εφαρμόζεται επιμερισμένη διαχείριση· εκφράζει τη λύπη του διότι η κατάσταση για το οικονομικό έτος 2002 δεν διαφοροποιείται από αυτήν των προηγουμένων οικονομικών ετών

«α) όσον αφορά το ΕΓΤΠΕ-Εγγυήσεων, υπήρξαν και πάλι λάθη κατά τις πληρωμές. Το καθεστώς ενισχύσεων προς τις αροτραίες καλλιέργειες είναι ολιγότερο εκτεθειμένο στον κίνδυνο του λάθους από ό, τι οι πριμοδοτήσεις στην κτηνοτροφία, ενώ οι λοιπές κατηγορίες δαπανών, οι οποίες δεν υπόκεινται στο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου (SIGC), παρουσιάζουν μεγαλύτερα επίπεδα κινδύνου, ενώ ταυτοχρόνως αποτελούν αντικείμενο λιγότερο αποτελεσματικών ελέγχων·

β) στην περίπτωση των διαρθρωτικών δράσεων, παρά τη βελτίωση των συστημάτων ελέγχου και επίβλεψης, κυρίως στην Επιτροπή, στα κράτη μέλη εξακολουθούν να σημειώνονται λάθη της ιδίας φύσεως και με την ίδια συχνότητα όπως και κατά τα παρελθόντα έτη» [1]·

13. εφιστά την προσοχή επί των σημαντικότερων αποτελεσμάτων των ελέγχων του Ελεγκτικού Συνεδρίου ως προς τους δύο βασικούς τομείς στους οποίους υφίσταται επιμερισμένη διαχείριση κατά το οικονομικό έτος 2002 [2]:

ΓΕΩΡΓΙΑ

— οι οργανισμοί πιστοποίησης διετύπωσαν επιφυλάξεις που αφορούν δαπάνες ύψους 300 εκατ. ευρώ λόγω προβλημάτων που συνδέονται με την επεξεργασία των συναλλαγών που πραγματοποιήθηκαν από τους οργανισμούς πληρωμής (4.8. β)·

— η Επιτροπή δεν απεδέχθη τους λογαριασμούς που αντιστοιχούσαν στο ένα τέταρτο του συνολικού δηλωμένου ποσού (4.8. β)·

— οι έλεγχοι που διενεργήθηκαν από τους οργανισμούς πιστοποίησης δεν εξασφαλίζουν ότι ήσαν ακριβείς οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν στους οργανισμούς πληρωμής από τους αιτούντες να περιληφθούν στα συστήματα ενίσχυσης της ΚΑΠ (4.7. δ)·

— το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου (SIGC) [3] αποτελεί σημαντική πηγή πληροφοριών ως προς τη νομιμότητα και την κανονικότητα των πληρωμών που πραγματοποιούνται από το ΕΓΤΠΕ, το SIGC καλύπτει όμως μόνον περίπου το 58 % των πληρωμών αυτών (1.43) και μόνον 14 κράτη μέλη το έχουν θέσει πλήρως σε λειτουργία (4.23) και τούτο παρά το γεγονός ότι «τα αποτελέσματα των ελέγχων που διενεργήθηκαν στο πλαίσιο του συστήματος αυτού αποτελούν σημαντική πηγή ελεγμένων πληροφοριών ως προς τη νομιμότητα και την κανονικότητα των ενεργειών που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της ΚΑΠ» (4.13)· θεωρεί ότι τα κράτη μέλη που δεν θα υλοποιήσουν το SIGC θα πρέπει να απολέσουν το δικαίωμά τους στις γεωργικές ενισχύσεις από το ΕΓΤΠΕ Τμήμα Εγγυήσεων·

— οι δαπάνες της ΚΑΠ παρουσίαζαν, στο σύνολό τους, όπως και κατά τα παρελθόντα έτη, «σημαντικά λάθη» (4.49)·

---

(1) Ετήσια έκθεση για το οικονομικό έτος 2002, σημείο V.

(2) Ετήσια έκθεση για το οικονομικό έτος 2002, κεφάλαια 1, 4 και 5.

(3) Ως γνωστόν, όλα τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν θέσει σε λειτουργία ένα ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου (SIGC) με ηλεκτρονική βάση δεδομένων σχετικά με τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις και τις αιτήσεις για βοήθεια, ένα σύστημα ταύτισης των αγροτικών περιοχών, ένα σύστημα ταύτισης και καταγραφής των ζώων και ένα ολοκληρωμένο σύστημα για τους επιτόπου διοικητικούς ελέγχους.

Αδυναμίες του συστήματος

Διαρθρωτικά ταμεία

— προ του τέλους του 2002, τα κράτη μέλη δεν προσκόμιζαν πάντοτε στις αρχές διαχείρισης και πληρωμής, ούτε και στα ενδιάμεσα όργανα, τις κατευθύνσεις για την κατάρτιση των απαραίτητων συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου όσον αφορά τις μορφές παρέμβασης κατά την περίοδο προγραμματισμού 2000-2006 (5.27)·

— τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου που έχουν εξετασθεί από το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν ικανοποιούν πάντοτε τις προβλεπόμενες απαιτήσεις παρά το γεγονός ότι η περίοδος προγραμματισμού 2000-2006 διανύει ήδη το τρίτο έτος της (5.32)·

— 15 % περίπου των συνολικών δαπανών για την περίοδο προγραμματισμού 2000-2006 πραγματοποιήθηκαν χωρίς η Επιτροπή να έχει καμία εγγύηση ότι τα εθνικά συστήματα ελέγχου και επίβλεψης λειτουργούν σύμφωνα με τις προβλέψεις (5.32)·

Δοκιμές επιβεβαίωσης

— το Ελεγκτικό Συνέδριο αναφέρει, ως σφάλματα που διεπράχθησαν στο επίπεδο των τελικών δικαιούχων και τα οποία επηρέασαν την επιλεξιμότητα των δαπανών, δράσεις ή πρόσωπα άσχετα με τα εν λόγω προγράμματα, τον αποκλεισμό εσόδων που προέκυψαν κατά τον υπολογισμό του καθαρού κόστους των προγραμμάτων, τις περισσότερες από μία δηλώσεις για την αυτή δαπάνη καθώς και δαπάνες χωρίς δικαιολογητικά, την χρησιμοποίηση αυθαίρετων τρόπων για τον καταλογισμό των δαπανών, σφάλματα υπολογισμών «και άλλες διάφορες περιπτώσεις μη τήρησης της κοινοτικής νομοθεσίας» (5.40)·

14. εφιστά την προσοχή επί των επανειλημμένων παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τις σοβαρές ελλείψεις των συστημάτων επιθεώρησης και ελέγχου των κρατών μελών και εκφράζει τη λύπη του διότι τα κράτη μέλη επιδεικνύουν απροθυμία να συνεργαστούν με την Επιτροπή ώστε να εξασφαλισθεί ότι η χρησιμοποίηση των πιστώσεων γίνεται σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και ότι η υποχρέωση αυτή εκπληρώνεται μόνον με βραδύτητα και με πολλά προβλήματα·

15. επισημαίνει ως σημαντικά στοιχεία για την κατανόηση της κατάστασης αυτής τα εξής:

α) η νομική βάση της επιμερισμένης διαχείρισης αναπτύσσεται στο παράγωγο δίκαιο (κυρίως στην τομεακή νομοθεσία σχετικά με το ΕΓΠΕ-Εγγυήσεις και τα διαρθρωτικά ταμεία) και όχι στη συνθήκη ΕΚ·

β) παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή διαθέτει το δικαίωμα της πρωτοβουλίας επί θεμάτων τομεακής νομοθεσίας και είναι, από νομική άποψη, πραγματικά υπεύθυνη για την εκτέλεση του προϋπολογισμού βάσει του προαναφερθέντος άρθρου 274 της συνθήκης ΕΚ, οι αρμοδιότητές της μπορεί να περιορίζονται από μία τομεακή νομοθεσία η οποία ενεκρίθη από το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο·

γ) η Επιτροπή δεν διαθέτει άλλη δυνατότητα δράσης από την καθιερωμένη από την τομεακή νομοθεσία η οποία, γενικά, δεν παρέχει στην Επιτροπή άλλα μέσα από τα όργανα και τις διαδικασίες επιθεώρησης και τις δημοσιονομικές διορθώσεις·

16. υπογραμμίζει ότι, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων της Επιτροπής όπως αναφέρονται στη συνθήκη ΕΚ, η νομοθετική εξουσία είναι αυτή που προσδιορίζει την αρμοδιότητα της Επιτροπής στο επίπεδο της εφαρμογής της τομεακής νομοθεσίας· θεωρεί ότι είναι δυνατόν να υπάρξει κίνδυνος διατάραξης της ισορροπίας μεταξύ των δύο αυτών θεσμικών οργάνων με αρνητικές επιπτώσεις στις δυνατότητες να εξασφαλισθεί η χρησιμοποίηση των πιστώσεων σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης·

17. επισημαίνει ότι η γενική πολιτική ευθύνη σύμφωνα με τη συνθήκη ΕΚ βαρύνει αδιαμφισβήτητα την Επιτροπή· επισημαίνει ότι οι πολλές αδυναμίες που επισημαίνει το Ελεγκτικό Συνέδριο οφείλονται στο γεγονός ότι η Επιτροπή δεν διασφάλισε τη λειτουργία των εν λόγω συστημάτων ελέγχου και επίσης στο σύνθετο χαρακτήρα της νομοθεσίας καθώς επίσης στις ατέλειες των συστημάτων ελέγχου των κρατών μελών·

Συστάσεις

18. εκτιμά ότι, μεταξύ άλλων λόγω της διεύρυνσης, είναι απολύτως αναγκαίο να αποκατασταθεί η σωστή ισορροπία μεταξύ της ευθύνης της Επιτροπής και των νομικών μέσων που διαθέτει προκειμένου να ανταποκριθεί στην ευθύνη αυτή·

19. εκτιμά ότι από τις ίδιες αρχές που ρυθμίζουν την επιμερισμένη διαχείριση απορρέει και η ανάγκη για ένα κλίμα συντονισμού, συνεργασίας και διαλόγου μεταξύ των οργανισμών που παρεμβαίνουν στην εκτέλεση του προϋπολογισμού και ότι, χωρίς το κλίμα αυτό θα είναι δύσκολο να φαντασθεί κανείς την εκτέλεση του προϋπολογισμού σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης·

20. πιστεύει επίσης ότι αυτό το κλίμα κατανόησης μπορεί να οδηγήσει σε κοινή αντίληψη των κινδύνων και των αδυναμιών κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού στους τομείς αυτούς·

21. επισημαίνει ότι η Επιτροπή είναι η πρώτη που πρέπει να ενδιαφερθεί κυρίως ώστε οι διατάξεις που αφορούν την επιθεώρηση και τον έλεγχο να εφαρμόζονται πλήρως και ότι η συγκατάβαση της Επιτροπής στον τομέα αυτό δεν κάνει τίποτα άλλο από το να υπονομεύει την θέση της στους τομείς στους οποίους υφίσταται επιμερισμένη διαχείριση·

22. ζητεί από την Επιτροπή να βελτιώσει, κατά τα προσεχή οικονομικά έτη, την εκτέλεση του προϋπολογισμού:

Γενικά

α) επαγρυπνώντας ώστε να μην εισάγονται στην τομεακή νομοθεσία εξαιρέσεις σχετικές με την εφαρμογή του δημοσιονομικού κανονισμού·

β) αποδίδοντας μεγαλύτερη προσοχή στη διπλή ιδιότητα των κρατών μελών ως μελών του Συμβουλίου και ως εθνικών κρατών, λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση της Επιτροπής να εκτελεί τον προϋπολογισμό σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης·

γ) εφαρμόζοντας αυστηρά τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚ και του παράγωγου δικαίου στην πρακτική της Επιτροπής και των κρατών μελών στους τομείς όπου υφίσταται επιμερισμένη διαχείριση·

δ) εισάγοντας, ενδεχομένως, νέους κοινούς κανόνες με τους οποίους να βελτιώνεται η δυνατότητα των εθνικών αρχών να εκτελούν το τμήμα της εργασίας που τους αναλογεί·

ε) αναλαμβάνοντας πλήρως τον ρόλο της προάσπισης των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας, τα οποία δεν συμπίπτουν κατ' ανάγκην με τα συμφέροντα των διαφόρων κρατών μελών·

Γεωργία

στ) υποβάλλοντας προτάσεις υψηλότερων σταθερών ποσοστών διόρθωσης για τις αδυναμίες του συστήματος·

ζ) αναλαμβάνοντας την απαιτούμενη δράση για να διασφαλίσει την εφαρμογή του SIGC σε όλα τα κράτη μέλη·

Διαρθρωτικά ταμεία

η) εκπονώντας μελέτη για την διοικητική ικανότητα τόσο των παλαιών κρατών μελών καθώς και των νέων και αυξάνοντας τη συχνότητα των ελέγχων στις χώρες και τις περιφέρειες με σχετικά ασθενή διοικητική διάρθρωση·

θ) βελτιώνοντας σημαντικά τα όργανα ελέγχου όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της συμπληρωματικότητας και τις διατάξεις σχετικά με τις επιχορηγήσεις·

ι) ασκώντας πλήρως το δικαίωμα πραγματοποίησης επιτόπιων ελέγχων και εφαρμογής δημοσιονομικών διορθώσεων έναντι των κρατών μελών·

23. εκτιμά ότι, ως μέθοδος διαχείρισης, η επιμερισμένη διαχείριση είναι κατάλληλη για την υλοποίηση των κοινοτικών πολιτικών στους δύο βασικούς δημοσιονομικούς τομείς, τη γεωργία και τα διαρθρωτικά ταμεία, οι οποίοι χαρακτηρίζονται από υψηλό αριθμό δικαιούχων και μεγάλα χρηματικά ποσά (77,6 % των πιστώσεων υποχρεώσεων στον προϋπολογισμό του 2002)· υπογραμμίζει πάντως ότι η ορθή υλοποίηση των πολιτικών αυτών προϋποθέτει ότι η Επιτροπή και οι εθνικές αρχές θα εκτελούν τα αντίστοιχα καθήκοντά τους·

Έλεγχος και επιμερισμένη διαχείριση

24. εκφράζει την ικανοποίησή του για τις πρωτοβουλίες που ανέλαβε η Επιτροπή με σκοπό τον συντονισμό και την εναρμόνιση των προγραμμάτων ελέγχου καθώς και τις μεθόδους που αποσκοπούν στη δημιουργία μιας ολοκληρωμένης έννοιας ελέγχου·

25. εκδηλώνει το ενδιαφέρον του για την ανάπτυξη της πρωτοβουλίας αυτής και επιθυμεί να ενημερώνεται τακτικά σχετικά με τη σημειούμενη πρόοδο, τις επιφυλάξεις οι οποίες θα έχουν διατυπωθεί, τα εμπόδια που θα έχουν παραμερισθεί και το χρονοδιάγραμμα μελλοντικών δράσεων στην έκθεση παρακολούθησης της Επιτροπής·

26. εκφράζει την ικανοποίησή του για την βασική ιδέα η οποία ενυπάρχει στα λεγόμενα «συμβόλαια εμπιστοσύνης»· κατανοεί την περιορισμένη σχετική πληροφόρηση, δεδομένου ότι το πιλοτικό αυτό πρόγραμμα βρίσκεται στο αρχικό του στάδιο, επιθυμεί όμως να ενημερώνεται επακριβώς σχετικά με τα αποτελέσματα της διαδικασίας αυτής καθώς και με τα εγκρινόμενα μέτρα για την προώθηση της υπογραφής των συμβολαίων αυτών παρά τον προαιρετικό τους χαρακτήρα· σημειώνει με ιδιαίτερη ευχαρίστηση την πρόθεση της Αυστρίας και της Δανίας να εφαρμόσουν το μέτρο αυτό και καλεί και τα άλλα κράτη μέλη να ακολουθήσουν το παράδειγμά τους·

27. εκφράζει την ανησυχία του λόγω της έλλειψης συμβολαίων εμπιστοσύνης στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου με τα κράτη μέλη [1]·

28. υποστηρίζει την άποψη ότι τόσο τα κράτη μέλη όσο και η Επιτροπή πρέπει να καταβάλουν προσπάθειες για τη χάραξη ενιαίας στρατηγικής για τον έλεγχο των λογαριασμών όσον αφορά τα προγράμματα που υπόκεινται στην επιμερισμένη διαχείριση· επιδοκιμάζει, στο πλαίσιο αυτό, τις προσπάθειες που έχουν καταβληθεί από την Επιτροπή και ορισμένα κράτη μέλη για την καθιέρωση των συμβολαίων εμπιστοσύνης· υποστηρίζει την άποψη ότι, παράλληλα με τις προσπάθειες αυτές, θα πρέπει να θεσπιστεί μια βάσιμη διαδικασία δήλωσης αξιοπιστίας που θα εκτυλισσόταν σε ετήσια βάση σε επίπεδο των αρμοδίων αρχών για τα διαρθρωτικά ταμεία στα κράτη μέλη και το αποτέλεσμά της θα εξεταζόταν σε κοινοτικό επίπεδο· λαμβάνει υπόψη ότι πολλά κράτη μέλη αντιτίθενται στο σχέδιο μιας τέτοιου είδους ετήσιας δήλωσης αξιοπιστίας που είχε προταθεί για πρώτη φορά από την Επιτροπή, στις 7 Οκτωβρίου 2002, κατά τη συνεδρίαση με τους αρμόδιους υπουργούς των κρατών μελών· επικρίνει, ωστόσο, την προφανή απροθυμία της Επιτροπής να προωθήσει ενεργά τις προτάσεις αυτές στο πλαίσιο της επιτροπολογίας·

Επιστροφή οφειλόμενων εσόδων

29. διαπιστώνει, βάσει των απαντήσεων της Επιτροπής [2], τον υφιστάμενο αποσπασματικό χαρακτήρα σε μεγάλο βαθμό όσον αφορά την επιστροφή μη οφειλόμενων ποσών·

30. επιθυμεί να γνωρίζει τα κριτήρια εναρμόνισης της διαχείρισης αυτής καθώς και τον βαθμό εφαρμογής της·

31. ζητεί από την Επιτροπή, στην έκθεση παρακολούθησης που θα συντάξει, να υποβάλει πλήρες πλαίσιο το οποίο θα επιτρέπει ομοιογενείς συγκρίσεις, θα ενημερώνεται περιοδικώς και το οποίο θα περιέχει επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τις εκκρεμούσες ποσότητες, τον αριθμό των θεμάτων που έχουν επιλυθεί και των υπό επίλυση θεμάτων καθώς και τον βαθμό αποτελεσματικότητας καθεμιάς από τις μονάδες είσπραξης·

---

[1] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο, τμήμα 1 — απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 92 (PE 328.732/τελικό 1).

[2] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο, τμήμα 1 — παράρτημα στην απάντηση 19, σ. 120-121 (PE 328.732/τελικό 1).

Η μεταρρύθμιση της Επιτροπής

Γενικά θέματα

32. επισημαίνει ότι η πρόοδος που έχει συντελεστεί στην εφαρμογή των διαφόρων δράσεων της Λευκής Βίβλου είναι άνιση· διαπιστώνει ότι, παρά την πρόοδο αυτή, παρατηρούνται καθυστερήσεις και δυσχέρειες που θα πρέπει ξεπερασθούν σε αρκετούς τομείς·

33. επισημαίνει την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 10ης Φεβρουαρίου, σχετικά με την εκπλήρωση της εντολής για μεταρρύθμιση: έκθεση προόδου και μέτρα που πρόκειται να υλοποιηθούν το 2004 [COM (2004) 93]· αναγνωρίζει ότι η έγκριση και των 98 μεταρρυθμιστικών μέτρων σηματοδοτεί μεν την ολοκλήρωση της νομοθετικής φάσης, αλλά πρέπει να διατηρηθεί η μεταρρυθμιστική ορμή προκειμένου να διασφαλιστεί η πλήρης εφαρμογή·

34. υπενθυμίζει ότι προέχει να σημειωθεί σύντομα πρόοδος στον τομέα της «διοικητικής νοοτροπίας» και ότι για το σκοπό αυτό θα πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια προκειμένου να διασφαλισθεί η βέλτιστη λειτουργία του συστήματος που αφορά τον κατ' ανάθεση διατάκτη· θεωρεί ότι απαιτούνται περαιτέρω προσπάθειες προκειμένου να υπάρξει η αναγκαία εξέλιξη στη νοοτροπία όσον αφορά το αίσθημα ευθύνης του προσωπικού, κατά τρόπον ώστε κάθε μόνιμος ή άλλος υπάλληλος, ανεξάρτητα από τη θέση του στην ιεραρχία να αισθάνεται ότι συμμετέχει και συμπράττει στο από κοινού έργο· αναμένει από τα στελέχη να μη φεισθούν προσπαθειών για την επίτευξη του στόχου αυτού·

35. επιμένει στην άποψη ότι εξακολουθούν να απαιτούνται προσπάθειες προκειμένου να βελτιστοποιηθεί η μεταρρύθμιση το συντομότερο δυνατόν στον τομέα της διαχείρισης των ανθρωπίνων πόρων (εντοπισμός των προτεραιοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των «αρνητικών», ανακατανομή των πόρων ώστε να διατεθούν σε πρωταρχικές δράσεις, αξιολόγηση των αναγκών και των κατάλληλων δράσεων κατάρτισης για να καλυφθούν τα «ελλείμματα δεξιοτήτων», κυρίως στους τομείς της δημοσιονομικής διαχείρισης, του ελέγχου και του λογιστικού ελέγχου) και της εφαρμογής των 24 προτύπων ελέγχου· αναμένει ότι στις προσεχείς ετήσιες εκθέσεις δραστηριοτήτων θα διαφαίνεται πλέον η πρόοδος αυτή·

36. εκφράζει την ικανοποίησή του για τα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή προκειμένου να διασφαλίσει περαιτέρω πρόοδο στον τομέα της εναρμόνισης των προϋποθέσεων υπό τις οποίες οι γενικοί διευθυντές διατυπώνουν επιφυλάξεις στην ετήσια έκθεσή τους· ελπίζει ότι τα μέτρα αυτά θα τεθούν σε ισχύ κατά τη προσεχή εκπόνηση των ετήσιων εκθέσεων προκειμένου να χρησιμεύσουν για την αξιολόγηση των διατυπωθεισών επιφυλάξεων και να καταστήσουν ευχερέστερο τον εντοπισμό των διορθωτικών μέτρων·

37. εκτιμά ότι το τμήμα της μεταρρύθμισης που συνδέεται με την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων είναι επίσης σημαντικό διότι πρόκειται για ουσιαστικό μέσο το οποίο θα πρέπει να συνοδεύει τη μεταρρύθμιση της διαχείρισης των ανθρώπινων πόρων· αναμένει, κατά συνέπεια, από την Επιτροπή να λάβει υπόψη την σχετική γνωμοδότηση του Κοινοβουλίου·

38. επιδοκιμάζει τις προσπάθειες της Επιτροπής για την καθιέρωση ολοκληρωμένου «δόγματος καταγγελιών»· επισημαίνει ότι ένα τέτοιο δόγμα είναι πραγματικά αποτελεσματικό μόνο αν είναι εν γνώσει των υπαλλήλων· ενθαρρύνει την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι οι υπάλληλοι θα έχουν ελεύθερη πρόσβαση στην πληροφορία αυτή·

Αποκεντρωμένος δημοσιονομικός έλεγχος και αξιολόγηση των κινδύνων

39. αναγνωρίζει ότι η Επιτροπή κατέβαλε σημαντικές προσπάθειες για να διασφαλίσει τη μετάβαση από ένα κεντρικά οργανωμένο σύστημα ελέγχου προς ένα αποκεντρωμένο σύστημα (ήτοι σε ένα σύστημα εσωτερικού ελέγχου της διοίκησης), πράγμα που είχε, μεταξύ άλλων, ως αποτέλεσμα να μεταφερθούν πάνω από 200 θέσεις από τη γενική διεύθυνση δημοσιονομικού ελέγχου, ορισμένες από τις οποίες πήγαν σε άλλες γενικές διευθύνσεις για να ενισχύσουν το εσωτερικό τους σύστημα ελέγχου, ενώ οι υπόλοιπες προορίσθηκαν για την άσκηση των νέων καθηκόντων εσωτερικού λογιστικού ελέγχου·

40. υπενθυμίζει ότι βασικό στοιχείο κάθε συζήτησης σχετικά με την καταλληλότερη δομή και μορφή δημοσιονομικού ελέγχου θα είναι η εξεύρεση της δέουσας ισορροπίας μεταξύ των απαιτήσεων λειτουργικότητας και των απαιτήσεων ελέγχου· θεωρεί ότι η αυστηρή τήρηση των κανόνων και των κατευθυντήριων γραμμών δεν συμβαδίζει κατ' ανάγκην με την αποτελεσματική επίλυση των προβλημάτων·

41. θεωρεί ότι μια προσπάθεια ελέγχου που εστιάζεται αποκλειστικά και μόνον στην αποφυγή τυπικών σφαλμάτων ενδέχεται να δημιουργήσει προσκόμματα στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας, δεδομένου ότι προσκολλάται υπέρμετρα στις κανονιστικές διατάξεις με τις γνωστές συνέπειες: έλλειψη ευελιξίας και υπερβολική γραφειοκρατία· κρίνει, κατά συνέπεια, ότι η αξιολόγηση των κινδύνων συνιστά ουσιώδες στοιχείο της οργάνωσης του εσωτερικού ελέγχου, διότι μόνο με την αξιολόγηση των κινδύνων είναι δυνατόν να διασφαλισθεί ότι το αποτέλεσμα του εσωτερικού ελέγχου είναι σύμμετρο με το κόστος·

42. διαπιστώνει ότι τα 24 πρότυπα εσωτερικού ελέγχου που χρησιμεύουν ως πλαίσιο του εσωτερικού ελέγχου στην Επιτροπή, τα οποία ενέκρινε η Επιτροπή το 2000 και τροποποίησε το 2001, εξακολουθούν να μην εφαρμόζονται πλήρως· παρατηρεί ότι, όπως ορίζει το πρότυπο αριθ. 11: «Κάθε ΓΔ αναλύει συστηματικά τους κινδύνους που αφορούν τις κύριες δραστηριότητές της τουλάχιστον άπαξ ετησίως, εκπονεί τα δέοντα σχέδια δράσης για την αντιμετώπισή τους και τοποθετεί προσωπικό αρμόδιο για την εφαρμογή των σχεδίων αυτών» [1]·

43. θεωρεί ότι, λόγω του βασικού ρόλου της αξιολόγησης των κινδύνων στον εσωτερικό έλεγχο, η αναφορά της Επιτροπής στην εφαρμογή αυτού του προτύπου είναι ανησυχητική και μη ικανοποιητική [2]· καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή να δώσει υψηλή προτεραιότητα στην αξιολόγηση των κινδύνων και στα άλλα στοιχεία του συστήματος εσωτερικού ελέγχου· ελπίζει ότι γρήγορα θα γενικευθεί η εφαρμογή των κανόνων εσωτερικού ελέγχου [3]·

44. εκφράζει την αποδοκιμασία του για την έλλειψη λογιστών στην Επιτροπή· επισημαίνει την υψηλή συχνότητα αλλαγής διατακτών κατά το 2002·

<u>Η μεταρρύθμιση του λογιστικού συστήματος</u>

45. το μελλοντικό λογιστικό σύστημα θα πρέπει να προσφέρει πλήρη ικανότητα λογιστικής καταγραφής στη βάση της αυτοτέλειας των χρήσεων, αξιοπιστία στοιχείων και ασφαλή πρόσβαση·

46. υπογραμμίζει ότι ένα από τα ζητήματα που τίθενται είναι να γίνει σαφές εάν η Επιτροπή οφείλει να υιοθετήσει ριζοσπαστική στάση και να εφαρμόσει άμεσα πλήρως λειτουργικό ενιαίο σύστημα ή να προτιμηθεί σταδιακή μετάβαση προς το νέο σύστημα μέσω μιας μεταβατικής φάσης κατά την οποία θα λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες των τοπικών συστημάτων·

47. σημειώνει ότι η Επιτροπή προτιμά την τελευταία αυτή μέθοδο την οποία θεωρεί ασφαλέστερη και επίσης διότι εκτιμά ότι μία περίοδος επικύρωσης σε μεγάλη κλίμακα είναι απαραίτητη πριν τα τοπικά συστήματα συνδεθούν με το κεντρικό σύστημα·

48. διαπιστώνει τα ακόλουθα βήματα προόδου στην εφαρμογή των πρώτων μεταρρυθμιστικών φάσεων κατά το 2003:

α) καθορισμός λογιστικών προδιαγραφών·

β) τεκμηρίωση για τις απαιτήσεις των χρηστών·

γ) καθορισμός λογιστικών πράξεων·

δ) πίνακας λογιστικών εγγραφών για την κωδικοποίηση όλων των δοσοληψιών·

ε) λογιστικό εγχειρίδιο οδηγιών·

49. λαμβάνει γνώση της μελέτης σκοπιμότητας που πραγματοποίησε η Price Waterhouse Coopers για το σχέδιο MAS της Επιτροπής και των κυριότερων συστάσεών της για την επιτυχή ολοκλήρωση του σχεδίου·

50. υπενθυμίζει ότι ο δημοσιονομικός κανονισμός στηρίζεται σε ένα διττό σύστημα που συνδυάζει τη λογιστική της αυτοτέλειας των χρήσεων σε ό, τι αφορά τη γενική δημοσιονομική λογιστική, με μια ταμιακή λογιστική σε ό,τι αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού· σημειώνει ότι το εν λόγω σύστημα δημοσίων λογιστικών μεθόδων είναι σύμφωνο προς τις απαιτήσεις της Διεθνούς Ομοσπονδίας Λογιστών και είναι ίδιο με εκείνο που εφαρμόζουν τα περισσότερα κράτη μέλη· επισημαίνει πάντως ότι το σύστημα αυτό απαιτεί συνεχή συμφιλίωση μεταξύ στοιχείων εφαρμογής προϋπολογισμού και αποτελεσμάτων·

---

[1] http://europa.eu.int/comm/commissioners/schreyer/Reform/SEC %20_2001_2037_Internal_Control_Standards_en.pdf

[2] «Επιπροσθέτως, από την περιορισμένη πρόοδο που σημειώθηκε γενικά είναι φανερό ότι οι ΓΔ και οι υπηρεσίες κατά κάποιον τρόπο δεν διαθέτουν πλήρως ενσωματωμένο περιβάλλον διαχείρισης κινδύνου.» [COM(2003) 391, σημείο 3.2.]

[3] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο, τμήμα II, απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 1 [PE 328.732/τελικό 2].

51. σημειώνει ότι αυτό το «διττό» σύστημα επιτρέπει τη χρήση διπλογραφικού λογιστικού συστήματος για τη γενική λογιστική, ενώ διατηρούνται οι μοναδικές λογιστικές εγγραφές που χρησιμοποιεί η αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή προκειμένου να επαληθεύεται η πορεία εφαρμογής του προϋπολογισμού·

52. εκτιμά τις προσπάθειες της Επιτροπής να τηρήσει το χρονοδιάγραμμα που έχει ορίσει η ισχύουσα νομοθεσία, αναγνωρίζοντας ταυτοχρόνως ότι είναι υπερβολικά πιεστικό εάν ληφθεί υπόψη η εμπειρία πολλών κρατών μελών από μια ανάλογη διεργασία εκσυγχρονισμού των δημοσίων λογιστικών· προτείνει, κατά συνέπεια, την ανάγκη εφαρμογής μιας σταδιακής μεταρρύθμισης, που θα εστιασθεί πρώτα απ' όλα στην εξάλειψη κάθε σημαντικής αδυναμίας σε επίπεδο ασφαλείας και κάθε λογιστική ανακολουθία, και που δεύτερον θα διασφαλίσει την παρουσίαση των αποτελεσμάτων του 2005 στη βάση της αυτοτέλειας των χρήσεων ενώ, τέλος, θα δημιουργήσει συνεκτικό και ενοποιημένο σύστημα για την υποστήριξη της νέας δομής·

53. θεωρεί ότι όλα τα όργανα της ΕΕ και οι αποκεντρωμένοι οργανισμοί πρέπει να μεριμνήσουν ώστε να διαθέτουν επίσης λογιστικά συστήματα συμβατά με το νέο πλαίσιο και θεμελιωμένα σε ανάλογες βασικές αρχές και προδιαγραφές, όπως ορίζει ο δημοσιονομικός κανονισμός·

54. θεωρεί ότι η πλήρης συνεργασία και δέσμευση όλων των υπηρεσιών της Επιτροπής (stakeholders) είναι θεμελιώδους σημασίας για την επιτυχία του MAS· ομοίως, αναμένει από τη ΓΔ Προϋπολογισμού ότι θα λάβει όσο το δυνατόν περισσότερο υπόψη της τις ανάγκες των χρηστών·

55. τονίζει τον υψηλό βαθμό προτεραιότητας που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δίδει στην ομοιομορφία των δεδομένων του νέου συστήματος και ειδικότερα στη δημιουργία ενός κεντρικού μητρώου αποδείξεων πληρωμών και μιας τράπεζας δεδομένων που θα αφορά τους εργολάβους και που θα προσφέρουν πλήρεις, ακριβείς και λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις συμβατικές σχέσεις των οργάνων·

56. τονίζει την προθεσμία του 2005 για την ολοκλήρωση της διασύνδεσης των τοπικών συστημάτων με το κεντρικό, μετά την οποία τα στοιχεία που θα διαβιβάζονται από μη εγκεκριμένα συστήματα δεν θα αναγνωρίζονται· ζητεί εγγυήσεις ότι η προθεσμία αυτή θα τηρηθεί από όλες ανεξαιρέτως τις υπηρεσίες·

57. αναγνωρίζει ότι η επιλογή 3, όπως παρουσιάζεται στην προαναφερθείσα Ανακοίνωση της Επιτροπής για το MAS, αντιπροσωπεύει τη μόνη ρεαλιστική, αν και ενδιάμεση, λύση για την μέχρι την 1 Ιανουαρίου 2005 επίτευξη των βασικών στόχων εν όψει ενός σύγχρονου λογιστικού συστήματος θεμελιωμένου στην αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων και ανταποκρινόμενου στις τομεακές ανάγκες των επιχειρησιακών κλάδων· τονίζει ότι η προθεσμία του 2005, ως οριζόμενη από τον δημοσιονομικό κανονισμό και αποτελούσα επομένως προτεραιότητα και για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δεν αποτελεί το τέρμα της μεταρρυθμιστικής διεργασίας, δεδομένου ότι το πληροφοριακό σύστημα που θα υποστηρίζει τη νέα λογιστική δομή ακόμη δεν θα έχει εγκατασταθεί προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος του πλήρως ολοκληρωμένου συστήματος (έτσι όπως ορίζεται στην επιλογή 2)·

58. υπενθυμίζει την ιδιότητα του παρατηρητή που, στο πλαίσιο του σχεδίου MAS, έχουν τόσο η υπηρεσία εσωτερικού λογιστικού ελέγχου όσο και το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο σε ό, τι αφορά την επιτροπή λογιστικών προδιαγραφών και την ομάδα επίβλεψης σχεδίου και τονίζει το καθήκον τους να παρακολουθήσουν από κοντά την πορεία προόδου της μεταρρύθμισης και να προσφέρουν εποικοδομητικές και έγκαιρες συμβουλές καθώς επίσης και να απευθύνουν, όποτε χρειάζεται, έγκαιρα σήματα συναγερμού τα οποία οι υπεύθυνοι του σχεδίου θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους κατά την εφαρμογή των διαφόρων φάσεων·

Οι δομές ελέγχου μετά τη μεταρρύθμιση

Γενικά θέματα

59. υπενθυμίζει ότι η διοικητική μεταρρύθμιση υπήρξε ένας από τους βασικούς στόχους της σημερινής Επιτροπής, ότι η Λευκή Βίβλος «Μεταρρύθμιση της Επιτροπής» ενεκρίθη την 1η Μαρτίου 2000 και ότι η Επιτροπή δεσμεύτηκε να θέσει σε εφαρμογή ένα φιλόδοξο πρόγραμμα με σκοπό την ενίσχυση της ανεξαρτησίας, της υπευθυνότητας, της αποτελεσματικότητας, της διαφάνειας και της εφαρμογής υψηλού επιπέδου υπευθυνότητας· επισημαίνει ότι έγιναν πολλά σημαντικά και απαραίτητα βήματα στη σωστή κατεύθυνση και ότι είναι απαραίτητο να συνεχισθεί η προσπάθεια ώστε να παραμερισθούν τα ενδεχόμενα εμπόδια της μεταρρύθμισης·

60. υποστηρίζει ότι οι γενικοί όροι των συμβάσεων με τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα πρέπει να υποχρεώνουν την αναθέτουσα αρχή να συνεργάζεται πλήρως, διευκρινίζοντας την τελική ιδιοκτησία σημαντικών θέσεων εντός της εν λόγω επιχείρησης στην περίπτωση κατά την οποία υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να εκφραστούν υπόνοιες για πιθανή σύγκρουση συμφερόντων·

61. επισημαίνει ότι από την εξέταση των προβλημάτων που διεπιστώθησαν στην Eurostat προκύπτει ότι πρέπει να υπάρχουν εγγυήσεις έναντι της απόκρυψης κρίσιμων πληροφοριών·

62. επισημαίνει ότι η δημοσιονομική διαχείριση και οι δομές ελέγχου περιλαμβάνουν σήμερα τα ακόλουθα σημαντικά στοιχεία οργάνωσης:

α) γενικούς διευθυντές ως εντεταλμένους διατάκτες πληρωμών·

β) υπηρεσία εσωτερικού ελέγχου·

γ) επιτροπή παρακολούθησης των ελέγχων·

δ) αρμοδιότητες εσωτερικού ελέγχου (επίπεδο ΓΔ)·

ε) διατάκτη·

στ) κεντρική οικονομική υπηρεσία στη γενική διεύθυνση προϋπολογισμών·

63. εκτιμά ότι η περίπτωση της Eurostat υπογράμμισε την ανάγκη αναθεώρησης των υφιστάμενων σχέσεων μεταξύ των διαφόρων παραγόντων και μεταξύ των Επιτρόπων σε ατομικό επίπεδο και της Επιτροπής στο σύνολό της, πέραν της λειτουργίας της αλυσίδας υπευθυνοτήτων, ώστε να εξασφαλίζεται ότι σημειώνεται πρόοδος όχι μόνο στο επίπεδο της δημοσιονομικής διαχείρισης, αλλά και της διαχειριστικής διάρθρωσης της Επιτροπής·

64. εμμένει στη δήλωση που περιέχεται στην παράγραφο 1 του ψηφίσματός του της 4ης Δεκεμβρίου 2003 σχετικά με την έκθεση της Επιτροπής για την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) [1], στην οποία επισημαίνει ότι ήταν σφάλμα οι αρμοδιότητες για την κατάρτιση του προϋπολογισμού, την τήρηση λογαριασμών και την καταπολέμηση της απάτης να συγκεντρωθούν στα χέρια ενός Επιτρόπου, διότι τούτο συνεπάγεται αναμφισβήτητα σύγκρουση συμφερόντων· εμμένει στο πιεστικό αίτημά του, να αποφευχθεί μελλοντικά παρόμοια σύγκρουση συμφερόντων· καλεί την Επιτροπή να λάβει μέτρα για τον διαχωρισμό των αρμοδιοτήτων των Επιτρόπων όσον αφορά την εκτέλεση των προϋπολογισμών και τον δημοσιονομικό έλεγχο·

65. υπογραμμίζει την πολιτική σημασία που αποδίδει στις διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα σχετικά με την Eurostat, στο ψήφισμά του της 29ης Ιανουαρίου 2004 [2] ως προς τη συνέχιση της χορήγησης απαλλαγής για το 2001, όσον αφορά τη διευκρίνιση των ευθυνών για ζητήματα που σχετίζονται με την Eurostat και διαπιστώνει ότι η παρουσίαση ενώπιον των δικαστικών αρχών, εκ μέρους της OLAF, των παρατυπιών της Eurostat συνιστά επαγρύπνηση για την περίπτωση κατά τη οποία θα ήταν σκόπιμο να ζητείται η ανάληψη πολιτικής ευθύνης από τους αρμόδιους επιτρόπους, σε συνάρτηση με την εξέλιξη των διεξαγόμενων δικαστικών διαδικασιών·

<u>Οι γενικοί διευθυντές ως εντεταλμένοι διατάκτες πληρωμών</u>

66. ελπίζει ότι η αποτελεσματικότητα, η διαφάνεια και η λογοδοσία βελτιώνονται με την καθιέρωση ενός συστήματος το οποίο απαιτεί από τον κάθε γενικό διευθυντή ή επικεφαλής υπηρεσίας την υποβολή ετήσιας έκθεσης δραστηριοτήτων συνοδευόμενης από δήλωση σχετικά με τον βαθμό εμπιστοσύνης όσον αφορά την αποτελεσματικότητα των ελέγχων του τμήματός του σε βαθμό που οι εκθέσεις αυτές αποτελούν πλέον ουσιαστικό εργαλείο για την ετήσια αξιολόγηση του προϋπολογισμού εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου·

67. εμμένει στα αιτήματα και τις συστάσεις του που έχει ήδη διατυπώσει στην παράγραφο 20 του προαναφερθέντος ψηφίσματός του της 4ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με την πρόβλεψη, στο πλαίσιο του δημοσιονομικού κανονισμού, για ουσιαστικότερους ελέγχους των γενικών διευθυντών υπό την ιδιότητά τους ως διατακτών, για την πρόληψη κάθε κατάχρησης εξουσίας, την έστω και δειγματοληπτική επαλήθευση εκ μέρους του υπολόγου της Επιτροπής των στοιχείων που του διαβιβάζουν οι διατάκτες και τη μεταβίβαση των λεγόμενων εσωτερικών ελεγκτικών αρμοδιοτήτων των γενικών διευθύνσεων όχι μόνο στους γενικούς διευθυντές αλλά και στους εσωτερικούς ελεγκτές·

---

[1] P5_TA(2003) 0551.

[2] P5_TA(2004) 0049.

68. εκφράζει ρητώς τη λύπη του για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ικανοποίησε το αίτημά του που είχε διατυπωθεί στην παράγραφο 21 του προαναφερθέντος ψηφίσματός του της 4 Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με την υποβολή των αναγκαίων νομοθετικών προτάσεων για την τροποποίηση του δημοσιονομικού κανονισμού και των σχετικών εκτελεστικών του διατάξεων·

69. εκτιμά ότι κάθε Επίτροπος είναι υπόλογος για τις υπηρεσίες που λειτουργούν στον τομέα της αρμοδιότητάς του και πρέπει να μεριμνά ώστε οι στόχοι των υπηρεσιών αυτών να επιτυγχάνονται με πλήρη σεβασμό των αρχών της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης·

70. αναμένει ότι θα ικανοποιηθεί η επιθυμία που εξέφρασε στην παράγραφο 30, πρώτη περίπτωση του ψηφίσματός του της 29 Ιανουαρίου 2004 σχετικά με τη διαρθρωτική αλλαγή των σχέσεων μεταξύ επιτρόπων και γενικών διευθυντών·

Υπηρεσία εσωτερικού ελέγχου

71. υπενθυμίζει ότι ο εσωτερικός ελεγκτής είναι ανεξάρτητος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, όπως καθορίζεται στον δημοσιονομικό κανονισμό (κεφάλαιο 8 άρθρο 85)· υπογραμμίζει ότι το άρθρο 85 του δημοσιονομικού κανονισμού αναφέρεται άμεσα στους έγκυρους διεθνείς κανόνες και ότι οι κανόνες αυτοί αποτελούν διεθνή σημεία αναφοράς για την επαγγελματική πρακτική του εσωτερικού ελέγχου και έχουν καταρτισθεί από το Ινστιτούτο Εσωτερικών Ελεγκτών (www.theiia.org)·

72. υπογραμμίζει, ειδικότερα, τα ακόλουθα σημεία αναφοράς [1]:

«1100 Ανεξαρτησία και αντικειμενικότητα

Η δραστηριότητα του εσωτερικού ελέγχου πρέπει να είναι ανεξάρτητη και οι εσωτερικοί ελεγκτές πρέπει να είναι αντικειμενικοί κατά την άσκηση των καθηκόντων τους

1110 Ανεξαρτησία στο επίπεδο της οργάνωσης

Ο επικεφαλής ελεγκτής πρέπει να είναι υπεύθυνος σε οργανωτικό επίπεδο το οποίο θα επιτρέπει στους εσωτερικούς ελεγκτές να ανταποκρίνονται στις ευθύνες τους

1110.A1

Δεν πρέπει να υπάρχουν παρεμβάσεις στη δραστηριότητα του εσωτερικού ελέγχου όσον αφορά τον καθορισμό του πεδίου άσκησής του, την εκτέλεση των καθηκόντων και την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων»·

73. εκτιμά, ως εκ τούτου, ότι η υπηρεσία εσωτερικού ελέγχου πρέπει να είναι στενά συνδεδεμένη με την Προεδρία της Επιτροπής· επισημαίνει ότι είναι μείζονος σημασίας να μην υπαχθεί η εν λόγω υπηρεσία στο ιεραρχικό πλαίσιο καμιάς επιμέρους γενικής διεύθυνσης, προκειμένου να διασφαλισθεί αποτελεσματικός εσωτερικός έλεγχος·

Επιτροπή παρακολούθησης των ελέγχων

74. διαπιστώνει ότι η Επιτροπή παρακολούθησης των ελέγχων (CSA) σχεδιάστηκε κατά το «Charter of the Internal Audit Service of the European Commission» [SEC(2000) 1801/2] [2] με βασικό τομέα ευθύνης την παρακολούθηση των δράσεων που εφαρμόζονται από τις γενικές διευθύνσεις και τις υπηρεσίες βάσει των αναλύσεων, των εκτιμήσεων και των συστάσεων των εσωτερικών και εξωτερικών ελεγκτών·

75. εκτιμά επίσης ότι η Επιτροπή παρακολούθησης των ελέγχων επικουρεί το Σώμα των Επιτρόπων ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι εργασίες της υπηρεσίας του εσωτερικού ελεγκτή λαμβάνονται υπόψη από τις υπηρεσίες της Επιτροπής και, στο μέτρο αυτό, μπορεί να προτείνει στην Επιτροπή τα κατάλληλα μέτρα·

---

[1] http://www.theiia.org/iia/index.cfm?doc_id=1499

[2] http://europa.eu.int/comm/dgs/internal_audit/charter/charter_en.pdf

76. εκφράζει την ικανοποίησή του για την απάντηση της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή παρακολούθησης των ελέγχων θέτει υπόψη της Επιτροπής οποιοδήποτε ενδεχόμενο σημείο τριβής εμφανίζεται λόγω των εργασιών της και επί του οποίου, κατά την άποψή της, η Επιτροπή οφείλει να λάβει κάποιο μέτρο, διαβιβάζοντας τα πρακτικά των συνεδριάσεων της επιτροπής αυτής στον Γενικό Γραμματέα [1]·

77. επισημαίνει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο, στην ετήσια έκθεσή του για το 2001 [2], δήλωνε ότι «ήταν αντίθετο προς τους συνήθεις κανόνες, οι οποίοι απαγορεύουν στον πρόεδρο μιας επιτροπής ελέγχου να λειτουργεί στο επίπεδο της οργάνωσης με τρόπο που θα μπορούσε να προκαλέσει σύγχυση συμφερόντων» (9.56)· έχει την άποψη ότι, για τον λόγο αυτό, θα ήταν σκόπιμο να διευκρινιστούν οι κανόνες λειτουργίας της επιτροπής αυτής, εις τρόπον ώστε:

α) να μην υπάρχουν συγκρούσεις συμφερόντων·

β) να υπαχθεί η γραμματεία της επιτροπής αυτής στη Γενική Γραμματεία, όπως προτείνει και η ίδια η επιτροπή στην ετήσια έκθεσή της και

γ) να δημοσιεύονται οι ετήσιες εκθέσεις συνοδευόμενες από αξιολόγηση του βαθμού εφαρμογής των παρατηρήσεων που περιέχονται στις εκθέσεις ελέγχου·

Αρμοδιότητες εσωτερικού ελέγχου (στο επίπεδο ΓΔ)

78. επισημαίνει ότι μολονότι ο δημοσιονομικός κανονισμός προβλέπει μόνον έναν εσωτερικό ελεγκτή, η Επιτροπή αποφάσισε, το 2000, να εκχωρήσει αρμοδιότητες εσωτερικού ελέγχου (CAI) στο κάθε τμήμα, ώστε να παρέχεται υποστήριξη στους γενικούς διευθυντές και στους επικεφαλής υπηρεσιών κατά την άσκηση των νέων καθηκόντων τους σχετικά με τη δημοσιονομική διαχείριση·

79. ελπίζει ότι η Επιτροπή θα βελτιώσει τους διαύλους πληροφόρησης μεταξύ των κεντρικών και των περιφερειακών λογιστικών οργάνων καθώς και μεταξύ των κεντρικών και περιφερειακών οργάνων ελέγχου [3]·

80. ζητεί από την Επιτροπή να προβεί σε μεταρρύθμιση των κανόνων που διέπουν τις αρμοδιότητες εσωτερικού ελέγχου με βάση τον νέο δημοσιονομικό κανονισμό·

81. εκτιμά ότι η μεταρρύθμιση αυτή θα πρέπει να εξασφαλίσει ευκαμψία και λειτουργική αυτονομία στις σχέσεις μεταξύ των αρμοδιοτήτων εσωτερικού ελέγχου και της υπηρεσίας εσωτερικού ελέγχου ενισχύοντας όλες τις διασυνδέσεις και τις σχέσεις που προβλέπονται από την ανακοίνωση προς την Επιτροπή του αντιπροέδρου Kinnock σχετικά με τις προϋποθέσεις για την δημιουργία αρμοδιότητας εσωτερικού ελέγχου σε κάθε υπηρεσία της Επιτροπής (SEC(2000) 1803/3) [4]·

Κεντρική οικονομική διεύθυνση στη γενική διεύθυνση προϋπολογισμών

82. υπενθυμίζει ότι η μεταρρύθμιση επιμένει ιδιαιτέρως στο θέμα της αποκέντρωσης των δημοσιονομικών ελέγχων· εκτιμά ότι τούτο δημιουργεί την επείγουσα ανάγκη να αναπτυχθούν καταλληλότεροι και περισσότερο επαληθεύσιμοι τρόποι κεντρικής εποπτείας της διαχείρισης των συστημάτων ελέγχου που λειτουργούν στα διάφορα τμήματα· εκτιμά ότι η κεντρική αυτή εποπτεία της διαχείρισης θα πρέπει να καταλήγει σε επίσημη έκθεση σχετικά με την ποιότητα των εσωτερικών συστημάτων ελέγχου των τμημάτων, η οποία πρέπει να δημοσιεύεται, στην αρχική της μορφή, στο πλαίσιο της συνολικής έκθεσης·

83. εκφράζει την ανησυχία του για τον μεγάλο αριθμό μετακινήσεων διοικητικών υπαλλήλων στην Επιτροπή και ζητεί από την Επιτροπή να λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη διερεύνηση και την εξάλειψη των αιτίων του προβλήματος αυτού στην οργάνωσή της·

84. εκτιμά ότι είναι απαραίτητη η απρόσκοπτη επικοινωνία μεταξύ των κεντρικών οργάνων δημοσιονομικού ελέγχου και των οργάνων δημοσιονομικού ελέγχου κάθε γενικής διεύθυνσης ή υπηρεσίας με σκοπό την επίτευξη της σχέσης που εκτιμάται ως η κατάλληλη σε θέματα ελέγχου·

---

(1) Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — τμήμα 1: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 28 (PE 328.732/τελικό 1).

(2) ΕΕ C 295 της 28.11.2002, σ. 1.

(3) Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — τμήμα I: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 16 (PE 328.732/τελικό 1).

(4) http://europa.eu.int/comm/dgs/internal_audit/documents/audit_dg_sec1803_en.pdf

85. εκφράζει την ικανοποίησή του για την απάντηση της Επιτροπής ότι τόσο η υπηρεσία εσωτερικού ελέγχου όσο και οι αρμοδιότητες εσωτερικού ελέγχου μπορούν να αξιολογούν τα συστήματα ελέγχου και τα πορίσματα των ελέγχων και οι έλεγχοι θα διαβιβάζονται στην κεντρική δημοσιονομική υπηρεσία (SFC) και την υπηρεσία εσωτερικού ελέγχου και θα περιλαμβάνονται στην ετήσια συνολική έκθεση [1]·

Υπηρεσία λογιστικής της Γενικής Διεύθυνσης Προϋπολογισμών

86. υπενθυμίζει ότι ο υπόλογος, σύμφωνα με το στοιχείο ε) του άρθρου 61 του δημοσιονομικού κανονισμού, είναι αρμόδιος για «τον καθορισμό και την επικύρωση των λογιστικών συστημάτων καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, την επικύρωση των συστημάτων που καθορίζονται από τον διατάκτη και προορίζονται για την παροχή ή την αιτιολόγησητων λογιστικών πληροφοριών»·

87. σημειώνει ότι το άρθρο 61 παράγραφος 2 του δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει ότι για την άσκηση του καθήκοντος αυτού ο υπόλογος «λαμβάνει από τους διατάκτες, οι οποίοι εγγυώνται την αξιοπιστία τους, όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την κατάρτιση των λογαριασμών που να παρέχουν πιστή απεικόνιση της περιουσιακής κατάστασης των Κοινοτήτων και της εκτέλεσης του προϋπολογισμού»·

88. συμφωνεί με την ιδέα της Επιτροπής όσον αφορά την ανάγκη διατήρησης της συνεργασίας στο επίπεδο της δημοσιονομικής διαχείρισης, με την επιφύλαξη της λειτουργικής ανεξαρτησίας των οργάνων ελέγχου και αναγνώρισης της κατάλληλης κατηγορίας για τους υπεύθυνους των υπηρεσιών αυτών [2].

Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF)

89. χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής [COM(2004) 103] για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [3] σχετικά με την OLAF· επαναβεβαιώνει το κείμενο της παραγράφου 38 του ψηφίσματός του σχετικά με την ετήσια έκθεση του 2002 για την καταπολέμηση της απάτης στην οποία διαπιστώνει ότι οι νομοθετικές προτάσεις που έχει υποβάλει η Επιτροπή ακολουθούν εν μέρει την ορθή κατεύθυνση, αλλά τα ακόλουθα θιγόμενα σημεία είναι εντελώς απαράδεκτα και θα πρέπει να θεωρηθούν σχεδόν ως πρόκληση:

α) αντί να καθορίζεται ότι η OLAF ανταποκρίνεται επιτέλους πλήρως στο βασικό της καθήκον, που έχει επί καιρό παραμελήσει, στον τομέα των εσωτερικών ελέγχων, η πρόταση της Επιτροπής παρέχει πλέον στην υπηρεσία αυτή ρητώς τη δυνατότητα να παραιτείται από τους εσωτερικούς της ελέγχους όταν μάλιστα υπάρχουν αρκετές υπόνοιες ότι έχουν σημειωθεί απάτες ή πράξεις διαφθοράς ή άλλες παράνομες ενέργειες εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας·

β) αντί να υπόκειται διοικητικά η γραμματεία της επιτροπής εποπτείας της OLAF στη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Επιτροπή προτείνει πλέον να υπόκειται διοικητικά η εν λόγω γραμματεία στην Επιτροπή· με τον τρόπο αυτό, αμφισβητείται η ανεξαρτησία της επιτροπής εποπτείας·

γ) αντί να ενισχύονται τα δικαιώματα των θιγόμενων ατόμων στο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου, στερούνται τα άτομα αυτά τη δυνατότητα προσφυγής στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που προβλεπόταν προηγουμένως στον κανονισμό της OLAF, σε περίπτωση που η υπηρεσία αυτή λαμβάνει, στο πλαίσιο των ελέγχων της, επιζήμια μέτρα. Με τον τρόπο αυτό, θα άνοιγε ο δρόμος για τις καταχρήσεις εξουσίας (π.χ. διενέργεια ελέγχου χωρίς να υπάρχουν βάσιμοι λόγοι, υπερβολικά μεγάλη διάρκεια των ελέγχων), καθότι τέτοιου είδους παραβάσεις δεν θα υπόκεινται μελλοντικά σε δικαστικό έλεγχο·

90. εκφράζει την ικανοποίησή του για την πρόθεση της Επιτροπής να διαβιβάζει στον αρμόδιο Επίτροπο όλα τα θέματα που οι γενικές διευθύνσεις αναφέρουν στην OLAF [4]·

---

[1] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — τμήμα I: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 189 (PE 328.732/τελικό 1).

[2] Ομοίως.

[3] ΕΕ L 136 της 31.5.1999, σ. 1.

[4] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — τμήμα I: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 12 (PE 328.732/τελικό 1).

91. υπογραμμίζει το προαναφερθέν ψήφισμά του της 4ης Δεκεμβρίου 2003, στο οποίο υποστηρίζει την αναγγελία, εκ μέρους του προέδρου της Επιτροπής, μεγαλύτερης προτεραιότητας στα κύρια καθήκοντα της OLAF και βελτίωσης της ροής πληροφοριών μεταξύ της OLAF και των θεσμικών οργάνων, καλύτερης προάσπισης των δικαιωμάτων υπεράσπισης των ενεχομένων στις έρευνες και ενίσχυσης του ρόλου της επιτροπής εποπτείας της OLAF·

92. εκφράζει την απορία του για το γεγονός ότι η Επιτροπή του διαβίβασε την έκθεση προόδου σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 με περισσότερο από ένα έτος καθυστέρηση και τώρα, μετά την έγκριση από το Κοινοβούλιο του προαναφερθέντος ψηφίσματός του της 4ης Δεκεμβρίου 2003, χρειάστηκε περί τους τρεις μήνες για να αποφασίσει σχετικά με αντίστοιχη δέσμη προτάσεων στις 9 Φεβρουαρίου 2004· διαπιστώνει ότι οι καθυστερήσεις αυτές κατέστησαν σχεδόν αδύνατη τη βελτίωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 πριν από τις ευρωεκλογές·

93. πιστεύει ότι η επιτροπή εποπτείας της OLAF θα πρέπει να είναι πλήρως ανεξάρτητη από την Επιτροπή·

94. εκφράζει την βαθιά ανησυχία του διότι ο διευθυντής της OLAF έχει δηλώσει ότι δεν προτίθεται να ακολουθήσει τη σύσταση του διαμεσολαβητή για εκ νέου άνοιγμα της υπόθεσης της εταιρίας Blue Dragon· επισημαίνει ότι σύμφωνα με την Επιτροπή Εποπτείας παραμένουν αναπάντητα σοβαρά ερωτηματικά όσον αφορά το χειρισμό του θέματος εκ μέρους της OLAF· παροτρύνει την OLAF να συμμορφωθεί με τις συστάσεις της Επιτροπής Εποπτείας· χαιρετίζει το εκ νέου άνοιγμα της υπόθεσης εκ μέρους της Επιτροπής·

95. επισημαίνει ότι οι περισσότερες από τις 1 000 υποθέσεις που ο OLAF κληρονόμησε από την UCLAF έχουν κλείσει· καλεί την Επιτροπή Εποπτείας να διερευνήσει πόσες από αυτές τις υποθέσεις έχουν κλείσει χωρίς αποτέλεσμα· παροτρύνει την Επιτροπή Εποπτείας να δώσει ιδιαίτερη προσοχή, ούτως ώστε να μην κλείνουν οι υποθέσεις χωρίς δέουσα αιτιολόγηση·

<u>Υποβολή των αποτελεσμάτων των ελέγχων</u>

96. υπογραμμίζει την ιδιαίτερη σημασία της αρχής σύμφωνα με την οποία το άτομο για το οποίο διεξάγεται έλεγχος οφείλει να έχει το δικαίωμα να εκφράσει την άποψή του επί των αποτελεσμάτων του ελέγχου που παρουσιάζει ο ελεγκτής και εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η αποτελεσματικότητα του κοινοβουλευτικού ελέγχου της δημοσιονομικής διαχείρισης της ΕΕ εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ποιότητα και την αξιοπιστία των πληροφοριών των ειδικών εκθέσεων και των ετησίων εκθέσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου·

97. επισημαίνει ότι η διαδικασία απαλλαγής αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στη βελτίωση της δημοσιονομικής διαχείρισης της ΕΕ δημιουργώντας, με βάση τις εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου και τις απαντήσεις και τις γνωμοδοτήσεις των θεσμικών οργάνων, μια καλύτερη βάση για την λήψη των αποφάσεων· εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο όχι μόνο συμβάλλει στην κάλυψη των αδυναμιών αλλά και στην ανάπτυξη και βελτίωση της διαχείρισης της ΕΕ, επισημαίνοντας λύσεις που δεν μπορούν να θεωρηθούν ιδανικές· υπενθυμίζει ότι οι βελτιώσεις προϋποθέτουν φυσικά ότι το πρόσωπο για το οποίο διεξάγεται ο έλεγχος επιδεικνύει συνεργασιμότητα με τον ελεγκτή·

98. επισημαίνει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο, παρά τον τίτλο του, δεν είναι δικαστική αρχή με αρμοδιότητες στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων και ότι μπορεί να επιτύχει αποτελέσματα μόνο με την ποιότητα των εκθέσεών του·

99. εκτιμά ότι το αποτέλεσμα των ελέγχων που πραγματοποιεί το Ελεγκτικό Συνέδριο εξαρτάται κυρίως από την εξέλιξη της διαδικασίας και τη συνέχεια που δίδεται στα αποτελέσματα των ερευνών του από πλευράς της αρμόδιας για την χορήγηση απαλλαγής αρχής και, ως εκ τούτου, το Ελεγκτικό Συνέδριο και η αρμόδια για την χορήγηση της απαλλαγής αρχή έχουν κοινό συμφέρον να βελτιωθούν οι εκθέσεις καθώς και η εξέτασή τους από πλευράς της αρμόδιας επιτροπής·

100. επισημαίνει ότι η στάση της Επιτροπής έναντι των αποτελεσμάτων των ελέγχων του Ελεγκτικού Συνεδρίου ποικίλλει αναλόγως των τομέων που αποτελούν αντικείμενο έρευνας· επισημαίνει ότι η Επιτροπή συχνά δηλώνει ότι συμφωνεί με τις συστάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου όσον αφορά τους ίδιους όρους, συχνά όμως διατυπώνει επικρίσεις επί των αποτελεσμάτων και των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου όσον αφορά την κοινή αγροτική πολιτική, την διαρθρωτική πολιτική και τις εξωτερικές δράσεις·

101. εκτιμά ότι είναι φυσικό η Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο να έχουν διαφορετικές απόψεις όσον αφορά τη σημασία που πρέπει να αποδίδεται στο αποτέλεσμα του ελέγχου, επισημαίνει όμως ότι δεν είναι ικανοποιητικό τα δύο θεσμικά όργανα να μην συμφωνούν πάντοτε ως προς τις προδιαγραφές και τα κριτήρια που πρέπει να εφαρμόζονται στο πλαίσιο των ερευνών, πράγμα που ελαττώνει τη σαφήνεια του μηνύματος·

102. ελπίζει ότι τόσο η Επιτροπή όσο και το Ελεγκτικό Συνέδριο θα καταβάλλουν μεγαλύτερες προσπάθειες προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι τα αποτελέσματα του ελέγχου υποβάλλονται στην αρμόδια για την χορήγηση της απαλλαγής αρχή με τον πλέον σαφή τρόπο·

103. εκφράζει την ικανοποίησή του για την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ του Ελεγκτικού Συνεδρίου και την αρμόδια επιτροπή του Κοινοβουλίου και εφιστά την προσοχή στη νέα διαδικασία υποβολής των εκθέσεων προς την επιτροπή, η οποία προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι οι ειδικές εκθέσεις πρέπει να υποβάλλονται δημοσίως κατά τη διάρκεια συνεδρίασης της αρμόδιας επιτροπής καθώς και κατά τις σχετικές προπαρασκευαστικές συνεδριάσεις·

104. ελπίζει ότι η προσωπική επαφή, η οποία είναι θετική και ουσιώδους σημασίας για την ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ των θεσμικών οργάνων, θα μπορεί να διατηρηθεί και να αναπτυχθεί στο μέλλον· θεωρεί ότι είναι σκόπιμο να καθορισθούν ακριβέστεροι κανόνες και διαδικασίες για την εξέταση από πλευράς της αρμόδιας επιτροπής των ειδικών εκθέσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου·

105. ζητεί από αμφότερα τα μέρη να αναπτύξουν ακόμη περισσότερο τη διαδικασία, εις τρόπον ώστε τόσο τα αποτελέσματα του ελέγχου όσο και οι απαντήσεις της Επιτροπής να αποτελούν αντικείμενο εξαντλητικού ελέγχου στο επίπεδο της επιτροπής· είναι πεπεισμένο ότι μία εξέταση από την αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή συμβάλλει ουσιαστικά προκειμένου να υπογραμμισθούν τα προβλήματα που επισημαίνει η έκθεση του ελέγχου και, ως εκ τούτου, συμβάλλει στη βελτίωση της οικονομικής διαχείρισης της Ένωσης·

106. υπογραμμίζει επίσης τον αποφασιστικό ρόλο της Επιτροπής κατά τη διαβίβαση πληροφοριών σχετικά με την δημοσιονομική διαχείριση στην αρμόδια για την χορήγηση της απαλλαγής αρχή και το κοινό και ζητεί από την Επιτροπή να εξακολουθήσει να διασφαλίζει ότι αποδίδεται τουλάχιστον η αυτή σημασία στην εφαρμογή της πολιτικής όσο και στην ανάπτυξή της· εκτιμά ότι πολλές περιπτώσεις παρατυπιών και «δημιουργικών μεθόδων διαχείρισης» είναι αποτέλεσμα της συνήθειας που κυριαρχεί στην Επιτροπή και η οποία αποδίδει πολύ μεγαλύτερη σημασία και γόητρο στην ανάπτυξη των πολιτικών από ό, τι στην εφαρμογή των πολιτικών που έχουν ήδη αποφασισθεί·

<u>Διαφθορά</u>

107. καλεί την Επιτροπή να αυξήσει τις προσπάθειές της για την υποστήριξη της στρατηγικής των σημερινών κρατών μελών, των προς ένταξη χωρών και των άλλων υποψηφίων χωρών με στόχο την καταπολέμηση της διαφθοράς, ιδίως στους τομείς των δημοσίων συμβάσεων, των τελωνείων και των συνοριακών ελέγχων καθώς και με τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων·

108. πιστεύει ότι είναι παντού αναγκαίο να δοθεί περισσότερη προσοχή στη διαφάνεια, την υπευθυνότητα και την αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης και να ενημερωθεί η κοινή γνώμη, μέσω σχετικών εκστρατειών, για το γεγονός ότι η διαφθορά αποτελεί κίνδυνο για την οικονομία, αλλά και για την κοινωνία γενικά· καλεί την Επιτροπή να στηρίξει τις εθνικές και, κυρίως, τις τοπικές ΜΚΟ που εργάζονται για την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης όσον αφορά τη διαφθορά·

109. ελπίζει, συνεπώς, ότι η Επιτροπή θα εξετάζει προσεκτικά ποιες ΜΚΟ θα ενισχύει, και θα υποχρεώνει τις ΜΚΟ που λαμβάνουν ενισχύσεις να λογοδοτούν και να υποβάλλουν δηλώσεις αξιοπιστίας συντεταγμένες από ανεξάρτητους ελεγκτές, όπως ισχύει για τις συνήθεις επιχειρήσεις·

110. καλεί την Επιτροπή να επαληθεύσει ότι οι ΜΚΟ τις οποίες υποστηρίζει πληρούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη διαφάνεια στις δραστηριότητές τους και εφαρμόζουν ορθές ρυθμίσεις όσον αφορά τα διοικητικά όργανά τους·

Β. ΤΟΜΕΑΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ίδιοι πόροι

Οι φορολογούμενοι και ο προϋπολογισμός της ΕΕ

111. υπενθυμίζει ότι τα έσοδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη χρηματοδότηση των δαπανών της χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες των ονομαζόμενων «ιδίων πόρων»: παραδοσιακοί ίδιοι πόροι (αγροτικοί δασμοί, εισφορές ζάχαρης και τελωνειακοί δασμοί)· ίδιοι πόροι που υπολογίζονται βάσει του φόρου προστιθέμενης αξίας τον οποίο εισπράττουν τα κράτη μέλη και ίδιοι πόροι σε συνάρτηση με το ακαθάριστο εθνικό προϊόν των κρατών μελών·

112. παρατηρεί ότι τα έσοδα της Κοινότητας μέσω των ιδίων πόρων ήταν μέχρι σήμερα επαρκή για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων και πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σημειώνει όμως ότι, από το 1970, όταν οι χρηματοδοτικές συνεισφορές των κρατών μελών αντικαταστάθηκαν από τους ίδιους πόρους, και μετά την καθιέρωση των ιδίων πόρων σε συνάρτηση με το ΑΕΠ, το 1988, έχουν πραγματοποιηθεί αμέτρητες τροποποιήσεις του συστήματος, κυρίως λόγω πιέσεων εκ μέρους των κρατών μελών·

113. υπενθυμίζει ότι οι ίδιοι πόροι σε συνάρτηση με τον ΦΠΑ και το ΑΕΠ βασίζονται σε μακροοικονομικές στατιστικές που διαβιβάζονται από τα κράτη μέλη και ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν έχει τρόπο να διασταυρώσει άμεσα τα στοιχεία στα οποία βασίζονται οι στατιστικές αυτές· εφιστά την προσοχή στην άποψη του Ελεγκτικού Συνεδρίου ότι [αυτές οι παρατηρήσεις] θέτουν υπό αμφισβήτηση την «ακρίβεια και την αξιοπιστία των καταστάσεων ΦΠΑ, που καταρτίζουν τα κράτη μέλη» (σημείο 3.37 της ετήσιας έκθεσης για το 2002)·

114. πιστεύει ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι για την αναδιοργάνωση της χρηματοδότησης του προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ότι ο στόχος πρέπει να είναι, αφενός, η εξασφάλιση της οικονομικής ανεξαρτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με τις οικονομικές συνεισφορές των κρατών μελών, που υπόκεινται στις αποφάσεις των εθνικών κοινοβουλίων και, αφετέρου, η χρηματοδότηση όλων των δραστηριοτήτων που αναλογούν σε μια Ένωση με 25 κράτη μέλη, χωρίς όμως πρόσθετη επιβάρυνση των ευρωπαίων φορολογουμένων·

115. σημειώνει ότι ο ετήσιος προϋπολογισμός της ΕΕ ανερχόταν το 2002 μόλις στο 3,4 % [1] του συνόλου των φορολογικών εσόδων των κρατών μελών και ότι η αντίληψη πολλών πολιτών σχετικά με το μέγεθος του προϋπολογισμού της ΕΕ ουδόλως ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα·

116. καλεί την Επιτροπή να εκπονήσει έκθεση σχετικά με τις δυνατότητες καθιέρωσης αμεσότερης σχέσης μεταξύ των φορολογουμένων και του προϋπολογισμού της ΕΕ, εφόσον ένα τέτοιο καθεστώς θα συνιστούσε όχι μόνο οικονομικό πλεονέκτημα, αλλά και σημαντικό πολιτικό μέσο για την επίτευξη όλων των στόχων που τίθενται στο άρθρο 2 της συνθήκης ΕΚ·

---

[1] Στον κατωτέρω πίνακα αναφέρεται ο προϋπολογισμός της ΕΕ (αριθμητικά στοιχεία αποτελεσμάτων) σε ποσοστό των συνολικών φορολογικών εσόδων των κρατών μελών για τα οικονομικά έτη 2000-2002.

Οικον έτος	Προϋπολογισμός ΕΕ [1] (αποτελέσματα), σε εκατ. ευρώ	Συνολικά φορολογικά έσοδα ΕΕ-15 [2] σε δισεκατ. ευρώ	Προϋπολογισμός ΕΕ σε % των φορολογικών εσόδων των κρατών μελών
	(1)	(2)	(3) = (1)/(2)/1 000
2000	83 331,1	2 414,4	3,5
2001	79 987,3	2 450,2	3,3
2002	85 144,5	2 488,1	3,4

[1] Πληρωμές κατά το εν λόγω οικονομικό έτος με τις πιστώσεις πληρωμών και με τις πιστώσεις πληρωμών που μετεφέρθησαν από το προηγούμενο οικονομικό έτος.
[2] Συνολικά φορολογικά έσοδα των 15 κρατών μελών. Δεν περιλαμβάνονται οι δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης.
Πηγή: Υπηρεσίες της Επιτροπής.

Κοινοτικό σύστημα διαμετακόμισης

117. εκφράζει την ικανοποίησή του για την επιτυχία της ακρόασης που διοργανώθηκε στη βάση των συστάσεων οι οποίες είχαν διατυπωθεί από την πρώτη προσωρινή επιτροπή, το 1997· υπενθυμίζει ότι βάση για τη σύσταση της προσωρινής επιτροπής ήταν η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, η ανάγκη ταχείας και αποτελεσματικής διεκπεραίωσης των τελωνειακών διατυπώσεων, καθώς και ενός αποτελεσματικού συστήματος διαμετακόμισης, για τη διασφάλιση της ορθής πληρωμής του ΦΠΑ και των τελωνειακών δασμών· υπενθυμίζει επίσης ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, ως αποτέλεσμα των εργασιών της ερευνητικής επιτροπής, κάλεσαν την Επιτροπή να αναθεωρήσει το κοινοτικό σύστημα διαμετακόμισης και να καθιερώσει το νέο μηχανογραφημένο σύστημα διαμετακόμισης (ΝΜΣΔ)·

118. θεωρεί ικανοποιητικό το γεγονός ότι όλα τα κράτη μέλη έλαβαν όλα τα υποχρεωτικά και διοικητικά μέτρα και όλοι οι τελωνειακοί σταθμοί της Κοινότητας έχουν προσαρμοσθεί στο ΝΜΣΔ· εκφράζει την ικανοποίησή του διότι, ήδη από το στάδιο ανάπτυξης του ΝΜΣΔ ελήφθη υπόψη η διεύρυνση και διότι, ήδη σήμερα, το ΝΜΣΔ ξεχωρίζει ως ένα ιδιαίτερα ευέλικτο μέσο·

119. παρατηρεί ότι ίσως είναι υπερβολικά νωρίς για την αξιολόγηση της επιτυχίας του συστήματος από την άποψη των επιχειρήσεων διαμετακόμισης, διαπιστώνει όμως ότι οι επιχειρηματίες φαίνονται κάπως απρόθυμοι να το εφαρμόσουν· καλεί την Επιτροπή να υποστηρίξει τη μετάβαση στο στάδιο 3.2 του ΝΜΣΔ, που είναι κυρίως εθνικό ζήτημα, εφόσον αναμένεται ότι η λειτουργία της διαχείρισης εγγυήσεων, που θα αρχίσει να εφαρμόζεται στο στάδιο αυτό, θα αποτελέσει ισχυρό κίνητρο ώστε οι επιχειρήσεις να αρχίσουν να εφαρμόζουν το σύστημα·

120. πιστεύει ότι τα 68 εκατ. ευρώ που έχουν μέχρι στιγμής δαπανηθεί για το έργο αυτό θα αποδώσουν μόνο εάν αυξηθεί σημαντικά ο αριθμός των χρηστών· πιστεύει επίσης ότι μία από τις αιτίες για το χαμηλό ποσοστό προσχώρησης στο νέο σύστημα είναι η απόφαση να χρησιμοποιηθεί η λεγόμενη «αποκεντρωμένη αρχιτεκτονική», που σημαίνει ότι οι εθνικές τελωνειακές υπηρεσίες χρησιμοποιούν μια εθνική εφαρμογή, σε αντίθεση με τη «συγκεντρωτική αρχιτεκτονική», που βασίζεται σε κοινοτική εφαρμογή με την οποία είναι συνδεδεμένες όλες οι εθνικές τελωνειακές υπηρεσίες·

121. διαπιστώνει ότι η πραγματική κατάσταση εξακολουθεί να υστερεί κατά πολύ της σύστασης που είχε διατυπώσει η ερευνητική επιτροπή, και σύμφωνα με την οποία όλες οι εθνικές τελωνειακές υπηρεσίες πρέπει να λειτουργούν σαν να αποτελούσαν ενιαίο οργανισμό, απέναντι στις επιχειρήσεις· διαπιστώνει με λύπη ότι, αν και η Επιτροπή και οι σύνδεσμοι επιχειρήσεων συμμερίζονται τον στόχο αυτόν, οι εθνικές τελωνειακές υπηρεσίες τηρούν πολύ παθητική στάση·

122. διαπιστώνει επίσης ότι το ΝΜΣΔ δεν μπορεί ούτε να προλάβει, ούτε να καταπολεμήσει άμεσα την απάτη που διαπράττεται με τη βοήθεια πλαστών τελωνειακών δηλώσεων, η οποία μπορεί να αποκαλυφθεί μόνο με επιτόπιους ελέγχους· εκφράζει την ικανοποίησή του διότι, με την απλοποίηση του διοικητικού έργου των τελωνειακών υπαλλήλων, το ΝΜΣΔ μπορεί να συμβάλει στην απελευθέρωση ανθρώπινων πόρων για την καταπολέμηση αυτής της μορφής απάτης· καλεί τα κράτη μέλη να χρησιμοποιήσουν τους πόρους που θα απελευθερωθούν για την πραγματοποίηση εκτεταμένων και αποτελεσματικών φυσικών ελέγχων·

123. διαπιστώνει ότι η Επιτροπή ανέχεται να θεωρούνται ως μη υποκείμενα στη διαδικασία αποστολής εμπορεύματα που έχουν δηλωθεί εσφαλμένα, από αμέλεια ή από πρόθεση, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να επικαλεστεί την εγγύηση, τα έγγραφα να πρέπει να επιστρέφονται στο κράτος εισόδου στην ΕΕ και η καταπολέμηση της απάτης να δυσχεραίνεται· ζητεί από την Επιτροπή να θέσει αμέσως τέρμα στην πρακτική αυτή και να προτείνει σχετική τροποποίηση του τελωνειακού κώδικα·

124. διαπιστώνει ότι σε πολλές τελωνειακές υπηρεσίες το προσωπικό μειώνεται αντί να αυξάνεται, με αποτέλεσμα να μην αποκαλύπτονται πολλές περιπτώσεις εσφαλμένων δηλώσεων και παρατυπιών που θα μπορούσαν να αποκαλυφθούν με φυσικό έλεγχο επί τόπου και με τη χρήση εγγράφων· διαπιστώνει ότι το κόστος της ενίσχυσης του προσωπικού ελέγχου αντισταθμίζεται με το παραπάνω από την αύξηση των εσόδων από δασμούς· ζητεί από την Επιτροπή να υπενθυμίσει στα κράτη μέλη να ενισχύσουν το προσωπικό που απαιτείται για τη διεξαγωγή φυσικών ελέγχων λαμβάνοντας υπόψη και το γεγονός ότι το μερίδιο των κρατών μελών στα έσοδα από δασμούς θα αυξηθεί από 10 % σε 25 %·

125. ελπίζει να ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα η δήλωση της Επιτροπής ότι αυτή «θεωρεί ότι ο στόχος του περιορισμού της απάτης επιτυγχάνεται και ότι το ΝΜΣΔ θα επιτύχει όλους τους στόχους για τους οποίους δημιουργήθηκε» [1]·

126. καλεί την Επιτροπή να συντάξει, πριν από τις 15 Ιουνίου 2004, συνολική έκθεση στην οποία θα φαίνεται η παρακολούθηση των 38 συστάσεων της ερευνητικής επιτροπής το 1997·

127. καλεί επίσης την Επιτροπή να εκθέσει στην αρμόδια επιτροπή του και βάσει συνοπτικής έκθεσης —πριν από την έκθεση παρακολούθησης— τη συνέχεια του ΝΜΣΔ (και τα ενδεχόμενα σχετικά προβλήματα) όσον αφορά, μεταξύ των άλλων, την υλοποίηση του σταδίου 3.2, τον αριθμό των χρηστών, τον βαθμό ικανοποίησής τους, την εφαρμογή του συστήματος στα κράτη μέλη (σημερινά και νέα) και το βαθμό στον οποίο έχουν δεσμευθεί οι εθνικές τελωνειακές υπηρεσίες·

Γεωργία

<u>Καθορισμός των ποσών της επιδότησης που καταβάλλεται για τις εξαγωγές</u>

128. σημειώνει, σε σχέση με την απάντηση της Επιτροπής στο σημείο 25 της ειδικής έκθεσης αριθ. 9/2003 όσον αφορά το σύστημα καθορισμού των ποσών της επιδότησης που καταβάλλεται για την εξαγωγή γεωργικών προϊόντων [2], ότι ούτε η Επιτροπή ούτε το Ελεγκτικό Συνέδριο παρείχαν στην αρμόδια για την απαλλαγή αρχή λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την έννοια και τη φύση αυτών των «εξαιρετικά σημαντικών συνθηκών» που επέβαλαν στην Επιτροπή την επιλογή «ποσοστού διαφορετικού από το θεωρητικά υπολογισθέν» [3]·

129. υπενθυμίζει ότι το ύψος της επιβάρυνσης του προϋπολογισμού της ΕΕ για τις επιστροφές κατά την εξαγωγή εξαρτάται αφενός από την ποσότητα των προς εξαγωγή προϊόντων και αφετέρου από το ποσό της επιστροφής που καθορίζεται από την Επιτροπή και ότι για το λόγο αυτό χαιρετίζει και θεωρεί χρήσιμη την έρευνα του Ελεγκτικού Συνεδρίου όσον αφορά τον τρόπο, τις διαδικασίες και τα δεδομένα βάσει των οποίων η Επιτροπή καθορίζει το ποσό της επιστροφής, καθώς ο καθορισμός του ποσού της επιστροφής αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα σημεία του μηχανισμού επιστροφών κατά την εξαγωγή·

130. κατανοεί ότι, στην απάντησή τους στις παρατηρήσεις των ελεγκτών, οι ελεγχόμενοι επιχειρούν να υπερασπιστούν και να εξηγήσουν τις αποφάσεις τους· κατανοεί επίσης ότι οι ειδικές εκθέσεις αντικατοπτρίζουν τη διαχείριση σε μια δεδομένη στιγμή πριν από τη δημοσίευσή τους και ότι, κατά το διάστημα που απαιτείται για την ολοκλήρωση του ελέγχου, μπορεί να έχουν επέλθει αλλαγές·

131. θεωρεί, ωστόσο, παρά την ανωτέρω παραδοχή, ότι το χάσμα που εντοπίζεται στον τρόπο με τον οποίο τα δύο θεσμικά όργανα βλέπουν αφενός «την επικρατούσα κατάσταση» και αφετέρου «την κατάσταση που θα έπρεπε να επικρατεί» φέρνει την αρμόδια για την απαλλαγή αρχή σε πολύ δύσκολη και δυσάρεστη θέση·

132. υπενθυμίζει στο Ελεγκτικό Συνέδριο και στην Επιτροπή ότι στόχος της διαδικασίας ελέγχου είναι να βελτιώνει συνεχώς τη σχετική διαδικασία διαχείρισης και ότι τόσο τα συμπεράσματα του ελέγχου όσο και οι απαντήσεις σε αυτά πρέπει να διατυπώνονται κατά τρόπο ώστε το ευρωπαϊκό κοινό να μπορεί να τα κατανοήσει και αναμένει ταχεία πρόοδο προς αυτή την κατεύθυνση·

133. σημειώνει ότι ο τελευταίος σχετικός έλεγχος του Συνεδρίου πραγματοποιήθηκε το 1990 [4] και ότι το συμπέρασμά του όσον αφορά τη μέθοδο καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή ήταν ότι «δεν τηρούνταν τεκμηρίωση σχετικά με τα γεγονότα, εξέταση των γεγονότων από την Επιτροπή, αποφάσεις και τα αποτελέσματα και ότι, κατά συνέπεια, ήταν κυριολεκτικά αδύνατος τόσο ο ανεξάρτητος έλεγχος από τρίτους όσο και ο έλεγχος από τη διαχείριση» (ειδική έκθεση 9/2003 παράγραφος 9)·

134. υπενθυμίζει ότι στο ψήφισμά του σχετικά με την ειδική έκθεση αριθ. 2/90 του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το Κοινοβούλιο κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η «εσωτερική διαδικασία που εφαρμόζεται από την Επιτροπή για τη λήψη των αποφάσεών της πρέπει, ενόψει της υποχρέωσης δημόσιας λογοδοσίας, να είναι εγγράφως τεκμηριωμένη έτσι ώστε να μπορεί ανά πάσα στιγμή να εξεταστεί από τις αρμόδιες για τον έλεγχο αρχές» (ειδική έκθεση 9/2003 παράγραφος 10)·

---

(1) Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — Μέρος I: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 60 (PE 328.732/τελικό 1).

(2) ΕΕ C 211 της 5.9.2003, σ. 1.

(3) ΕΕ C 211 της 5.9.2003, σ. 17.

(4) Ειδική έκθεση αριθ. 2/90 για τη διαχείριση και τον έλεγχο των επιστροφών κατά την εξαγωγή (ΕΕ C 133 της 31.5.1990).

135. σημειώνει ότι, στην τελευταία έκθεσή του το Ελεγκτικό Συνέδριο κατέληγε πως

α) η Επιτροπή έχει πρόσβαση σε εκτενείς πληροφορίες για την αγορά, οι οποίες όμως δεν είναι πάντοτε επίκαιρες, πλήρεις ή αντικειμενικές·

β) σε πολλές περιπτώσεις, η χρήση αυτών των στοιχείων και ο αντίκτυπός τους στα ποσά των επιστροφών που καθορίζονται τελικά δεν είναι σαφείς·

γ) όσον αφορά τον καθορισμό των ποσών των επιστροφών κατά την εξαγωγή, η Επιτροπή δεν διευκρινίζει τις μεθόδους εργασίας της, ούτε εξηγεί συστηματικά και με συνεκτικό τρόπο τα καθοριζόμενα ποσά (ειδική έκθεση 9/2003 παράγραφος 39)·

136. εκφράζει την λύπη του για τη βραδεία πρόοδο που σημειώθηκε στα 13 χρόνια που μεσολάβησαν μεταξύ των δύο ελέγχων, και ζητεί να σημειωθεί περαιτέρω βελτίωση με βάση τις συστάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της αρμόδιας για την απαλλαγή αρχής και να εφαρμοστεί πλήρως το ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης του για το 2002·

137. αναμένει να λογοδοτήσει η Επιτροπή για τα εξής στην έκθεση παρακολούθησης που θα συντάξει:

α) τον λόγο της βραδύτητας και της μικρής προόδου που σημειώθηκε στα 13 χρόνια που μεσολάβησαν μεταξύ των δύο ελέγχων (ειδική έκθεση 9/2003 παράγραφος 39)·

β) τα αποτελέσματα των εργασιών της ομάδας εργασίας που συνέστησε η Επιτροπή έπειτα από τον έλεγχο του Συνεδρίου (ειδική έκθεση 9/2003 παράγραφος 40α υποσημείωση 7)·

γ) σε ποιο βαθμό η ΓΔ Γεωργίας πληροί το πρότυπο αριθ. 15 των προτύπων εσωτερικού ελέγχου, σύμφωνα με το οποίο:

«η διαδικασία που ακολουθεί η ΓΔ στο πλαίσιο των βασικών λειτουργιών της τεκμηριώνεται πλήρως, και τα σχετικά στοιχεία, που ενημερώνονται τακτικά, είναι διαθέσιμα στο αρμόδιο προσωπικό και πληρούν τις απαιτήσεις του δημοσιονομικού κανονισμού και όλων των συναφών αποφάσεων της Επιτροπής» [1]·

138. αναμένει επίσης να υποβάλει το συντομότερο δυνατόν η Επιτροπή:

α) το συνολικό πλαίσιο των πληροφοριών που θα λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού της επιστροφής·

β) αξιόπιστα έγγραφα σχετικά με τις συγκεκριμένες πληροφορίες·

γ) ποιοτικό έλεγχο των επιλεγεισών πληροφοριών·

δ) σαφή δήλωση σχετικά με την εσωτερική κατανομή καθηκόντων και ευθυνών στην Επιτροπή·

ε) σαφή και απερίφραστη περιγραφή των ακολουθητέων διαδικασιών και, κυρίως·

στ) περιγραφή των διαδικασιών ελέγχου και των κριτηρίων αξιολόγησης·

139. καλεί το Ελεγκτικό Συνέδριο να το τηρεί ενήμερο σχετικά με την εφαρμογή εκ μέρους της Επιτροπής των συστάσεων που περιέχονται στην παράγραφο 40 στοιχεία α) έως η) της ειδικής έκθεσης 9/2003.

Το καθεστώς προχρηματοδότησης

140. παρακολουθεί με ενδιαφέρον τον έλεγχο, εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της διαχείρισης από την Επιτροπή και της εφαρμογής από τα κράτη μέλη του καθεστώτος προχρηματοδότησης, που αποτελεί σημαντική συνιστώσα του συστήματος επιστροφών κατά την εξαγωγή, το οποίο, με τη σειρά του, αποτελεί μέρος της κοινής αγροτικής πολιτικής που εγκρίνει το Συμβούλιο·

---

[1] http://europa.eu.int/comm/commissioners/schreyer/Reform/SEC %20_2001_2037_Internal_Control_Standards_en.pdf

141. υπενθυμίζει ότι ο τομέας αυτός είναι ιδιαίτερα πολύπλοκος, δεδομένου ότι η Επιτροπή παρεμβαίνει ενεργά στις αγορές γεωργικών προϊόντων μετά τη λήψη δύσκολων αποφάσεων σύμφωνα με τις οποίες σημαντικά ποσά καταβάλλονται σε καθημερινή βάση από τον προϋπολογισμό της ΕΕ, καθώς και ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο, σε προηγούμενες ειδικές και ετήσιες εκθέσεις του, έχει χαρακτηρίσει τον τομέα αυτόν τομέα υψηλού κινδύνου·

142. σημειώνει ότι περίπου το 11 % των επιστροφών που καταβλήθηκαν το 2000 —περίπου 600 εκατομμύρια ευρώ— καταβλήθηκαν στο πλαίσιο του καθεστώτος προχρηματοδότησης (ειδική έκθεση 1/2003 παράγραφος 2) [1]·

143. σημειώνει ότι οι έρευνες που πραγματοποίησε η Επιτροπή το 1997, σχετικά με τους ελέγχους που διενεργούν οι εθνικές αρχές, αποκάλυψαν τόσο σημαντικά σφάλματα που η Επιτροπή επέβαλε στα κράτη μέλη δημοσιονομικές διορθώσεις που υπερβαίνουν τα 166 εκατομμύρια ευρώ (ειδική έκθεση 1/2003 παράγραφος V) αλλά ότι στη συνέχεια δεν έγινε εμπεριστατωμένη εξέταση των διαδικασιών·

144. θεωρεί ότι οι δημοσιονομικές διορθώσεις δεν αντικατοπτρίζουν μόνο την ικανότητα και την προθυμία των κρατών μελών να εφαρμόζουν ορθά το καθεστώς, αλλά και τη δυνατότητα ορθής εφαρμογής του καθεστώτος και θεωρεί γενικά ότι η ερμηνεία πολλών νομικών διατάξεων που αφορούν την κοινή γεωργική πολιτική είναι ιδιαίτερα δυσχερής λόγω της πολυπλοκότητάς τους και ότι οι διατάξεις που αφορούν τους ελέγχους σε πολλές περιπτώσεις παρουσιάζουν ελλείψεις όσον αφορά τη διαφάνεια, με αποτέλεσμα να μην παρέχεται στις αρχές των κρατών μελών η ευκαιρία να εφαρμόσουν σωστά τις διαδικασίες·

145. δυσκολεύεται να κατανοήσει γιατί η Επιτροπή δεν δίνει μεγαλύτερη προσοχή σε μεγάλες δημοσιονομικές διορθώσεις ή γιατί δεν τις αντιμετωπίζει ως ενδείξεις συναγερμού που μπορεί να σημαίνουν ότι το σχετικό καθεστώς και οι διαδικασίες του πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο ενδελεχούς ελέγχου με στόχο την απλοποίηση ή την τροποποίησή τους·

146. σημειώνει τα συμπεράσματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τα οποία:

α) είναι δυσχερής η ερμηνεία των νομικών διατάξεων, με αποτέλεσμα να είναι δύσκολο για τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν το καθεστώς·

β) το καθεστώς προχρηματοδότησης περιπλέκει ακόμη περισσότερο το ήδη πολύπλοκο σύστημα των επιστροφών κατά την εξαγωγή·

γ) οι διατάξεις σχετικά με τους ελέγχους είναι τόσο ασαφείς ώστε υπάρχουν μεγάλες αποκλίσεις, όχι μόνο μεταξύ των κρατών μελών αλλά και μεταξύ περιφερειών εντός του ίδιου κράτους μέλους, όσον αφορά τη φύση και την έκταση των ελέγχων·

δ) δεν εξυπηρετείται πλέον ο αρχικός στόχος του συστήματος·

και το γεγονός ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο συνιστά, υπό το πρίσμα των εν λόγω συμπερασμάτων, να εξεταστεί το ενδεχόμενο κατάργησης του καθεστώτος·

147. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι η Επιτροπή —αν και συμφωνεί με ορισμένες από τις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου— δεν ακολούθησε τη σύσταση του Συνεδρίου για την κίνηση διαδικασιών για κατάργηση του καθεστώτος της προχρηματοδότησης, αλλά αντίθετα υιοθέτησε δύο νέους κανονισμούς που περιπλέκουν περαιτέρω ένα ήδη πολύπλοκο σύστημα·

148. θεωρεί ότι το καθεστώς προχρηματοδότησης ουσιαστικά παρέχει άτοκα κεφάλαια στις επιχειρήσεις που επωφελούνται του καθεστώτος επιστροφών κατά την εξαγωγή·

149. κατανοεί ότι το Συμβούλιο είναι το όργανο που χαράσσει την κοινή γεωργική πολιτική και ότι επομένως η επιρροή της Επιτροπής είναι περιορισμένη· εκφράζει, ωστόσο, τη λύπη του για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν καταβάλλει μεγαλύτερες προσπάθειες να καταστήσει σαφές στο Συμβούλιο ότι η τήρηση σημείο προς σημείο των συστάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι σημαντικό και απαραίτητο βήμα για τη βελτίωση της δημοσιονομικής διαχείρισης της ΕΕ· ζητεί, συνεπώς, από την Επιτροπή, να υποβάλει πρόταση έως το Δεκέμβριο του 2004 σχετικά με την κατάργηση του συστήματος προχρηματοδότησης·

---

[1] ΕΕ C 98 της 24.4.2003.

150. εκφράζει τη βαθιά του απογοήτευση για το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν έχει υιοθετήσει ακόμη την πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής [COM(2002) 293], που έχει στόχο να επεκτείνει τη μέγιστη χρονική περίοδο κατά την οποία μπορεί να εφαρμοστεί διόρθωση επί των δαπανών από 24 σε 36 μήνες και η οποία αντιμετωπίζεται θετικά τόσο από το Ελεγκτικό Συνέδριο [1] όσο και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [2]·

Στήριξη των μειονεκτικών περιοχών

151. υπενθυμίζει ότι το καθεστώς στήριξης των γεωργικών επιχειρήσεων σε μειονεκτικές περιοχές αποτελεί ένα από τα 22 μέτρα ενίσχυσης της γεωργίας και ότι, από τη θέσπισή του, το 1975, υπέστη μία σημαντική τροποποίηση, το 1999· υπενθυμίζει επίσης ότι ο σχετικός προϋπολογισμός ανέρχεται συνολικά σε 2 δισεκατ. ευρώ ετησίως και ότι περίπου το 50 % του ποσού αυτού καταβάλλεται από τα ευρωπαϊκά ταμεία, απορροφώντας το 1 % του συνολικού ετήσιου προϋπολογισμού, ή περίπου το 12,5 % του συνολικού προϋπολογισμού για την ενίσχυση της υπαίθρου, με αποτέλεσμα μέσω του κανονισμού αυτού να λαμβάνει ενίσχυση το 55,8 % όλων των γεωργικών επιχειρήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση·

152. υπενθυμίζει ότι η έννοια των «μειονεκτικών περιοχών» ορίσθηκε για πρώτη φορά το 1975, όταν καθιερώθηκαν οι κοινοτικές ενισχύσεις προς τις περιοχές αυτές και ότι, έκτοτε, ο ορισμός αυτός έχει υποστεί μικρές μόνο προσαρμογές (ειδική έκθεση 4/2003 παράγραφος 5) [3]· έτσι, η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία διακρίνει τρεις κατηγορίες μειονεκτικών περιοχών:

— τις ορεινές περιοχές,

— τις λοιπές μειονεκτικές περιοχές,

— τις περιοχές που αντιμετωπίζουν ειδικές δυσκολίες·

153. διαπιστώνει ότι από το 1975, οι κανόνες στήριξης ουδέποτε υποβλήθηκαν σε γενική αξιολόγηση και καλεί την Επιτροπή να υποβάλει στο Κοινοβούλιο, εγκαίρως ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της προσεχούς διαδικασίας για τη χορήγηση απαλλαγής, μια συνοπτική έκθεση αξιολόγησης, τούτο δε ακόμη και εάν ορισμένα κράτη μέλη δεν έχουν εκπληρώσει τη νόμιμη υποχρέωσή τους να διαβιβάζουν τα αναγκαία προς τούτο στοιχεία·

154. σημειώνει δύο ζητήματα που θεωρεί ανησυχητικά:

α) τα κράτη μέλη είναι αρμόδια για τον χαρακτηρισμό περιοχών τους ως μειονεκτικών·

β) σε ορισμένα από αυτά τα κράτη μέλη οι χαρακτηριζόμενες ως μειονεκτικές περιοχές αυξήθηκαν σημαντικά με το πέρασμα των χρόνων [4]·

155. σημειώνει επίσης ότι η αύξηση αυτή επιδρά αναγκαστικά στις δύο τελευταίες κατηγορίες, στις οποίες η «μειονεξία» και οι «δυσκολίες» ορίζονται στη βάση στατιστικών κριτηρίων, λαμβάνοντας υπόψη τον εθνικό μέσο όρο·

156. υπενθυμίζει ότι μπορούν να προσαρμοσθούν κριτήρια και να γίνουν τροποποιήσεις στη χρησιμοποιούμενη στατιστική βάση για τον χαρακτηρισμό των «κανονικών» περιοχών, πράγμα που σημαίνει ότι ο ορισμός των περιοχών που εντάσσονται στις δύο τελευταίες κατηγορίες είναι κάπως πιο ελαστικός, αν όχι ασαφής, από τον ορισμό των σαφώς ορεινών περιοχών, όπως αποδεικνύουν οι συνεχείς αυξήσεις των δύο τελευταίων κατηγοριών·

---

(1) ΕΕ C 285 της 21.11.2002, σ. 1.

(2) ΕΕ C 273 E της 14.11.2003, σ. 66.

(3) ΕΕ C 151 της 27.6.2003.

(4) Το Ελεγκτικό Συνέδριο επισημαίνει ότι, μεταξύ 1975 και 1988, οι μειονεκτικές περιοχές πέρασαν από το 37,7 % στο 53,6 % στην Ιταλία και από το 51,2 % στο 70,9 % στην Ιρλανδία (ειδική έκθεση 4/2003 παράγραφος 8). Σε προηγούμενες εκθέσεις σημειώνεται ότι το ποσοστό αυξήθηκε από 33,1 % σε 50,9 % το 1986 και από 50,9 % σε 53,5 % το 1989 στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και από 40 % σε 45,1 % στη Γαλλία, το 1989 (ετήσια έκθεση σχετικά με το οικονομικό έτος 1990, παράγραφος 9.21, ΕΕ C 324 της 13.12.1991).

157. σημειώνει με ικανοποίηση ότι, μετά τα προηγούμενα σχόλια του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που διατυπώθηκαν το 1993, η Επιτροπή επιχείρησε να διενεργήσει έρευνα σχετικά με τους χαρακτηρισμούς, λυπάται όμως διότι η Επιτροπή δεν ολοκλήρωσε την έρευνα εκείνη εξαιτίας των πιέσεων που ασκήθηκαν από ορισμένα κράτη μέλη·

158. εκφράζει την ανησυχία του για τη δυσκολία της Επιτροπής να υπερασπισθεί αποτελεσματικά τα κοινοτικά συμφέροντα έναντι των εθνικών συμφερόντων και συμμερίζεται τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου ότι μία από τις σοβαρότερες αδυναμίες των διατάξεων σχετικά με τις μειονεκτικές περιοχές είναι το γεγονός ότι οι χαρακτηρισμοί πραγματοποιούνται ή τροποποιούνται από τα ίδια τα κράτη μέλη και όχι από την Κοινότητα·

159. καλεί την Επιτροπή να πραγματοποιήσει λεπτομερή και διεξοδική έρευνα όσον αφορά τη σημερινή κατάταξη όλων των μειονεκτικών περιοχών και, ταυτόχρονα, να υποβάλει, κατά την προσεχή έκθεση παρακολούθησης, πρόταση περιοδικής αναθεώρησης της κατάστασης των μειονεκτικών περιοχών και να θεσπίσει αποτελεσματικό σύστημα το οποίο όχι μόνο θα αποτρέπει την επέκταση των περιοχών αυτών, αλλά και θα επιτρέπει τη μείωσή τους·

160. σημειώνει ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν μεγάλη ποικιλία δεικτών για τον ορισμό των μειονεκτικών περιοχών (17 δείκτες για την αξιολόγηση της παραγωγικότητας των γαιών, 12 για τα οικονομικά αποτελέσματα και τρεις για τον πληθυσμό) (ειδική έκθεση 4/2003 παράγραφος 33 και παράρτημα II), καθώς και ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο διαπίστωσε, στον επιτόπιο έλεγχο που πραγματοποίησε, ότι η χρήση των πολυάριθμων αυτών δεικτών μπορεί να οδηγήσει σε εντελώς διαφορετικούς τρόπους μεταχείρισης των διαφόρων δικαιούχων, ιδίως στις παραμεθόριες περιοχές·

161. ζητεί, στην κατεύθυνση αυτή, την αξιολόγηση, πριν από τις 15 Ιουνίου 2004, του συνόλου των ισχυόντων δεικτών βάσει της καταλληλότητας και της σχετικότητάς τους και τον μεγαλύτερο δυνατό περιορισμό τους, καθώς και τον (επανα)προσδιορισμό τους κατά τρόπο ώστε να προσφέρονται λιγότερο για «επέμβαση» εκ μέρους των κρατών μελών·

162. εκφράζει τη λύπη του διότι η Επιτροπή δεν αντέδρασε στον κίνδυνο αρνητικών επιπτώσεων εξαιτίας του ατυχέστατου συνδυασμού της αρμοδιότητας των κρατών μελών για την κατάταξη των μειονεκτικών περιοχών, της χρήσης μεγάλης ποικιλίας κριτηρίων και της ανεπαρκούς αξιολόγησης·

163. θεωρεί απολύτως αναγκαία την επίβλεψη της κατάστασης από την ίδια την Επιτροπή, εφόσον δεν μπορεί να αναμένεται από τα κράτη μέλη να διαβιβάζουν στην Επιτροπή πληροφορίες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη μείωση της βοήθειας που εισπράττουν· σημειώνει επίσης ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε δώσει περισσότερη προσοχή στην ενυπάρχουσα και προφανή στο σύστημα αυτό σύγκρουση μεταξύ των συμφερόντων των κρατών μελών και εκείνων της Κοινότητας·

164. καλεί την Επιτροπή να ερευνήσει, παρουσιάζοντάς την στην προσεχή έκθεση παρακολούθησης, ποια ήταν η συνέπεια της εισαγωγής, από το 1990, του όρου της διατήρησης του φυσικού τοπίου για τη χορήγηση αντισταθμιστικών αποζημιώσεων, καθώς και η επίδρασή της στον όγκο των πληρωμών των ενισχύσεων·

165. καλεί την Επιτροπή να μελετήσει το ισχύον καθεστώς όσον αφορά τις υπέρμετρες αποζημιώσεις, ώστε να εξασφαλισθεί ότι οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις οι οποίες λειτουργούν υπό παρόμοιες συνθήκες θα αποζημιώνονται κατά ανάλογο τρόπο, αλλά και να είναι συγκρίσιμες οι μέθοδοι που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη για να αποφεύγεται η υπέρμετρη αποζημίωση, καθώς και να υποβάλει πρόταση για έναν σαφή, εφαρμόσιμο ορισμό της έννοιας της «υπέρμετρης αποζημίωσης»·

166. προτείνει επίσης να περιληφθεί στο καθεστώς των αντισταθμιστικών αποζημιώσεων μια αξιολόγηση της διάρθρωσης του κόστους των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, ούτως ώστε, όταν αυτή είναι υψηλότερη σε μια συγκεκριμένη περιοχή συγκριτικά με τον μέσο όρο των γεωργικών εκμεταλλεύσεων σε άλλες, φυσιολογικές περιοχές, κατά ένα ορισμένο ποσοστό και για μια ορισμένη διάρκεια, να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός αυτό κατά την εξέταση των υποψηφιοτήτων για τις αποζημιώσεις αυτές·

167. καλεί την Επιτροπή να προσαρμόσει και να διευκρινίσει τον όρο «καλές γεωργικές πρακτικές», διασφαλίζοντας ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τον όρο αυτόν κατά τρόπο συνεπή και υποβάλλουν τα αναγκαία έγγραφα από τα οποία να απορρέει ότι το έπραξαν όντως· επισημαίνει στο πλαίσιο αυτό ότι το Κοινοβούλιο διέθεσε πιστώσεις από τον προϋπολογισμό του 2004 για την περαιτέρω προώθηση των περιβαλλοντικών δεικτών·

168. πιστεύει ότι η Επιτροπή πρέπει να διαδραματίσει πολύ ενεργότερο ρόλο στη διαχείριση και επίβλεψη των αποζημιώσεων και, για τον λόγο αυτόν, πρέπει να καθορίσει σαφώς ελάχιστα πρότυπα ελέγχου, τα οποία πρέπει να τηρούνται κατά τις επαληθεύσεις των αιτήσεων ενίσχυσης ή τους επί τόπου ελέγχους· πιστεύει

επίσης ότι η Επιτροπή πρέπει να ενημερώνει το Κοινοβούλιο κατά πόσον τα κράτη μέλη τηρούν όσα ορίζει το άρθρο 48 παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου [1] και σε ποιες ακριβώς ενέργειες έχει προβεί η Επιτροπή στο πλαίσιο αυτό· αναμένει από την Επιτροπή ότι θα προβλέψει κυρώσεις για τα κράτη μέλη τα οποία δεν τηρούν τις υποχρεώσεις τους και δεν παρέχουν τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με την εκ μέρους τους διαχείριση των κανόνων στήριξης, λόγου χάριν μειώνοντας ή περικόπτοντας την καταβολή αποζημιώσεων·

169. είναι της γνώμης ότι, εφόσον ο δημοσιονομικός κανονισμός απαιτεί συγκεκριμένους, ποσοτικά προσδιορισμένους στόχους για κάθε μέτρο ενίσχυσης, θα ήταν σκόπιμο να καθορίζονται οι δείκτες για τις μειονεκτικές περιοχές άμεσα από συγκεκριμένους στόχους προς επίτευξη και να ορίζονται τα κριτήρια για την παροχή ενίσχυσης υπό μορφή υποχρεωτικών αποτελεσμάτων, τούτο θα επέτρεπε στο καθεστώς να είναι πολύ λιγότερο ευάλωτο στις σκοπιμότητες των κρατών μελών·

170. εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι η επιτροπή διαχείρισης συνεχίζει να διαδραματίζει καίριο ρόλο στην εφαρμογή του καθεστώτος στήριξης, ενώ οι δραστηριότητες και οι αποφάσεις της είναι σχεδόν ανεξέλεγκτες·

171. προτείνει στην Επιτροπή να εξετάσει τα 22 υπάρχοντα μέτρα ενίσχυσης στον αγροτικό τομέα, καθώς και το ενδεχόμενο συγχώνευσης ορισμένων από τα μέτρα αυτά, ώστε να βελτιωθεί η επίβλεψή τους·

Διαρθρωτικά ταμεία

Εκτέλεση του προϋπολογισμού το 2002

172. Ξεχωρίζουν τα εξής:

Το 2002, η εκτέλεση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων πλησίασε το 98 % (βλέπε πίνακα 1). Ωστόσο, όσον αφορά τις πιστώσεις πληρωμών, το επίπεδο εκτέλεσης είναι σαφώς χαμηλότερο, όπως συνέβη και στα οικονομικά έτη 2000 και 2001.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Εκτέλεση του προϋπολογισμού της ΕΕ, 2000-2002

	Πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων			Πιστώσεις πληρωμών		
	Εγκεκριμένες πιστώσεις	Εκτελεσθείσες πιστώσεις	Βαθμός εκτέλεσης	Εγκεκριμένες πιστώσεις	Εκτελεσθείσες πιστώσεις	Βαθμός εκτέλεσης
	εκατ. ευρώ		%	εκατ. ευρώ		%
2000	96 620	79 601	82,4	95 034	83 440	87,8
2001	106 924	103 333	96,6	97 160	79 987	82,3
2002	100 977	98 875	97,9	98 579	85 144	86,4

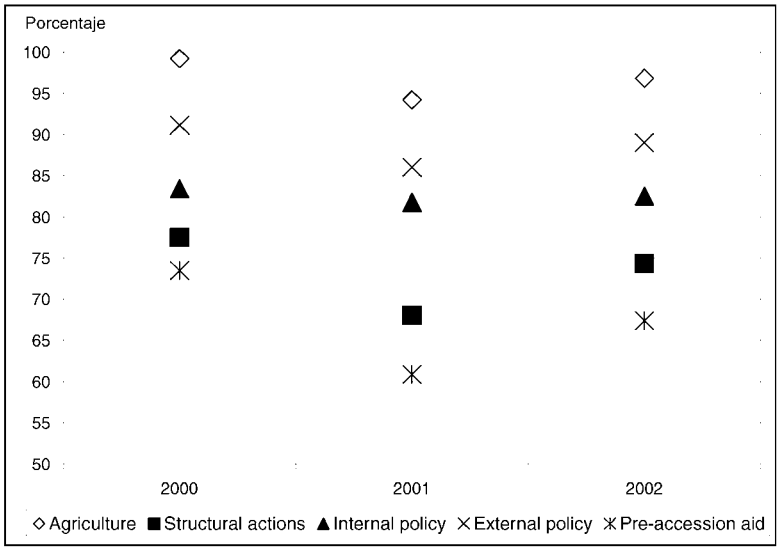
Πηγή: Ετήσιοι λογαριασμοί των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οικονομικά έτη 2001 και 2002.

[1] «*Άρθρο 48*
1. Η παρακολούθηση πραγματοποιείται με διαδικασίες που συμφωνούνται από κοινού. Η παρακολούθηση πραγματοποιείται μέσω ειδικών φυσικών και χρηματοδοτικών δεικτών που συμφωνούνται και καθορίζονται εκ των προτέρων. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή ετήσιες εκθέσεις προόδου.
2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής του προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης.
3. Εάν χρειάζεται, συνιστώνται επιτροπές παρακολούθησης.» (ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80).

Ο προϋπολογισμός συντίθεται από επτά κατηγορίες: 1. Γεωργία, 2. Διαρθρωτικά μέτρα, 3. Εσωτερικές πολιτικές, 4. Εξωτερικές ενέργειες, 5. Διοίκηση, 6. Αποθεματικά και 7. Προενταξιακή ενίσχυση. Τα ποσοστά εκτέλεσης των πιστώσεων πληρωμών διαφοροποιούνται σημαντικά, ανάλογα με την κατηγορία, με τα διαρθρωτικά μέτρα και την προενταξιακή ενίσχυση να παρουσιάζουν τα χαμηλότερα μεγέθη, όπως φαίνεται στο σχήμα 1.

ΣΧΗΜΑ 1

Βαθμοί εκτέλεσης των πιστώσεων πληρωμών, 2000-2002

Σημείωση: Δεν περιλαμβάνονται οι δείκτες εκτέλεσης των διοικητικών δαπανών (κατηγορία 5) και τα αποθεματικά (κατηγορία 6), διότι οι πιστώσεις των κατηγοριών αυτών είναι διαφορετικής φύσης από εκείνες των υπολοίπων.

Πηγή: Ετήσιοι λογαριασμοί των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οικονομικά έτη 2001 και 2002.

Όταν συγκρίνονται βαθμοί εκτέλεσης, πρέπει να επισημαίνονται τα διαφορετικά χαρακτηριστικά των διαφόρων κατηγοριών. Για παράδειγμα, για τη γεωργία (κατηγορία 1), ο βαθμός εκτέλεσης ενσωματώνει την εξέλιξη των τιμών των αγροτικών προϊόντων στην αγορά, καθώς και τη σχέση ευρώ/δολαρίου. Συνεπώς, ένας χαμηλός βαθμός εκτέλεσης μπορεί να σημαίνει, ενδεχομένως, ευνοϊκότερη σχέση ευρώ-δολαρίου και όχι ανεπαρκή διαχείριση.

Για άλλες κατηγορίες, (διαρθρωτικά ταμεία, εσωτερικές πολιτικές, εξωτερικές ενέργειες και προενταξιακή ενίσχυση), οι πιστώσεις συνδέονται κυρίως με πολυετή προγράμματα. Η εκτέλεση των προγραμμάτων αυτών περνά από διάφορα στάδια-από την προκήρυξη και την επιλογή των σχεδίων στην πραγματική εκτέλεση εκ μέρους των αναδόχων, ακολουθώντας τις διαδικασίες των δημόσιων διαγωνισμών. Συνεπώς, ένας χαμηλός βαθμός εκτέλεσης μπορεί να σημαίνει προβλήματα σε κάποιο από τα στάδια αυτά. Για ορισμένα προγράμματα ισχύει η επιμερισμένη διαχείριση, δηλαδή ορισμένα στάδια της εκτέλεσης τα διαχειρίζεται η Επιτροπή και άλλα κυρίως οι αρμόδιες υπηρεσίες των κρατών μελών ή των δικαιούχων χωρών.

Διαρθρωτικά ταμεία

Το 2002, ο βαθμός εκτέλεσης των πιστώσεων πληρωμών για τα διαρθρωτικά μέτρα πλησίασε το 75 %. Περίπου κατά τα τρία τέταρτα, η υποεκτέλεση οφειλόταν σε χαμηλότερες του αναμενόμενου πληρωμές για παλαιότερα προγράμματα (βλέπε πίνακα 2). Όλα τα είδη παλαιών προγραμμάτων παρουσίασαν πολύ χαμηλούς βαθμούς εκτέλεσης· για παράδειγμα, οι σημαντικότερες θέσεις (στόχος 1 στόχος 2 και κοινοτικές πρωτοβουλίες) είχαν βαθμούς εκτέλεσης χαμηλότερους του 20 %.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Πληρωμές για διαρθρωτικά μέτρα, 2002

	Εγκεκριμένες πιστώσεις	Εκτελεσθείσες πιστώσεις	Διαφορά	Βαθμός εκτέλεσης
	εκατ. ευρώ			%
Νέα προγράμματα (2000-2006)	24 289	22 326	1 964	91,9
Παλαιότερα προγράμματα (προ του 2000)	7 314	1 173	6 141	16,0
Εκ των οποίων:				
Στόχος 1	3 388	609	2 779	18,0
Στόχος 2	1 600	243	1 357	15,2
Στόχος 3	500	0	500	0,0
Άλλα	240	80	160	33,2
Κοινοτικές πρωτοβουλίες	1 478	181	1 297	12,2
Καινοτόμες δράσεις/ τεχνική υποστήριξη	108	61	47	56,2
Σύνολο	31 603	23 499	8 104	74,4

Πηγή: Ετήσιοι λογαριασμοί των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οικονομικό έτος 2002.

Το 2002, οι πληρωμές για παλαιότερα προγράμματα αντιστοιχούσαν σε επιστροφές πραγματικών δαπανών στα κράτη μέλη. Η Επιτροπή βάσιζε την πρότασή της για τις πιστώσεις πληρωμών σε προβλέψεις που της διαβιβάσθηκαν από τα κράτη μέλη. Συνεπώς, οι πολύ χαμηλοί βαθμοί εκτέλεσης σημαίνουν πως το κλείσιμο των παλαιών προγραμμάτων προχώρησε με πολύ βραδύτερο ρυθμό από ό, τι περίμεναν η Επιτροπή και τα κράτη μέλη.

Προενταξιακή ενίσχυση

Την προενταξιακή ενίσχυση (κατηγορία 7) αποτελούσαν τρία προγράμματα: PHARE (διοικητική υποστήριξη), ISPA (διαρθρωτική υποστήριξη) και SAPARD (γεωργία) [1]. Τα τρία αυτά προγράμματα είχαν σχετικά χαμηλούς βαθμούς εκτέλεσης -το SAPARD είχε σημαντικά χαμηλότερο βαθμό εκτέλεσης από τα άλλα δύο προγράμματα (βλέπε πίνακα 3).

[1] Το 2002, ενσωματώθηκαν στην κατηγορία 7 και τα ποσά που καταβλήθηκαν στις υποψήφιες χώρες από το ταμείο αλληλεγγύης. Εντούτοις, τα ποσά αυτά δεν περιλαμβάνονται στην παρούσα ανάλυση της εκτέλεσης της προενταξιακής βοήθειας.

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

Εκτέλεση των πληρωμών των προενταξιακών ενισχύσεων,

	Εγκεκριμένες πιστώσεις πληρωμών	Εκτελεσθείσες πιστώσεις πληρωμών	Βαθμός εκτέλεσης	Υποχρεώσεις που εκκρεμούν (RAL)
	εκατ. ευρώ		%	εκατ. ευρώ
Sapard	370	124	33,5	1 469
ISPA	506	398	78,7	2 642
Phare	1 596	1 101	69,0	4 305
Σύνολο	2 472	1 623	65,7	8 416

Πηγή: Ετήσιοι λογαριασμοί των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οικονομικό έτος 2002.

Το SAPARD είχε καθυστερήσει σημαντικά, διότι απαιτήθηκε περισσότερος από τον προβλεπόμενο χρόνο για την εγκατάσταση αποκεντρωμένων συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου στις υποψήφιες χώρες, πράγμα που αποτελούσε προϋπόθεση του προγράμματος. Για παράδειγμα, η διαπίστευση των αρμοδίων αρχών έγινε μόλις στο δεύτερο εξάμηνο του 2002 στην Πολωνία, τη Ρουμανία και την Ουγγαρία. Αυτές οι τρεις χώρες συγκέντρωναν τα δύο τρίτα των πιστώσεων [1].

Όσον αφορά το ISPA, η Επιτροπή εξήγησε ότι οι πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων είχαν καθυστερήσει και συγκεντρωθεί στο τέλος του οικονομικού έτους διότι η επιτροπή διαχείρισης του προγράμματος συνεδρίασε μόλις στα μέσα Ιουλίου. Αυτό, φυσικά, προκάλεσε και καθυστέρηση στην εκτέλεση των πιστώσεων πληρωμών.

Σε σχέση με το Phare, η Επιτροπή απέδωσε τον χαμηλό βαθμό εκτέλεσης στο γεγονός ότι οι δικαιούχες χώρες παρουσίασαν ελάχιστες αιτήσεις πληρωμών σε σχέση με ό, τι είχαν προβλέψει προηγουμένως, αλλά και στη συγκέντρωση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων στο τέλος του έτους.

Στο τέλος του 2002, είχε συσσωρευτεί σημαντικό ποσό σε πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων που εκκρεμούσαν, για τα τρία προγράμματα. Οι εκκρεμούσες υποχρεώσεις για το SAPARD και το ISPA ανέρχονταν σε περισσότερα από 4 δισεκατ. ευρώ. Σε αντίθεση με τα δύο αυτά προγράμματα, το Phare θεσπίσθηκε πριν από το έτος 2000. Ωστόσο, από τις υποχρεώσεις που εκκρεμούσαν στο τέλος του 2002, λιγότερο από 12 % αντιστοιχούσαν σε αναλήψεις υποχρεώσεων οικονομικών ετών πριν από το 2000·

173. σημειώνει με ικανοποίηση ότι η εκτέλεση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων ήταν υψηλότερη το 2002 από ό, τι το 2001 και το 2000, λυπάται όμως διότι ο βαθμός εκτέλεσης των πιστώσεων πληρωμών εξακολουθεί να είναι πολύ χαμηλός, προκαλώντας την εμφάνιση πολύ υψηλού πλεονάσματος στον προϋπολογισμό της ΕΕ για τρίτο συνεχόμενο οικονομικό έτος·

174. εκφράζει την ανησυχία του για τη συνεχιζόμενη υποχρησιμοποίηση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων στα διαρθρωτικά μέτρα και την προενταξιακή ενίσχυση, αν και το επίπεδο των πιστώσεων πληρωμών που εκτελέσθηκαν το 2002 για τις δύο αυτές κατηγορίες ήταν ανώτερο εκείνων του 2000 και του 2001·

175. σημειώνει ότι ο βασικός λόγος του χαμηλού βαθμού εκτέλεσης των πιστώσεων πληρωμών για τις διαρθρωτικές δράσεις το 2002 υπήρξε ο πολύ βραδύτερος από τον αναμενόμενο ρυθμός ολοκλήρωσης των παλαιών προγραμμάτων· λαμβάνει υπό σημείωση την έκθεση προόδου της Επιτροπής προς την αρμόδια για την έγκριση της διαχείρισης αρχή για τους λόγους που προκαλούν την καθυστέρηση αυτή και μία αξιολόγηση σχετικά με τον τρόπο πρόληψης παρόμοιων καθυστερήσεων κατά το κλείσιμο των προγραμμάτων 2000-2006·

176. εκφράζει την έκπληξή του για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν δημοσίευσε κατευθυντήριες γραμμές για το πρόγραμμα SAPARD σε όλες τις γλώσσες των νέων κρατών μελών, όπως ζητείται στην παράγραφο 81 του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 8 Απριλίου 2003 [2], σχετικά με την απαλλαγή για το οικονομικό έτος 2001· επιμένει ότι η Επιτροπή πρέπει να επανορθώσει με την πρώτη ευκαιρία·

---

[1] Οι εξηγήσεις της Επιτροπής σε σχέση με την εκτέλεση της προενταξιακής ενίσχυσης βρίσκονται στην παράγραφο 2.6.5 της έκθεσης της Επιτροπής σχετικά με τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση για το οικονομικό έτος 2002.

[2] ΕΕ L 148 της 16.6.2003, σ. 21.

Προβλέψεις των κρατών μελών

177. διαπιστώνει ότι σημαντικός αριθμός κρατών μελών δεν έχουν υποβάλει τις προβλέψεις τους για το θέμα των αιτήσεων πληρωμών για τα οικονομικά έτη 2002 και 2003 προ της λήξεως της προθεσμίας της 30 Απριλίου 2002, όπως ορίζεται στην παράγραφο 7 του άρθρου 32 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου [1] σχετικά με τα διαρθρωτικά ταμεία· παρατηρεί επίσης ότι το συνολικό ποσοστό σφάλματος ως προς την πρόβλεψη για όλα τα προγράμματα ανερχόταν στο 73 %, τα δύο τρίτα του οποίου οφείλονταν στις υπερβολικά εξωπραγματικές προβλέψεις πέντε κρατών μελών·

178. καλεί επιμόνως την Επιτροπή να εξετάσει την καθιέρωση μηχανισμού κυρώσεων στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 για την προσεχή περίοδο προγραμματισμού (2007-2013), ιδιαίτερα στην περίπτωση κατά την οποία οι προβλέψεις για τα οικονομικά έτη 2004 και 2005 δεν επέδειξαν συνεχή βελτίωση·

179. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει τη θέσπιση ενός συστήματος βάσει του οποίου εάν η διαφορά μεταξύ των πόρων που ζητήθηκαν και των πραγματικών αναγκών σε ένα συγκεκριμένο οικονομικό έτος υπερβαίνει κάποιο ποσοστό, θα επιβάλλεται η υποχρέωση υποβολής προβλέψεων για τα επόμενα έτη συνοδευόμενων από έκθεση ανεξάρτητου ελεγκτή και, εάν η διαφορά παραμένει, θα μπορεί να μειώνεται το χορηγούμενο ποσόν κατά το ποσοστό της διαφοράς·

Απλοποίηση

180. σημειώνει ότι η Επιτροπή ενέκρινε πρωτοβουλία για τη διασφάλιση της απλοποίησης, της αποσαφήνισης, του συντονισμού και της ευέλικτης διαχείρισης των διαρθρωτικών πολιτικών για το διάστημα 2000-2006 και λαμβάνει υπό σημείωση την έκθεση της Επιτροπής προς την αρμόδια για την έγκριση της διαχείρισης αρχή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνει και σχετικά με τον βαθμό στον οποίο τα μέτρα αυτά έχουν συμβάλει στην υποστήριξη ή/και τη βελτίωση της εκτέλεσης·

Κανόνας N+2

181. κάνει δεκτό με ικανοποίηση τον κανόνα N+2 ως μέθοδο για την παρακίνηση των κρατών μελών να εφαρμόζουν τα προγράμματα των διαρθρωτικών ταμείων και να περιορίσουν σημαντικά τον όγκο των RAL· επιμένει ότι ο κανόνας αυτός πρέπει να εφαρμόζεται με συνέπεια και αποφασιστικότητα στο πλαίσιο όχι μόνο της τρέχουσας περιόδου προγραμματισμού (2000-2006) αλλά και της προσεχούς (2007-2013)·

182. εκφράζει την ικανοποίησή του για τη δήλωση της Επιτροπής ότι ενημερώνει ανά τρίμηνο το Κοινοβούλιο σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση όσον αφορά την εφαρμογή του κανόνα N+2, όπως είχε ζητήσει το Κοινοβούλιο με την παράγραφο 27 του ψηφίσματός του, της 22ας Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τα Διαρθρωτικά Ταμεία [2]· ελπίζει ότι η συνεργασία των δύο θεσμικών οργάνων στο πλαίσιο της εν λόγω εποπτείας θα αποδώσει καρπούς, ιδιαίτερα όσον αφορά τη διαπίστωση των αιτίων των διαρκών δυσχερειών στην εκτέλεση των προγραμμάτων και τον εντοπισμό των βέλτιστων μεθόδων διαχείρισης των προγραμμάτων·

Αιτίες της υποχρησιμοποίησης

183. πιστεύει ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τη συνεχή υποχρησιμοποίηση των πιστώσεων πληρωμών στα διαρθρωτικά ταμεία, που αποτελούν μη υποχρεωτικές δαπάνες και έναν από τους κύριους στόχους του Κοινοβουλίου, πρέπει να βελτιώσει την ανάλυσή της όσον αφορά τις αιτίες της υποχρησιμοποίησης·

184. καλεί την Επιτροπή να προβεί σε λεπτομερή ανάλυση που θα λαμβάνει υπόψη:

α) όλα τα στάδια της διαχείρισης ενός σχεδίου και τις αντίστοιχες δραστηριότητες·

β) τα στάδια που εξαρτώνται από τη διαχείριση και βρίσκονται υπό την ευθύνη των κρατών μελών και τα στάδια που εξαρτώνται από τη διαχείριση και βρίσκονται υπό την ευθύνη της Επιτροπής·

γ) δείκτες ικανοποιητικής/μη ικανοποιητικής εκτέλεσης των διαφόρων δραστηριοτήτων σε κάθε στάδιο·

---

[1] ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

[2] P5_TA(2003) 0448.

δ) ποια προβλήματα επισημάνθηκαν και σε ποια στάδια·

ε) διεξοδική ανάλυση του προβλήματος που θα επισημαίνει σαφώς την αιτία του (κράτη μέλη ή Επιτροπή)·

185. ζητεί από την Επιτροπή να σημειώσει ότι είναι αναγκαία μια σαφώς βελτιωμένη ανάλυση των αιτιών της υποχρησιμοποίησης, ώστε να αντιμετωπισθεί η (εσφαλμένη) γενική εντύπωση ότι η εκτελεστική αρχή της Ένωσης, η Επιτροπή, αποφεύγει να εφαρμόσει την πολιτική που ενέκρινε στο πεδίο αυτό η νομοθετική αρχή της Ένωσης δηλαδή το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο·

186. πιστεύει ότι θα ήταν ωφέλιμο να δημοσιεύσει η Επιτροπή τα αποτελέσματα των ερευνών της στα κράτη μέλη σχετικά με την εφαρμογή βασικών παραμέτρων, όπως η αρχή της συμπληρωματικότητας, ο δημοσιονομικός έλεγχος, η αιτιολόγηση των δαπανών και των αγορών του δημοσίου διότι, πέρα από την αύξηση της διαφάνειας στη διαχείριση, θα επέτρεπε στα θεσμικά και άλλα όργανα να συγκρίνουν τα αποτελέσματά τους κατά τον ίδιο τρόπο, ενώ εκείνοι που συμμετέχουν ή θα συμμετάσχουν στο μέλλον στα προγράμματα θα επωφεληθούν από την πείρα των παλαιότερων συναδέλφων τους·

187. χαιρετίζει την πρωτοβουλία της Επιτροπής να ζητήσει από τα κράτη μέλη να υποβάλουν ετήσια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των ελεγκτικών δραστηριοτήτων τους το 2002 και δηλώνει ότι θα επιθυμούσε να λάβει σχετική συνοπτική έκθεση·

Αποτελεσματικότητα των διαρθρωτικών ταμείων

188. καλεί την Επιτροπή να περιλάβει στην ετήσια έκθεσή της για τη συναπόφαση προς το Κοινοβούλιο αξιολόγηση της επίπτωσης των διαρθρωτικών ταμείων στο επίπεδο των οικονομικών ανισοτήτων μεταξύ των περιφερειών, συγκρίνοντας τα κατά περιφέρεια και κατά ταμείο αποτελέσματα και αναφέροντας ενδεχομένως την επίδραση την οποία, εν σχέσει και προς την αποτελεσματικότητα, έχει η ποιότητα των θεσμών στις επωφελούμενες περιφέρειες·

Εφαρμογή των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1681/94 και (ΕΚ) αριθ. 438/2001

189. λαμβάνει γνώση των αποτελεσμάτων της έρευνας που διεξήγαγαν η OLAF και η ΓΔ περιφερειακή πολιτικής σχετικά με τα συστήματα και τις διαδικασίες δήλωσης παρατυπιών και την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών εκ μέρους των κρατών μελών· διαπιστώνει, με βάση τα αποτελέσματα αυτά, ότι κατά το 2002 και το 2003 τα κράτη μέλη εξακολουθούσαν να έχουν αμφιβολίες σε σχέση με την ορθή εφαρμογή ορισμένων διατάξεων των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1681/94 [1] και (ΕΚ) αριθ. 438/2001 [2] της Επιτροπής· σημειώνει τα μέτρα συνέχειας και απλούστευσης για την άρση των ασαφειών αυτών, που ανήγγειλε η Επιτροπή· ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει στο Κοινοβούλιο έκθεση σχετικά με την πρόοδο προς την κατεύθυνση της επίτευξης αυτού του στόχου·

Ζητήματα σχετικά με το μέλλον των διαρθρωτικών ταμείων

190. ελπίζει ότι η Επιτροπή θα αναλάβει πρωτοβουλία η οποία θα εγγυάται σε μεγαλύτερο βαθμό ότι οι πιστώσεις του στόχου 2 θα φθάνουν στις περιοχές που έχουν πληγεί σε μεγαλύτερο βαθμό από διαρθρωτικά προβλήματα, εναρμονίζοντας σε κοινοτικό επίπεδο τις εθνικές αποφάσεις [3]·

191. ελπίζει όπως και η Επιτροπή ότι θα αποφευχθούν καθυστερήσεις στις νομοθετικές προτάσεις για την προσεχή περίοδο προγραμματισμού και ότι η διαδικασία θα είναι έτοιμη πριν την 1 Ιανουαρίου 2007 [4]·

192. συμμερίζεται την ανησυχία της Επιτροπής για τα μεταφραστικά προβλήματα που πρόκειται να υπάρξουν και ζητεί από την Επιτροπή να επεξεργασθεί τις κατάλληλες δημοσιονομικές προβλέψεις [5]·

---

[1] ΕΕ L 178 της 12.7.1994, σ. 43.

[2] ΕΕ L 63 της 3.3.2001, σ. 21.

[3] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — Μέρος I: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 75 (PE 328.732/τελικό 1)

[4] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — Μέρος I: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 78 (PE 328.732/τελικό 1)

[5] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — Μέρος I: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 79 (PE 328.732/τελικό 1)

193. ζητεί από την Επιτροπή να μην εγκαταλείψει τις προσπάθειες για αναθεώρηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου των κοινοτικών πρωτοβουλιών με σκοπό την επίτευξη «εύλογης εγγύησης» [1]·

194. επικροτεί την σύζευξη μεταξύ του χάρτη των επιλέξιμων για ενίσχυση από τα διαρθρωτικά ταμεία περιφερειών και του χάρτη των αδειών για περιφερειακές ενισχύσεις εθνικού χαρακτήρα [2]·

195. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει τα αποτελέσματα της συμμετοχής ιδιωτικών κεφαλαίων στην συγχρηματοδότηση προγραμμάτων που επωφελούνται των Διαρθρωτικών Ταμείων και να λάβει μέτρα για την ενδεχόμενη τόνωση της συμμετοχής αυτής·

Εσωτερικές πολιτικές και έρευνα

196. παρατηρεί ότι η αρμοδιότητα εφαρμογής των εσωτερικών πολιτικών κατανέμεται μεταξύ 13 γενικών διευθύνσεων;

197. ζητεί από την Επιτροπή να δρομολογήσει την ανάπτυξη διαδικασιών για τη βελτίωση της συνέπειας των διαδικασιών εκ των προτέρων και μεσοπρόθεσμων αξιολογήσεων, προκειμένου να εξασφαλιστεί συνεπέστερη βάση πληροφοριών για τις εκ των υστέρων αξιολογήσεις;

198. ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει έκθεση σχετικά με την πρόοδο και τις δραστηριότητες που σχεδιάζει για την καλύτερη ένταξη των κοινωνικών και περιβαλλοντικών στόχων της Λισσαβώνας και του Γκέτενμπεργκ στον προγραμματισμό και την αξιολόγηση των διαρθρωτικών ταμείων τόσο σε κοινοτικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο κρατών μελών;

199. συγχαίρει το Ελεγκτικό Συνέδριο για την πολύ ενδιαφέρουσα ανάλυσή του όσον αφορά τις ετήσιες εκθέσεις δραστηριότητας και τις δηλώσεις για το 2002 ορισμένων γενικών Διευθύνσεων [3] και υπογραμμίζει τα εξής:

α) όλες οι γενικές διευθύνσεις τις οποίες αφορούσε η ανωτέρω ανάλυση δήλωσαν ότι έχουν αποκομίσει εύλογη βεβαιότητα πως τα κεφάλαια για τα οποία είναι υπεύθυνες είχαν χρησιμοποιηθεί κατά τρόπο νόμιμο και κανονικό (6.11)·

β) όλες οι γενικές διευθύνσεις που εξετάσθηκαν διατύπωσαν επιφυλάξεις όσον αφορά την κανονικότητα των πληρωμών στα πολυετή ερευνητικά προγράμματα και τις διαδικασίες που τέθηκαν σε εφαρμογή σχετικά με τον εσωτερικό έλεγχο (6.19)·

200. συμφωνεί απολύτως με το συμπέρασμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ότι «οι ανεπάρκειες που αναφέρθηκαν στις επιφυλάξεις δεν συνάδουν με την εύλογη βεβαιότητα που παρέχεται στο πλαίσιο των δηλώσεων των γενικών διευθυντών» (6.19)·

201. αναμένει ότι η Επιτροπή θα εφαρμόσει κατά τρόπο ακόμη αυστηρότερο τους κανόνες εσωτερικού ελέγχου, θα εκφράσει ποσοτικά τη χρηματοπιστωτική ή οικονομική συνέπεια των επιφυλάξεων και θα προσδώσει συνεκτικότητα και συμβατότητα στη σχέση μεταξύ «επιφυλάξεων» και «εύλογης βεβαιότητας»·

202. επισημαίνει ότι τα ποσοστά χρησιμοποίησης των πιστώσεων πληρωμών (κεφάλαιο Β2-7) για την πολιτική των μεταφορών, και ιδίως για την ασφάλεια στον τομέα αυτό, για μια φορά ακόμη είναι ανεπαρκή, παρότι υπήρξαν λόγοι όπως καθυστερήσεις κατά την ανάπτυξη των δράσεων από τους συμβαλλόμενους και αυστηρότεροι κανόνες από πλευράς της Επιτροπής, πράγμα που συνεπάγεται επιβράδυνση των πληρωμών·

203. παρατηρεί ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο συνέχισε και διεύρυνε την έρευνά του σε σχέση με το σύστημα διαχείρισης του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών (ΔΕΔ-Μ) που ξεκίνησε με την ετήσια έκθεση για το 2001, καθώς και ότι έχει ελέγξει λεπτομερώς τη συνέχεια που έδωσε η Επιτροπή στις συστάσεις του για το 2001·

---

[1] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — Μέρος Ι: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 83 (PE 328.732/τελικό 1)

[2] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — Μέρος Ι: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 39 (PE 328.732/τελικό 2)

[3] ΓΔ Ενέργειας και Μεταφορών, ΓΔ Έρευνας, ΓΔ Κοινωνίας των Πληροφοριών και ΓΔ Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων.

204. σημειώνει ιδίως ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο διατηρεί την προηγούμενη γνώμη του ότι, για τη διόρθωση σειράς αδυναμιών στις αποφάσεις της Επιτροπής, είναι αναγκαίο να ενισχυθεί το νομικό πλαίσιο του προγράμματος ΔΕΔ-Μ, με τη σύναψη συμβάσεων μεταξύ της Επιτροπής και του δικαιούχου, μετά τη λήψη των αποφάσεων της Επιτροπής για τη χορήγηση ενίσχυσης (6.25)·

205. εκφράζει την ανησυχία του, παρά την υψηλή χρησιμοποίηση των πιστώσεων πληρωμών, σχετικά με την ιδιαιτέρως απογοητευτική εξέλιξη πολλών σχεδίων του προγράμματος ΤΕΝ-Μεταφορές, διότι το Ελεγκτικό Συνέδριο διαπίστωσε στην ετήσια έκθεσή του για το 2002 ότι ορισμένα σχέδια τα οποία ελέγχθηκαν το 2002, εκτελέστηκαν χωρίς μάλιστα κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση, πράγμα που δείχνει ότι κάποια σχέδια δεν είναι καλής ποιότητας ή ότι οι μηχανισμοί υλοποίησης δεν είναι κατάλληλοι·

206. βάσει των συμπερασμάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ζητεί από την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει μέρος των πόρων αυτών για τη χρηματοδότηση σχεδίων στον τομέα των μεταφορών τα οποία θα ήταν δυσχερές να χρηματοδοτηθούν κατ' άλλο τρόπο·

207. σημειώνει ότι, μεταξύ των άλλων, το Ελεγκτικό Συνέδριο παρουσιάζει τις εξής συστάσεις, με στόχο τη βελτίωση του ελέγχου:

α) έναν ακριβέστερο ορισμό της «επιλεξιμότητας των δαπανών» (6.27)·

β) τη χρήση τυποποιημένου εντύπου αίτησης απόδοσης δαπανών (6.26)·

γ) τη συνεπή και ενιαία εφαρμογή, σε όλα τα κράτη μέλη, των κανόνων σχετικά με τα ΔΕΔ-Μ (6.38)·

δ) οι έλεγχοι να είναι αποτελεσματικότεροι και να τεκμηριώνονται καλύτερα (6.40)·

ε) τους επιτόπιους ελέγχους θα πρέπει να συμπληρώνουν δημοσιονομικοί και τεχνικοί έλεγχοι, πριν από την πραγματοποίηση της τελικής πληρωμής (6.41)·

208. εκφράζει την ικανοποίησή του διότι η Επιτροπή δήλωσε, στις απαντήσεις της προς το Ελεγκτικό Συνέδριο, ότι είναι διατεθειμένη και, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχει ήδη αρχίσει, την εφαρμογή των συστάσεων που διατυπώθηκαν από το Συνέδριο·

209. καλεί το Ελεγκτικό Συνέδριο να συνεχίσει τη λεπτομερή επίβλεψη του συστήματος διαχείρισης των διευρωπαϊκών δικτύων μεταφορών και να απαντήσει, συνοπτικά [1], στις παρακάτω ερωτήσεις, που έχουν θεμελιώδη σημασία για την αρμόδια για την έγκριση της διαχείρισης αρχή:

α) ποιες από τις συστάσεις που διατύπωσε το Συνέδριο το 2001 ή/και το 2002 έγιναν δεκτές από την Επιτροπή και εφαρμόσθηκαν κατά τρόπο ικανοποιητικό·

β) ποιες συστάσεις απορρίφθηκαν από την Επιτροπή, με ποια αιτιολόγηση, και ποια είναι η θέση του Συνεδρίου όσον αφορά την αιτιολόγηση αυτή·

γ) ποιες συστάσεις έχει αρχίσει να εφαρμόζει η Επιτροπή και ποια είναι η θέση του Συνεδρίου όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής των συστάσεων αυτών·

210. σημειώνει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο υπογραμμίζει πως οι πέντε γενικές διευθύνσεις [2] που εφαρμόζουν τα προγράμματα πλαίσιο για την έρευνα και την ανάπτυξη, διαχειρίζονται και συντονίζουν τους κατασταλτικούς ελέγχους με διαφορετικό τρόπο και δεν ακολουθούν τις ίδιες διαδικασίες για την επιλογή των αντισυμβαλλομένων που πρόκειται να υποβληθούν σε έλεγχο (6.47.)·

211. πιστεύει ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να εφαρμόσει συντονιστικό ή συνθετικό σύστημα που θα της επιτρέψει να επιτύχει συνέργιες από τις παρατηρήσεις που περιέχονται στον έλεγχο κάθε γενικής διεύθυνσης·

---

[1] Ίσως υπό τη μορφή επιστολής στον πρόεδρο της επιτροπής ελέγχου του προϋπολογισμού, πριν από την επόμενη ετήσια έκθεση.

[2] ΓΔ Έρευνας, ΓΔ Κοινωνίας των Πληροφοριών, ΓΔ Ενέργειας και Μεταφορών, ΓΔ Επιχειρήσεων και ΓΔ Αλιείας.

212. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει, ακολουθώντας, μεταξύ των άλλων, το κριτήριο της απλοποίησης, τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσαν να αποφευχθούν τα πολυάριθμα σφάλματα σε επίπεδο τελικού δικαιούχου, όπου οι έλεγχοι έχουν αποδείξει ότι, σε πολλές περιπτώσεις, είχαν δηλωθεί δαπάνες καθ' υπέρβαση των πραγματικών (6.51)· αναμένει, επίσης, ότι η Επιτροπή θα επιταχύνει τις διαδικασίες ανάκτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων κεφαλαίων·

213. εκφράζει την ικανοποίησή του για την καθιέρωση λογιστικών ελέγχων με στόχο την πιστοποίηση των δηλώσεων δαπανών στο έκτο πρόγραμμα πλαίσιο ΕΤΑ και αναμένει ότι θα του διαβιβασθεί τελική έκθεση σε σχέση με τους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν όσον αφορά τα προηγούμενα προγράμματα πλαίσιο·

214. καλεί την Επιτροπή να διενεργήσει έρευνα, βάσει ανάλυσης του γεωγραφικού προορισμού των πόρων του πέμπτου προγράμματος πλαισίου, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο οι πόροι της έρευνας μπορούν να βοηθήσουν στην ενίσχυση της περιφερειακής ανάπτυξης και, με τον τρόπο αυτόν, να σταματήσουν την αυξανόμενη συγκέντρωση επιστημόνων και ερευνητών σε έναν διαρκώς μικρότερο αριθμό πανεπιστημίων και ερευνητικών κέντρων, χρησιμοποιώντας γι' αυτό τις νέες τεχνολογίες για να επιτύχουν επιστημονική συνεργασία και να προωθήσουν την αποκέντρωση·

Απασχόληση και κοινωνικές υποθέσεις

215. εκφράζει τη γενική του ικανοποίηση όσον αφορά τα ποσοστά εκτέλεσης των πιστώσεων του προϋπολογισμού για την απασχόληση και τις κοινωνικές υποθέσεις στο πλαίσιο των εσωτερικών πολιτικών·

216. εκφράζει, ωστόσο την απογοήτευσή του για το χαμηλό ποσοστό εκτέλεσης των κονδυλίων B5-502 (αγορά εργασίας), B5-502A (αγορά εργασίας — δαπάνες για τη διοικητική διαχείριση), και B5-503 (προπαρασκευαστικές ενέργειες υπέρ της δέσμευσης σε τοπικό επίπεδο για την απασχόληση)·

Περιβάλλον, δημόσια υγεία και προστασία των καταναλωτών

217. εκφράζει γενική ικανοποίηση για τα υψηλά ποσοστά υλοποίησης των κονδυλίων του προϋπολογισμού που αφορούν το περιβάλλον, τη δημόσια υγεία και την πολιτική καταναλωτών·

218. χαιρετίζει την απόφαση της Επιτροπής να μεταφέρει τμήμα των πιστώσεων διοικητικής λειτουργίας της γραμμής του προϋπολογισμού B7-8110A στις επιχειρησιακές δαπάνες έτσι ώστε να μειωθεί η ανεπαρκής χρησιμοποίηση των πιστώσεων· παροτρύνει την Επιτροπή να μεταφέρει οποιεσδήποτε πιστώσεις διοικητικής λειτουργίας που κατά πάσα πιθανότητα δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν έως το τέλος του έτους σε κονδύλια επιχειρησιακών δαπανών, μέσω αιτήσεων για μεταφορά πιστώσεων· τούτο πρόκειται να επιτρέψει τη βέλτιστη χρήση των διαθέσιμων πιστώσεων·

219. υπογραμμίζει το γεγονός ότι ο αντίκτυπος των προγραμμάτων στον τομέα του περιβάλλοντος συχνά παρεμποδίζεται από την έλλειψη της εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων άλλων κοινοτικών νομοθετικών μέτρων και προγραμμάτων, ιδίως στον τομέα των διαρθρωτικών ταμείων και πιστεύει ότι η συστηματική χρήση των στρατηγικών περιβαλλοντικών εκτιμήσεων μπορεί να αποτελέσει αποτελεσματικό εργαλείο για την αποφυγή παρόμοιων προβλημάτων στο μέλλον·

220. ανησυχεί για τον μικρό αριθμό υπαλλήλων στη ΓΔ Περιβάλλοντος που ασχολούνται με τις διαδικασίες παραβάσεων, ιδίως καθώς οι υποθέσεις που σχετίζονται με το περιβάλλον αντιπροσωπεύουν σχεδόν το ήμισυ των διαδικασιών επί παραβάσει το 2002 και άνω του ενός τρίτου όλων των καταγγελιών που συνδέονται με κακή εφαρμογή του δικαίου της ΕΕ, και καλεί την Επιτροπή να αυξήσει σημαντικά τον αριθμό των υπαλλήλων στον τομέα αυτό σύμφωνα με την αποστολή της ως θεματοφύλακα των συνθηκών και άρα υπεύθυνης για την ορθή εφαρμογή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της ΕΕ·

221. ζητεί να γίνεται μεγαλύτερη χρήση περιβαλλοντικών κριτηρίων κατά τις διαδικασίες επιλογής για κοινοτικές πιστώσεις (προσκλήσεις υποβολής προσφορών, ανάθεση συμβάσεων) προκειμένου η ΕΕ να ηγηθεί των προσπαθειών ο τομέας των δημοσίων συμβάσεων να αποκτήσει φιλικό προς το περιβάλλον προσανατολισμό·

Ίσες ευκαιρίες

222. σημειώνει ότι, στο πλαίσιο κατάρτισης του προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2002, η Επιτροπή οργάνωσε τις δραστηριότητές της γύρω από έξι πρωταρχικούς στόχους, δηλαδή το ευρώ, τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη συνεργασία για την ανάπτυξη, τη Μεσόγειο, τη διεύρυνση και τη νέα διακυβέρνηση, και ότι αυτοί οι στόχοι καθοδήγησαν τον προγραμματισμό των εργασιών της Επιτροπής, την διαδικασία κατάρτισης του προϋπολογισμού και τη χρήση των πόρων· παρόλο ότι εγκρίνει αυτές τις προτεραιότητες, παρατηρεί ότι, βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου 3 της συνθήκης, η προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι θεμελιώδης αρχή της ΕΕ και οριζόντιος στόχος όλων των δράσεων και κοινοτικών πολιτικών· ζητεί, συνεπώς, από την Επιτροπή να περιλάβει την ισότητα μεταξύ ανδρών και

γυναικών από τώρα και στο εξής μεταξύ των στόχων προτεραιότητας που ρυθμίζουν τον στρατηγικό της προγραμματισμό ούτως ώστε η προοπτική της ισότητας των δύο φύλων να ενσωματωθεί στον προσδιορισμό των κερδών και δαπανών όλων των πολιτικών που περιλαμβάνονται στον προϋπολογισμό·

223. εκφράζει την ικανοποίησή του διότι το πρόγραμμα δράσης όσον αφορά την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών (2001-2005) άνοιξε το 2002 για τη συμμετοχή των προς ένταξη χωρών· υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό για το οικονομικό έτος 2002 και, συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της κοινοτικής βοήθειας στις υποψήφιες προς ένταξη χώρες, όλα τα μέτρα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη διάσταση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών· ζητεί, για το σκοπό αυτό από την Επιτροπή να παρουσιάσει ισολογισμό των σχεδίων και των δράσεων που αποσκοπούν στην προώθηση της ισότητας στις χώρες αυτές οι οποίες έχουν λάβει την κοινοτική συνδρομή όπως και το ποσό της εν λόγω συνδρομής· ζητεί, επίσης, από την Επιτροπή να εκπονήσει έκθεση ενδιάμεσης αξιολόγησης σχετικά με το πρόγραμμα δράσης 2001-2005 που να περιλαμβάνει στοιχεία σχετικά με τους πόρους που διατέθηκαν στα σχέδια που υλοποιήθηκαν στους διάφορους τομείς του προγράμματος·

224. εκφράζει την απογοήτευσή του διότι, εκτός αν υπάρχουν αποδείξεις περί του αντιθέτου, από την κοινοτική πρωτοβουλία EQUAL, της οποίας η σημασία είναι αναμφισβήτητη, έχουν προωθηθεί πόροι σε δραστηριότητες των οποίων η επίπτωση στην προώθηση της ισότητας δεν έχει αξιολογηθεί·

Διεύρυνση

Διεύρυνση και χρηστή δημοσιονομική διαχείριση

225. υπενθυμίζει ότι η προσεχής διεύρυνση της Ένωσης με την ένταξη της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Μάλτας, της Ουγγαρίας, της Πολωνίας, της Σλοβακίας, της Σλοβενίας και της Τσεχίας, θα είναι η μεγαλύτερη από όσες έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα, από άποψη μεγέθους και διαφορετικότητας·

226. υπογραμμίζει ότι η διεύρυνση θα ασκήσει πίεση στους οικονομικούς πόρους, θα δυσχεράνει περαιτέρω τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, οι οποίες είναι ήδη περίπλοκες, και, συνεπώς, θα δημιουργήσει μεγαλύτερες απαιτήσεις όσον αφορά τη δημοσιονομική διαχείριση· πιστεύει ότι η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να εκμεταλλευθούν την ευκαιρία για να κινήσουν διαδικασία με στόχο την αύξηση της διαφάνειας στη δημοσιονομική διαχείριση, ώστε να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη της κοινής γνώμης στην κοινοτική διαχείριση·

227. καλεί τα ανώτατα εθνικά ελεγκτικά όργανα να συμμετάσχουν ενεργά στη διαδικασία αυτή, με στόχο την υιοθέτηση ιδιαίτερης πολιτικής επί θεμάτων λογιστικού ελέγχου των πόρων της ΕΕ και την εκπόνηση ετήσιας έκθεσης σχετικά με τη διαχείριση και τη χρήση των κοινοτικών πόρων στις χώρες τους και την αποστολή της στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλιά τους, στις κυβερνήσεις, τα κοινοβούλια και τα ελεγκτικά όργανα των λοιπών κρατών μελών, καθώς και στην Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

228. πιστεύει ότι είναι αναγκαίο να αυξηθεί όχι μόνο ο αριθμός των λογιστικών ελέγχων της χρήσης των κοινοτικών πόρων αλλά, κυρίως, η αποτελεσματικότητα των ελέγχων αυτών, και συνιστά σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να πράξουν ό, τι τους είναι δυνατόν ώστε:

α) να εφαρμοσθούν νέοι κοινοί κανόνες ελέγχου στα σημερινά και τα μελλοντικά κράτη μέλη·

β) τα ανώτατα εθνικά ελεγκτικά όργανα στα σημερινά και στα μελλοντικά κράτη μέλη να διαμορφώσουν μηχανισμούς που θα τους επιτρέψουν να ασκούν τα ίδια ελεγκτικές δραστηριότητες που ασκεί σε κοινοτικό επίπεδο το Ελεγκτικό Συνέδριο·

γ) να υποστηριχθεί η συνεργασία μεταξύ των ανωτάτων εθνικών ελεγκτικών οργάνων·

229. συγχαίρει τις προς ένταξη χώρες για την πρόοδο που έχουν πραγματοποιήσει στην εφαρμογή των κριτηρίων για την ένταξή τους·

230. πιστεύει ότι η διεύρυνση θα δημιουργήσει σοβαρότατες απαιτήσεις όσον αφορά τις πληροφορίες που πρέπει να διαβιβάζει η Επιτροπή στην υπεύθυνη για την έγκριση της δημοσιονομικής διαχείρισης αρχή και στην κοινή γνώμη και ότι η Επιτροπή μπορεί να προβεί σε βελτιώσεις, όσον αφορά τις πληροφορίες αυτές:

α) διαρθρώνοντας τις πληροφορίες στην έκθεση σχετικά με τη δημοσιονομική διαχείριση του οικονομικού έτους (άρθρο 128 παράγραφος 3 του δημοσιονομικού κανονισμού), κατά τρόπον ώστε να αντικατοπτρίζεται η διαίρεση σε διάφορους τομείς πολιτικής·

β) προσφέροντας λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την εκτέλεση των διαφόρων ταμείων στα διάφορα κράτη μέλη·

γ) αναφέροντας σαφώς, σε συνοπτικό πίνακα, ποιες γενικές διευθύνσεις παρεμβαίνουν στην υλοποίηση των διαφόρων τομέων πολιτικής·

δ) επεξεργαζόμενη τις πληροφορίες της κατά τρόπον ώστε τα ανώτερα εθνικά θεσμικά ελεγκτικά όργανα να μπορούν να τις χρησιμοποιήσουν στις δικές τους έρευνες·

ε) δημοσιεύοντας τα αποτελέσματα των ελέγχων που πραγματοποιεί στη διαχείριση και τα συστήματα ελέγχου των κρατών μελών·

στ) δείχνοντας γενικά τη διάθεση να επεξεργάζεται τις πληροφορίες κατά τέτοιον τρόπο ώστε αυτές να είναι προσιτές και κατανοητές σε όλους, και όχι μόνο στους υπουργούς οικονομικών των κρατών μελών·

231. πιστεύει ότι, εφόσον στο μεγαλύτερο μέρος του ο προϋπολογισμός εκτελείται βάσει επιμερισμένης διαχείρισης, πράγμα που σημαίνει ότι η Επιτροπή μεταβιβάζει τις αρμοδιότητές της όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού στα κράτη μέλη, δηλαδή στα μέχρι σήμερα 15 και, από 1 Μαΐου 2004, 25 ετερογενή υπουργεία και διοικητικά όργανα με διαφορετικές παραδόσεις το καθένα, είναι αναγκαία η θέσπιση κανόνων σε επίπεδο ΕΕ που θα επιτρέπουν να εξασφαλισθεί ότι όλα τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τις πιστώσεις του προϋπολογισμού σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, δηλαδή σύμφωνα με τις αρχές της οικονομίας, της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας·

232. επισημαίνει ότι είναι ευθύνη της Επιτροπής να διασφαλίζει την υλοποίηση της νομοθεσίας της ΕΕ από τα κράτη μέλη· επισημαίνει ότι η μέση διάρκεια μιας διαδικασίας επί παραβάσει έως την τελική απόφαση φτάνει τα τρία χρόνια και ότι υπήρξαν δύο μόνο περιπτώσεις στις οποίες επιβλήθηκε σε κράτος μέλος πρόστιμο λόγω μη εφαρμογής της νομοθεσίας της ΕΕ· εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι η διεύρυνση θα αυξήσει το φόρτο εργασίας της Επιτροπής όσον αφορά την εποπτεία της εφαρμογής της νομοθεσίας και θα επιβραδύνει περαιτέρω τη διαδικασία επί παραβάσει· εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι δεν υπάρχει Επίτροπος αρμόδιος για το σοβαρό αυτό ζήτημα· ενθαρρύνει τον προσεχή Πρόεδρο της Επιτροπής να περιλάβει την αρμοδιότητα για τις παραβάσεις στο χαρτοφυλάκιο ενός από τους νέους Επιτρόπους·

Περιβαλλοντικά προενταξιακά προγράμματα και αδελφοποίηση

233. ζητεί να αποδοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών αρχών επί θεμάτων ενίσχυσης των θεσμών στον τομέα του περιβάλλοντος, κατά την χορήγηση ενισχύσεων προ και μετά την ένταξη·

234. διαπιστώνει ότι, τόσο η Επιτροπή όσο και οι υποψήφιες προς ένταξη χώρες πιστεύουν ότι η αδελφοποίηση αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την ενίσχυση της διοικητικής ικανότητας των τελευταίων· ζητεί, ωστόσο, να εφαρμοσθούν στο πρόγραμμα οι κατωτέρω βελτιώσεις, ώστε η Επιτροπή να επιτύχει τα αναμενόμενα αποτελέσματα:

α) ορισμός συγκεκριμένων και ρεαλιστικών στόχων·

β) εξορθολογισμός των σταδίων εκπόνησης ενός σχεδίου·

γ) επιτάχυνση και απλοποίηση των διαδικασιών πληρωμής·

δ) αδελφοποίηση ως αποτέλεσμα μελετημένης επιλογής μεταξύ διαφόρων μέσων·

ε) δημιουργία από την Επιτροπή ενός δικτύου αποσπασμένων εθνικών εμπειρογνωμόνων (προενταξιακοί σύμβουλοι), με στόχο τη διατήρηση ειδικής τεχνογνωσίας και εμπειρίας·

235. αναμένει από την Επιτροπή την υποβολή, πριν από τις 15 Ιουνίου 2004, συνολικής εκθέσεως σχετικά με τα επιτεύγματα και τις αδυναμίες που παρατηρήθηκαν στα 503 προγράμματα που εγκρίθηκαν μεταξύ 1998 και 2001 [1]·

236. ζητεί να εφαρμοσθεί διευρυμένο σύστημα αποκεντρωμένης διαχείρισης (EDIS) σε όλες τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες, το ταχύτερο δυνατόν, αφού προηγουμένως έχει αξιολογηθεί, μετά από έλεγχο της Επιτροπής, η ποιότητα των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου των υπό ένταξη χωρών· σημειώνει επίσης ότι χάρις στο σύστημα αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να περάσει από έναν προληπτικό σε έναν κατασταλτικό έλεγχο των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων·

237. καλεί τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες να διαμορφώσουν βιώσιμες και αξιόπιστες περιβαλλοντικές και δημοσιονομικές στρατηγικές·

238. υπογραμμίζει τη σημασία της συνεργασίας με τους διεθνείς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, σε σχέση με τη χρηματοδοτική βοήθεια·

239. υπογραμμίζει την ανάγκη βελτίωσης της ικανότητας απορρόφησης, με την αύξηση των πόρων που αφιερώνονται στην εκπόνηση σχεδίων και την οργάνωση των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων·

240. αναμένει να λάβει γνώση του ποσοστού συμμετοχής ιδιωτικών φορέων στα προγράμματα αδελφοποίησης και τα αποτελέσματα της συμμετοχής αυτής [2]·

Εξωτερικές ενέργειες

Οργανωτικά θέματα

241. σημειώνει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο, ως συνέπεια της περίπλοκης αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών της Επιτροπής που σχετίζονται με τις εξωτερικές σχέσεις, θεωρεί το οικονομικό έτος 2002 ως «μεταβατικό» έτος· επισημαίνει ότι η αναδιοργάνωση θα μπορούσε να ήταν ευρύτερη, εφόσον συνεχίζουν να υπάρχουν έξι γενικές διευθύνσεις και διαφορετικές υπηρεσίες που μοιράζονται αρμοδιότητες στο πεδίο των εξωτερικών σχέσεων [3]·

242. ζητεί να μειωθεί σημαντικά ο αριθμός των αρμόδιων για την εξωτερική πολιτική γενικών διευθύνσεων·

243. σημειώνει με ικανοποίηση ότι ο έλεγχος του Ελεγκτικού Συνεδρίου επικεντρώθηκε στα συστήματα ελέγχου και επίβλεψης που έχουν στόχο να εξασφαλίσουν τη νομιμότητα και την κανονικότητα των συναλλαγών και εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο θεωρεί πως «τόσο το γραφείο συνεργασίας EuropeAid όσο και η υπηρεσία ανθρωπιστικής βοήθειας προσάρμοσαν κατάλληλα τις διοικητικές διαδικασίες και τις οργανωτικές δομές, ανταποκρινόμενες στη θέσπιση του νέου δημοσιονομικού κανονισμού, ο οποίος άρχισε να ισχύει την 1 Ιανουαρίου 2003» (7.40)·

Ο έλεγχος σε επίπεδο εξωτερικών μέτρων

244. σημειώνει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο αμφιβάλλει κατά πόσο ο γενικός διευθυντής του γραφείου συνεργασίας EuropeAid διέθετε επαρκείς πληροφορίες προκειμένου να δηλώσει ότι είχε αποκομίσει εύλογη βεβαιότητα σχετικά με την ποιότητα των συστημάτων ελέγχου και εποπτείας που καθιερώθηκαν για την εξασφάλιση της νομιμότητας και της κανονικότητας των υποκειμένων πράξεων (7.39)·

245. σημειώνει επίσης ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο αποδίδει την ελλιπή ποιότητα των συστημάτων ελέγχου και εποπτείας στην ανυπαρξία συνολικής στρατηγικής σε θέματα λογιστικών ελέγχων, η οποία θα εξασφαλίζει τη διάθεση επαρκών πληροφοριών στις υψηλότερες βαθμίδες διαχείρισης (7.10)·

246. αναμένει, στο πλαίσιο αυτό, ότι η Επιτροπή θα διαμορφώσει κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά την προσφυγή σε εξωτερικούς ελεγκτές, την εντολή τους και τις προϋποθέσεις όσον αφορά την παρουσίαση των πληροφοριών· θεωρεί ότι η σχετική σύσταση του Ελεγκτικού Συνεδρίου θα έπρεπε να συνοδεύεται από ορισμένους προσανατολισμούς που θα βοηθούσαν στην καλύτερη διατύπωση των κατευθυντηρίων γραμμών·

---

[1] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — Μέρος Ι: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 99.

[2] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — Μέρος Ι: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 103.

[3] Εξωτερικές σχέσεις, EuropeAid, Εμπόριο, ECHO, Διεύρυνση και Ανάπτυξη.

247. υπογραμμίζει ότι, σε όλες τις περιπτώσεις και όπως συνιστά το Ελεγκτικό Συνέδριο, η Επιτροπή και οι αντιπροσωπείες της, και όχι οι φορείς υλοποίησης, θα πρέπει να έχουν τον τελευταίο λόγο όσον αφορά την επιλογή των εξωτερικών ελεγκτών και τη διατύπωση σαφούς εντολής και συγκεκριμένων προϋποθέσεων όσον αφορά την παρουσίαση των εκθέσεων ελέγχου (7.44)·

248. υπογραμμίζει ότι έχει σημασία να αξιολογηθούν τα αποτελέσματα της αναμόρφωσης της διαχείρισης της εξωτερικής βοήθειας μόλις αποκτηθεί επαρκής πείρα για τις νέες δομές και διαδικασίες· θα ήθελε να λάβει ειδική έκθεση αξιολόγησης από το Ελεγκτικό Συνέδριο·

249. τονίζει ότι τα μείζονα και επαναλαμβανόμενα προβλήματα εκτέλεσης όπως αυτά που αντιμετωπίζουν η περιοχή του Tacis και άλλες περιοχές πρέπει να κοινοποιούνται αυτομάτως με έκθεση από την Επιτροπή στην αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή και στο Ελεγκτικό Συνέδριο· τονίζει ότι οι εκθέσεις αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν αναλύσεις των αιτίων καθώς και απολογισμό των δράσεων που αναλαμβάνονται ή σχεδιάζονται προς αντιμετώπιση των προβλημάτων — με σαφήνεια και υποδεικνύοντας πώς είναι δυνατόν να ληφθούν περαιτέρω συνοπτικές πληροφορίες·

250. εφιστά την προσοχή στο ότι η αποδοτικότητα των κοινοτικών δαπανών μπορεί να βελτιωθεί με μεγαλύτερη συνοχή μεταξύ των διαφόρων πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης· αναφέρει ως σαφές παράδειγμα της έλλειψης συνοχής των πολιτικών που προκαλεί έλλειψη αποδοτικότητας το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχει στη Μολδαβία μακροοικονομική βοήθεια και ταυτόχρονα διατηρεί σοβαρά εμπόδια στην εισαγωγή προϊόντων που η χώρα αυτή θα μπορούσε να εξαγάγει στην Ευρωπαϊκή Ένωση·

251. συμμερίζεται απολύτως την άποψη του Ελεγκτικού Συνεδρίου σύμφωνα με το οποίο είναι ανάγκη να ληφθούν αυστηρότερα μέτρα για να καταστεί αποδοτικότερη η διασυνοριακή συνεργασία στα εξωτερικά σύνορα· καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να εξασφαλίσουν ότι τα προγράμματα γειτνιάσεως ξεκινούν χωρίς καθυστέρηση και ότι δημιουργείται ένα μέσο γειτνιάσεως ούτως ώστε να δοθεί οριστικά τέλος στα προβλήματα που προκαλούνται από την ακαταλληλότητα των μέσων που χρησιμοποιούνται επί του παρόντος στη διασυνοριακή συνεργασία·

252. επιδοκιμάζει επίσης το αίτημα του Ελεγκτικού Συνεδρίου σύμφωνα με το οποίο πρέπει να εξετασθεί το ενδεχόμενο τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2760/98 της Επιτροπής [1], σχετικά με το πρόγραμμα Phare όσον αφορά τη διασυνοριακή συνεργασία με σκοπό να κριθούν επιλέξιμες για στήριξη και οι περιοχές που γειτνιάζουν με τρίτες χώρες·

253. αναμένει από την Επιτροπή να παρέχει εξηγήσεις κάθε φορά που δεν ακολουθεί τις διατάξεις που εμφαίνονται στις παρατηρήσεις του προϋπολογισμού·

<u>Πολιτική για την ανάπτυξη</u>

254. εφιστά την προσοχή στον κύριο στόχο της αναπτυξιακής πολιτικής της Κοινότητας, ο οποίος είναι η μείωση της φτώχειας με στόχο την ενδεχόμενη εξάλειψή της [2], και επισημαίνει την υποστήριξη της Επιτροπής και όλων των κρατών μελών στους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας ως το μέσο για την επίτευξη αυτού του στόχου·

255. υπενθυμίζει ότι κατά το παρελθόν η έλλειψη στατιστικών δεδομένων παρακώλυσε τις προσπάθειες για την ανάλυση του επιπέδου επικέντρωσης στη φτώχεια των αναπτυξιακών προγραμμάτων της Επιτροπής· χαιρετίζει την εισαγωγή του κοινού συστήματος διαχείρισης της ενημέρωσης (CRIS) το οποίο, παράλληλα με άλλες βάσεις δεδομένων, προσέφερε απόλυτα αξιόπιστα στοιχεία για πρώτη φορά το 2002·

256. συγχαίρει την Επιτροπή διότι τήρησε το γενικό σημείο αναφοράς, το οποίο εισήχθη στον προϋπολογισμό του 2002, βάσει του οποίου απαιτείται να διατεθεί το 35 % των ετήσιων υποχρεώσεων σε θέματα ανάπτυξης υπέρ των «κοινωνικών υποδομών και υπηρεσιών» όπως ορίστηκαν από την επιτροπή βοήθειας στην ανάπτυξη του ΟΟΣΑ (ΕΒΑ)· επισημαίνει ωστόσο, ότι τα στοιχεία της βοήθειας που ανακοινώθηκαν στην ΕΒΑ στα πλαίσια αυτού του κεφαλαίου αναφέρονται σε ένα ποσοστό 31,4 % μόνο, ενώ το υπόλοιπο καλύφθηκε από την «μακροοικονομική βοήθεια με προϋποθέσεις υπέρ του κοινωνικού τομέα» που συμπεριελήφθη στο πρότυπο αναφοράς κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής αλλά συνδέεται λιγότερο άμεσα με την μείωση της φτώχειας·

---

[1] ΕΕ L 345 της 19.12.1998, σ. 49.

[2] Η αναπτυξιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεράσματα της 2304ης συνεδρίασης του Συμβουλίου Ανάπτυξης της 10 Νοεμβρίου 2000.

257. επισημαίνει ότι βάσει του προτύπου αναφοράς απαιτείται να διατίθεται το 35 % «κατά κύριο λόγο στην εκπαίδευση και την υγεία» που αποτελούν τους δύο πλέον εξέχοντες τομείς μεταξύ των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας· επισημαίνει ότι τα στοιχεία που αναφέρθηκαν στην ΕΒΑ για τις υποχρεώσεις του 2002 στους τομείς αυτούς (1) απέχουν πολύ από τον στόχο αυτόν, και ότι οι προϋποθέσεις των προγραμμάτων διαρθρωτικής προσαρμογής δεν επιτρέπουν κατά τα φαινόμενα την κάλυψη ενός τόσο μεγάλου ελλείμματος· επισημαίνει ωστόσο ότι τα περιφερειακά στοιχεία για την Ασία και Λατινική Αμερική δείχνουν αξιοσημείωτη πρόοδο· καλεί την Επιτροπή να επενδύσει στην πρόοδο αυτή επιφέροντας βελτιώσεις στα στοιχεία για άλλες γεωγραφικές περιοχές στο μέλλον·

258. τονίζει ότι το ποσό για «κοινωνικές υποδομές και υπηρεσίες» περιλαμβάνει τη διάθεση ενός ποσοστού 13,5 % για «κυβέρνηση και κοινωνία των πολιτών» και του οποίου το μεγαλύτερο ποσό ύψους 319,9 εκατομμύρια ευρώ διατίθεται για «οικονομικό και αναπτυξιακό προγραμματισμό»· επισημαίνει ότι αυτό αποσκοπεί κατά κύριο λόγο να στηρίξει τη διοικητική διαχείριση και ότι, συνεπώς, αμφισβητείται η άμεση σχέση του με την μείωση της φτώχειας·

259. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έχει προσκομίσει ανάλυση της συμβολής της για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας αλλά περιορίστηκε στην μελέτη της (2) για την καταμέτρηση της προόδου που σημειώθηκε από τις αναπτυσσόμενες χώρες για την επίτευξη του στόχου αυτού· θεωρεί ότι η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των προγραμμάτων της Επιτροπής παρακωλύεται από την απουσία μιας τέτοιας ανάλυσης·

260. υποστηρίζει την πολιτική της Επιτροπής για την αποκέντρωση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων υπέρ των εξωτερικών αντιπροσωπειών, πολιτική που εφαρμόστηκε για 44 από αυτές τις αντιπροσωπείες το 2002 και επισημαίνει με ικανοποίηση τις βελτιώσεις που έχουν ήδη προκύψει από αυτό (3)· είναι ικανοποιημένο από την ενίσχυση του προσωπικού των αντιπροσωπειών και τα προγράμματα εκπαίδευσης που θεσπίστηκαν γι' αυτούς, καθώς και από τους ελέγχους που εφαρμόστηκαν από τα κεντρικά γραφεία· επισημαίνει ωστόσο ότι το προσωπικό των αντιπροσωπειών δεν θα πρέπει να επιβαρύνεται με υπερβολικές διαδικασίες υποβολής εκθέσεων στις κεντρικές υπηρεσίες εφόσον αυτό θα δημιουργούσε τον κίνδυνο να απολεσθούν τα οφέλη της αποκέντρωσης·

261. εκφράζει την ανησυχία του για την αύξηση της χρήσης μακροοικονομικής βοήθειας το 2002, και ιδιαίτερα για την επιθυμία της Επιτροπής να χρησιμοποιήσει αυτό το μέσο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες άλλοι χορηγοί θεωρούν ότι δεν έχουν καλυφθεί οι ελάχιστες προϋποθέσεις· επισημαίνει ότι η Επιτροπή έχει πραγματοποιήσει ανάλυση του κινδύνου που συνδέεται με την εξωτερική βοήθεια και ζητεί να κοινοποιηθεί πάραυτα η ανάλυση αυτή στο Κοινοβούλιο· είναι της γνώμης ότι η στήριξη του προϋπολογισμού είναι πιο αποτελεσματική όταν είναι στοχοθετημένη σε έναν ειδικό τομέα και ότι οι οριζόντιοι καίριοι τομείς (4) μπορούν να εξετασθούν μέσω μιας ειδικής για τον τομέα προσέγγισης στον τομέα των δημόσιων οικονομικών·

262. αναγνωρίζει το γεγονός ότι η Επιτροπή κατόρθωσε να μειώσει από τον ένα χρόνο στον άλλο τα ανώμαλα επίπεδα των υπολοίπων προς εκκαθάριση αλλά εξακολουθεί να ανησυχεί επειδή το συνολικό επίπεδο συνεχίζει να αυξάνεται με την πάροδο κάθε δημοσιονομικού έτους· καλεί την Επιτροπή να διπλασιάσει τις προσπάθειές της για να τεθεί υπό έλεγχο αυτό το πρόβλημα·

<u>Η ανθρωπιστική βοήθεια</u>

263. σημειώνει ότι η ετήσια έκθεση της υπηρεσίας ανθρωπιστικής βοήθειας ECHO για το 2002 [COM(2003) 430], που παρουσιάζει τις ανθρωπιστικές δράσεις που χρηματοδότησε η Κοινότητα και των οποίων το ύψος ανήλθε κατά το εν λόγω οικονομικό έτος σε 537,8 εκατομμύρια ευρώ εμφανίζει σειρά λεπτομερειών, οι οποίες, αν και χρήσιμες, δυστυχώς, δεν προσφέρουν στον αναγνώστη μια σφαιρική εικόνα της κοινοτικής δράσης διότι δεν αποδίδουν τη δέουσα σημασία σε ορισμένα οριζόντια ζητήματα·

264. ζητεί από την Επιτροπή να βρει και να αξιοποιήσει μεγαλύτερο αριθμό ΜΚΟ και αγαθοεργών εταίρων·

---

(1) 4,1 % για την εκπαίδευση και 3 % για την υγεία. Τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν τη στήριξη του προϋπολογισμού σε συγκεκριμένους τομείς.

(2) Όπως περιγράφεται στην ετήσια έκθεση για την αναπτυξιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και την εκτέλεση της εξωτερικής βοήθειας το 2002, κεφάλαιο 3.

(3) Μεταξύ των βελτιώσεων που παρατηρήθηκαν από την Επιτροπή είναι: συντόμευση των προθεσμιών για τις προσκλήσεις για την υποβολή προσφορών και τις προσκλήσεις για υποβολή προτάσεων και καλύτερη ποιότητα των προγραμμάτων.

(4) Δημόσια υπηρεσία, δημόσιες συμβάσεις, εξωτερικός έλεγχος κ.λπ.

265. θεωρεί ότι καμιά ΜΚΟ ή άλλη οργάνωση δεν θα πρέπει να μπορεί να ζητεί και να λαμβάνει το 100 % των κονδυλίων οποιασδήποτε γραμμής του προϋπολογισμού·

266. καλεί την Επιτροπή να συμπληρώσει τις μελλοντικές ετήσιες εκθέσεις της με γενική παρουσίαση των στρατηγικών γραμμών που ακολουθήθηκαν κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού, συμπεριλαμβάνοντας ανάλυση της προστιθέμενης αξίας της κοινοτικής ανθρωπιστικής δράσης και σύνοψη των ενεργειών της υπηρεσίας ανθρωπιστικής βοήθειας· φρονεί ότι η έκθεση θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει εξίσου παρουσίαση της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε για την εκτίμηση των ανθρωπιστικών αναγκών μαζί με λεπτομερή ενημέρωση των αξιολογήσεων και ελέγχων που ολοκληρώθηκαν κατά το οικονομικό έτος που αποτελεί αντικείμενο της έκθεσης και τα συμπεράσματά τους· φρονεί τελικά ότι θα έπρεπε να συμπεριληφθούν άλλα οριζόντια θέματα — όπως, π.χ., ο κίνδυνος απάτης, κακοδιαχείρισης και λεηλασίας και τα μέτρα για τη διασφάλιση της κατάληξης της ανθρωπιστικής βοήθειας στον προορισμό της- με τις επιπτώσεις τους στον ορισμό και την εκτέλεση της κοινοτικής ανθρωπιστικής δράσης·

267. ελπίζει ότι η αξιολόγηση του οργάνου επισιτιστικής ασφάλειας κατά το 2004 θα αποτελεί ένα καλό μέσο διάγνωσης και, σε περίπτωση ενσωμάτωσης στο πλαίσιο του συνολικού αναπτυξιακού προγράμματος, δεν θα υποβαθμισθούν οι στόχοι της επισιτιστικής ασφάλειας [1]·

Διαφάνεια των επιχειρήσεων της Επιτροπής έναντι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

268. εκφράζει τη βαθιά του λύπη για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν υποβάλλει από το 2000 εκθέσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τις δράσεις που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 975/1999 [2] και (ΕΚ) αριθ. 976/1999 του Συμβουλίου [3] (σχετικά με την Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία για τη Δημοκρατία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, κεφάλαιο Β7-70 του προϋπολογισμού, με πιστώσεις ύψους 104 000 000 το 2002), κατά παράβαση του άρθρου 18 παράγραφος 2 και του άρθρου 19 παράγραφος 2 των κανονισμών· ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει αμέσως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τις ετήσιες εκθέσεις για τα οικονομικά έτη 2001, 2002 και 2003, οι οποίες πρέπει να περιλαμβάνουν, όπως απαιτούν οι κανονισμοί, «περίληψη οποιωνδήποτε εξωτερικών αξιολογήσεων διεξήχθησαν»· ζητεί από την επιτροπή ελέγχου του προϋπολογισμού να εξετάσει την παράλειψη αυτή της Επιτροπής και να προβεί σε ποιοτική ανάλυση των αποτελεσμάτων των δράσεων της Επιτροπής στο πλαίσιο του εν λόγω κεφαλαίου του προϋπολογισμού·

Διοικητικές δαπάνες

Το καθεστώς συντάξεων αναπηρίας των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

269. εκφράζει την ικανοποίησή του για την ειδική έκθεση 3/2003 του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με το καθεστώς συντάξεων αναπηρίας των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης [4] και σημειώνει με ικανοποίηση ότι, σύμφωνα με τους εμπειρογνώμονες ιατρούς του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι συντάξεις αναπηρίας χορηγούνται κατά τρόπο ορθό (σημείο ΙΙΙ)·

270. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι οι απουσίες λόγω ασθένειας έχουν σημαντικές οικονομικές συνέπειες και ότι, συνεπώς, είναι αναγκαίο και σημαντικό τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εφαρμόσουν γενική πολιτική που θα ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διαχείριση όλων των πτυχών των απουσιών λόγω ασθένειας με τον κατάλληλο τρόπο·

271. εκφράζει την αποδοκιμασία του για το γεγονός ότι, σύμφωνα με το Ελεγκτικό Συνέδριο, τα θεσμικά όργανα δεν μπορούν να εγγυηθούν πλήρως:

α) την αναγκαία στήριξη σε υπαλλήλους με ανικανότητα προς εργασία για μακροχρόνιες περιόδους·

β) την καταβολή επαρκών προσπαθειών για την ελαχιστοποίηση, στο μέτρο του δυνατού, των απουσιών προς το συμφέρον των υπαλλήλων και των υπηρεσιών στις οποίες υπάγονται·

γ) ότι η παρουσία στην εργασία δεν επηρεάζεται αρνητικά από την ακαταλληλότητα είτε των καθηκόντων που ανατίθενται, είτε των συνθηκών εργασίας (ειδική έκθεση 3/2003 παράγραφος 21)·

---

[1] Απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο — Μέρος Ι: απάντηση της Επιτροπής στην ερώτηση αριθ. 104 (PE 328.732/τελικό 1).

[2] ΕΕ L 120 της 8.5.1999, σ. 1.

[3] ΕΕ L 120 της 8.5.1999, σ. 8.

[4] ΕΕ C 109 της 7.5.2003.

272. αποδοκιμάζει το γεγονός ότι, όπως κατέδειξε το Ελεγκτικό Συνέδριο, η μη επακριβής οριοθέτηση των υποχρεώσεων και των αρμοδιοτήτων των ενεχομένων πλευρών —η υπηρεσία στην οποία εργάζεται ο μόνιμος ή μη υπάλληλος, η ιατρική υπηρεσία και η υπηρεσία προσωπικού— έχει ως αποτέλεσμα να λειτουργούν στην πραγματικότητα μόνον οι πιο μηχανικές και γραφειοκρατικές πτυχές της διαχείρισης των απουσιών —η κοινοποίηση και η ενημέρωση του αντίστοιχου μητρώου— ενώ, αντιθέτως, δεν είναι σαφές ποιος είναι υπεύθυνος για λειτουργίες και δραστηριότητες ουσιαστικής σημασίας για μια αποτελεσματική και μελλοντοστρεφή πολιτική διαχείρισης των απουσιών λόγω ασθένειας, όπως είναι:

α) η επαφή με τον μόνιμο ή μη υπάλληλο κατά τη διάρκεια της απουσίας του·

β) η παρακολούθηση του δείκτη απουσίας για κάθε μόνιμο ή μη υπάλληλο και για το όργανο στο σύνολό του, καθώς επίσης τα κριτήρια που πρέπει να ισχύουν·

γ) η αναγνώριση του είδους των απουσιών που εγείρουν ανησυχίες και η λήψη των απαιτούμενων μέτρων·

δ) η απόφαση κατά πόσον πρέπει να πραγματοποιηθεί ιατρικός έλεγχος και υπό ποιες περιστάσεις·

ε) η απόφαση για πραγματοποίηση συνεντεύξεων με τον μόνιμο ή μη υπάλληλο μετά την επιστροφή του στην εργασία, ποιος θα τις συντονίζει, υπό ποίες συνθήκες, υπό ποια μορφή και για ποιο σκοπό (ειδική έκθεση 3/2003 παράγραφος 22)·

273. εκφράζει τη βαθιά του ανησυχία παρατηρώντας ότι η ανεπαρκής και ελλειμματική πολιτική διαχείρισης των απουσιών και των περιπτώσεων αναπηρίας οφείλεται στην ελλιπή δραστηριοποίηση της Διοίκησης στο συγκεκριμένο τομέα (ειδική έκθεση 3/2003 παράγραφος 74γ)·

274. επισημαίνει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο κρίνει ότι θα μπορούσαν να εξοικονομηθούν περίπου 10 εκατ. ευρώ ετησίως εάν καθιερωθούν συστήματα εποπτείας που θα καθιστούν δυνατό τον εντοπισμό και την έγκαιρη διαχείριση των επαναλαμβανόμενων ή μακροχρόνιων απουσιών λόγω ασθενείας (ειδική έκθεση 3/2003 παράγραφος 55)·

275. θεωρεί ότι ένας ικανοποιητικός χώρος εργασίας χαρακτηρίζεται από χαμηλό ποσοστό απουσιών λόγω ασθενείας και ότι οι βελτιωμένες δυνατότητες ανάπτυξης της προσωπικότητας του υπαλλήλου, διαφοροποίησης των καθηκόντων του, μεγαλύτερης αναγνώρισης και μελλοντικής εξέλιξης αποτελούν ισχυρά κίνητρα μη απουσίας από την εργασία·

276. αναμένει από τα θεσμικά όργανα ότι θα προβούν το συντομότερο δυνατό σε ανάλυση των απουσιών λόγω ασθενείας κατά υπηρεσία, φύλο, ηλικία, κατηγορία και διάρκεια των περιόδων απουσίας, με σκοπό τη συμμόρφωση προς τις συστάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με την καθιέρωση γενικής πολιτικής διαχείρισης των απουσιών λόγω ασθένειας και αναπηρίας·

277. αναμένει από τα θεσμικά όργανα να συντάσσουν ανά διετία έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των αναφερθέντων μέτρων και ότι η διοίκηση των οργάνων θα αποδώσει μεγαλύτερη προσοχή στην οικονομική διαχείριση του καθεστώτος, καθώς και στα θέματα που αφορούν το εργασιακό περιβάλλον και την διαχείριση του προσωπικού·

<u>Πρακτικές σε σχέση με τις προμήθειες</u>

278. λαμβάνει γνώση του γεγονότος ότι οι παλαιότερες προσκλήσεις για υποβολή προσφορών της Επιτροπής σχετικά με την προμήθεια χαρτιού εκτύπωσης έως το έτος 2000 απαιτούσαν βαθμό λευκότητας μόνο 80 %, και διαπιστώνει ότι οι αντίστοιχες προσκλήσεις για υποβολή προσφορών από το 2000 και μετά ζητούν ποσοστό λευκότητας πάνω από 90 %, γεγονός που συνεπάγεται όχι μόνο υψηλότερο κόστος για τον κοινοτικό προϋπολογισμό αλλά και κατάργηση του ανταγωνισμού καθώς επίσης επιδείνωση του οικολογικού ισοζυγίου της κατανάλωσης χαρτιού· ζητεί, συνεπώς, από την Επιτροπή, να επαναφέρει το βαθμό λευκότητας στις προσκλήσεις για υποβολή προσφορών στα ενδεδειγμένα πλαίσια, προκειμένου να λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι σχετικές παράμετροι της προστασίας του περιβάλλοντος και του ανταγωνισμού·

Χρηματοοικονομικά μέσα

279. υπενθυμίζει το ψήφισμά του της 21 Νοεμβρίου 2002 [1] σχετικά με την ετήσια έκθεση της ΕΤΕπ για το 2001, με το οποίο καλεί την ΕΤΕπ, το Ελεγκτικό Συνέδριο και την Επιτροπή να τροποποιήσουν την τριμερή συμφωνία· εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι στις 27 Οκτωβρίου 2003 υπογράφηκε νέα τριμερής συμφωνία η οποία βελτιώνει σημαντικά τη διαδικασία που ακολουθούν τα τρία θεσμικά όργανα· εκφράζει ιδιαίτερη ικανοποίηση για το γεγονός ότι αποσαφηνίστηκε πως το Ελεγκτικό Συνέδριο εξουσιοδοτείται να ελέγχει τόσο την εγγύηση όσο και την υποκείμενη συναλλαγή κατά τη χορήγηση δανείων από την ΕΤΕπ με εγγύηση από τον προϋπολογισμό της ΕΕ· υπενθυμίζει ότι τα δάνεια της ΕΤΕπ με εγγύηση από τον προϋπολογισμό της ΕΕ ανήλθαν σχεδόν σε 14 δισεκατομμύρια ευρώ στο τέλος του 2002·

280. υποστηρίζει απόλυτα τα συμπεράσματα του Ελεγκτικού Συνεδρίου όσον αφορά τον χρηματοδοτικό μηχανισμό (παράγραφοι 10.35 και 10.39 της ετήσιας έκθεσης για το 2002), σύμφωνα με τα οποία οι τελικές πληρωμές θα πρέπει να πραγματοποιηθούν μόνο βάσει ενδεδειγμένων πιστοποιητικών που θα εκδώσουν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και ότι πρέπει να καταβληθούν μεγαλύτερες προσπάθειες για να εντοπίζονται οι κατάλληλες επενδύσεις και να λαμβάνεται υπόψη η υλοποίηση του σχεδίου στο σύνολό του, ιδιαίτερα για να αποφεύγονται ζημίες στο περιβάλλον·

281. ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει το συντομότερο δυνατόν στο Κοινοβούλιο και το Ελεγκτικό Συνέδριο έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα του εσωτερικού ελέγχου των τραπεζικών του επιχειρήσεων που εκτελούνται υπό την άμεση ευθύνη της, στην οποία να εξετάζεται η ανάγκη αλλαγών στο περιβάλλον ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων των εκ των υστέρων ελέγχων·

282. καλεί το Ελεγκτικό Συνέδριο να περιλάβει στο πρόγραμμα εργασιών του λογιστικό έλεγχο των έργων που χρηματοδοτούνται με δάνεια της ΕΤΕπ με κοινοτική εγγύηση· συνιστά να συμπεριληφθούν στο πρόγραμμα ελέγχου τα περιβαλλοντικά προγράμματα της λεκάνης της Βαλτικής στη Ρωσία [2]·

283. υπενθυμίζει ότι ο έλεγχος της χρηματοοικονομικής διαχείρισης του ταμείου Εγγυήσεων για εξωτερικές δράσεις υπόκειται σε έλεγχο εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου σύμφωνα με διαδικασίες που πρέπει να συμφωνηθούν μεταξύ του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων· ζητεί την αναθεώρηση των διαδικασιών αυτών στο πνεύμα της νέας τριμερούς συμφωνίας·

284. επισημαίνει ότι η διάρθρωση των τελών για τη διαχείριση του Ταμείου Εγγυήσεων για εξωτερικές δράσεις αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγμάτευσης με την ΕΤΕπ σε εμπορική βάση· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι ούτε η Επιτροπή ούτε το Ελεγκτικό Συνέδριο παρείχαν λεπτομερή ενημέρωση σχετικά με τη διάρθρωση του κόστους της ΕΤΕπ όσον αφορά τη διαχείριση του ταμείου Εγγυήσεων· καλεί την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση τροποποίησης του τρέχοντος κανονισμού του Συμβουλίου για το Ταμείο Εγγυήσεων προκειμένου να αναλάβει τη διαχείριση χαρτοφυλακίου από την ΕΤΕπ από το 2005·

285. υπενθυμίζει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέχει το 30 % (600 εκατ. ευρώ) των μετοχών του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων (ΕΤΕ), ενώ το σωρευτικό χαρτοφυλάκιο των υπογεγραμμένων επιχειρήσεων του ΕΤΕ (επενδύσεις σε ταμεία κεφαλαίων και τις αγορές εγγυήσεων των ΜΜΕ) ανερχόταν σε περίπου 7 δισεκατ. ευρώ στο τέλος του 2002· επισημαίνει ότι αυτή τη στιγμή δεν υφίσταται συμφωνία για το λογιστικό έλεγχο του ΕΤΕ από το Ελεγκτικό Συνέδριο· υπογραμμίζει το γεγονός ότι ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 248 της συνθήκης, το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει δικαίωμα πλήρους ελέγχου του ΕΤΕ και των πράξεών του· καλεί το Ελεγκτικό Συνέδριο να περιλάβει στο πρόγραμμα εργασιών του έναν συνολικό έλεγχο του ΕΤΕ προκειμένου να διασφαλίσει τη χρηστή δημοσιονομική του διαχείριση (τήρηση των αρχών της οικονομίας, της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας)·

286. φρονεί ότι οι αποφάσεις του Δικαστηρίου (C-11/00 και C-15/00) σχετικά με τη συνεργασία της Τράπεζας Επενδύσεων και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας με την OLAF εφαρμόζονται κατ' αναλογία και στο Ταμείο Επενδύσεων· ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, από το Ταμείο Επενδύσεων, να λάβει χωρίς καθυστέρηση απόφαση σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες της OLAF, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1073/1999·

---

[1] ΕΕ C 25 E της 29.1.2004, σ. 390.

[2] Απόφαση 2001/777/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 292 της 9.11.2001, σ. 41).

287. εκφράζει την ανησυχία του σχετικά με τη διαπίστωση του Ελεγκτικού Συνεδρίου (παράγραφος 10.36 της ετήσιας έκθεσης), ότι στο χρηματοδοτικό μηχανισμό του ΕΟΧ παρουσιάστηκαν προφανώς ανεπιθύμητες παρενέργειες· συμμερίζεται την άποψη του Ελεγκτικού Συνεδρίου (παράγραφος 10.35), ότι απαιτούνται μεγαλύτερες προσπάθειες για τον εντοπισμό των ενδεδειγμένων επενδύσεων· ζητεί να αποφεύγονται ή να επανορθώνονται οι περιβαλλοντικές βλάβες κατά την εκτέλεση των έργων και η τελική εξόφληση να είναι δυνατή μόνο εφόσον εκδίδεται σχετικό πιστοποιητικό από τις αρμόδιες αρχές ή από ανεξάρτητο ελεγκτή·

288. διαπιστώνει ότι η Επιτροπή δεν απάντησε ακόμη στο ερώτημα του Ελεγκτικού Συνεδρίου (παράγραφος 10.33 της ετήσιας έκθεσης) για το αν στη Γαλικία δόθηκε από τις περιφερειακές αρχές προτεραιότητα σε εθνικά προϊόντα κατά παράβαση του πρωτοκόλλου για το καταστατικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, που αναφέρει ότι: «Ούτε η Τράπεζα ούτε τα κράτη μέλη επιβάλλουν όρους βάσει των οποίων τα δανειζόμενα ποσά πρέπει να δαπανώνται στο εσωτερικό ορισμένου κράτους μέλους»· υπενθυμίζει ότι πρέπει ενδεχομένως να απαιτηθεί η επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών· ζητεί και για ζήτημα αυτό να του υποβληθεί έκθεση από την Επιτροπή το αργότερο έως το Σεπτέμβριο του 2004, η οποία να συμπεριλαμβάνει ενδεχομένως αξιολόγηση παρόμοιων προβλημάτων με το ταμείο συνοχής, στο οποίο η Επιτροπή έχει ήδη διαπιστώσει κατά το παρελθόν την μη τήρηση των διατάξεων περί δημόσιων συμβάσεων.